

KALKI
15.2.87
p. 1.50

கல்கி

வளையாட்டுத்
துறையையும்
வீணாக்கும்
ஒரச்சு

வளரும் வயதில் குழந்தைகளுக்குத் தேவை காம்ப்ளான்

காம்ப்ளான் ஒன்றில்தான் சிவர்களுக்கு அளாடும் தேவையாக 23 ஊட்டச் சத்துக்கள் அபிச்சியுள்ளன.

சாதாரணமாக 15 அல்லது 16 வயதிற்குள் குழந்தைகளின் வளர்ச்சி பெரும்பாலும் முழுமைபடைத்து விடுகிறது. அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்கு நேரடியாக உதவுவது புரதம் என்ற சத்துதான். ஆகவே உங்கள் குழந்தைகளுக்கு தேவை காம்ப்ளான்— இப்போது, காம்ப்ளான் சிறந்த புரதம் கொண்டுள்ளது—பால் புரதம் (20%) அது 22 மூலதனச் சத்துக்களையும் கொண்டதாகும்.

காம்ப்ளான் கிடைக்கிறது இனிய கடைகளில்.

23

மூலதனச் சத்துக்களின் திட்டமிட்ட பரிமாற்றங்கள்

புரதம் 10.0g கார்பைட் 10.0g கலர் 0.5g கால்சியம் 0.5g சோடியம் 0.5g இரும்பு 0.5g மெட்டாசிட் 0.5g குளுட்டாமை 0.5g டிரிபிளீன் 0.5g கலாபிளேன் 0.5g	லிசின் 0.5g மீதோன் 0.5g கலோரின் 0.5g மென்டோல் 0.5g கலோரின் 0.5g கலோரின் 0.5g கலோரின் 0.5g கலோரின் 0.5g கலோரின் 0.5g கலோரின் 0.5g
--	---

பால் சேர்த்துத் தேவையாகிறது.

காம்ப்ளான்—திட்டமிட்ட பரிமாற்ற உணவு

இம்முறை இந்தியா-பாபிஸ்தான் பிரிவோட் டெஸ்டின் விசேஷ முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்ட காரணம். இரு நாடுகளின் எல்லைகளில் நிகழும் பதற்ற நிலைதான். இருபக்கமும் போர்ப்பொருட்கள் குவிவ. அங்கத்திற்குத் தயார் நிலையில் கிரிக்கெட் ஆட்டம் தடைபடுவது அபத்தமாகக் கூடத் தோன்றலாம். ஆனால் செறதி தோல்வியை விசேஷமாகக் கணத்தில் நினைப்பதே நல்லது. அந்த கணத்தில் அல்ல மனப்பதைப் புரிந்து கொள்ள அடிகள் போடுவதே நேரமல்லவல்ல. தள்ளிவிடாமல் போக விரைந்த கள் நடந்து ஒரு நாற்காலிகச் சமாதானமேனும் ஒப்பட்டுள்ளதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

இந்த எழுதும்போது சென்னை டெஸ்ட் இரண்டு நாட்கள்தான் நடந்திருக்கிறது பன்னாடும் இம்முறை இரண்டாகியும் ஆட்டத்துக்கு இரண்டாவது இன்னொரு கண்டமாருதக் காட்சியைப் பார்க்கின்ற நாட்டினர் காணப் போகிறோம் என்பது சந்தேகமே! பிரேமியினிக்குத் தாயும் குன்றாகும்போது ஐந்து மிகவும் கவியும் பதினாறு பவுண்டரிக்களையும் அடித்து மகதானத்தை எண்ணமாக்கியிட்டார் இம்முறை. படை இரண்டதுபோல் பாபிஸ்தான் 4 87 ரன்வரைக்கு வித்துள்ளது. இதனை தமது பாட்டின்மன்கள் எப்படி எளிதில், எவ்வாறு சமாளிக்கப் போகிறார்கள் என்ற கவியில் பல்வாழிச்செய்க்காரை இந்தியர்கள் தங்களை இறந்து நினைந்துள்ளார்! இம்முறைகளின் பிரேமியனா அடித்துக் குன்றாகும் அவரது பந்துவிடும் விவரங்கள் ராக்கெட்டாகப் பாங்குதரக் கூடவே அக்ரமின் போலிஸ் ஜெட் வேகத்தில் தாக்கியும், நாம் அரோகரா ஆகவேண்டியதுதான் அங்கு அணி வகுத்து நின்று நமது எழு பாட்டில் வீரர்களும் அந்த

ஒரே நாளில் 10 ஸ்கோர்கள்

அக்ரமின் பந்தம் தடுத்து நிறுத்துவதுடன் நின்று, எளிதில் தாக்குதலும் நடத்துவார்களா?

புரிகாந்த் ஓர் அபூர்வப் வீரன். பிரேமியனின் போது காப்டன் கபில்தேவ் விளையாட்டாக அவர் பவியின் ஒரு பக்கம் விடுத்தார். உடனே, "காப்டன்! இந்தப் பக்கமும் விடுக்கலாம்" என்று சொல்லிக் கொண்டே மறு பக்கத்தையும் காட்டினார் புரிகாந்த். இப்படி மகனின் சீடாக நடந்து கொண்டவர், மகதானத்தில் கோபத்துடன் தவறவில் பந்தை அடித்து விடப்பவிர்த்தது.

அது ஒரு பேட்-பாட்-காட் வீரன். அப்பவர் சமசாமினின் தீர்மானமொட்டித்தான் புரிகாந்த் கோபத்தோடு பந்தைத் தவறவில் அடித்தார். இப்படி நடந்து கொண்டவரோ என்று கேட்டதற்கு புரிகாந்த் பதில், "நான் உணர்ச்சியைப்படுத்த உணர்வதான். ஆனால் தான் அப்பவர் இருந்த நிலை நோக்கிப் பந்தைத் தவறவில் அடிக்கவில்லை. கிரிக்கெட் இருந்த நிலைகள்தான் அடித்தேன்" - இப்படிச் சுதிரிதல் குவம் ஆட்டத்தில் போகவில் அதுகுறி அனாதைதரும் அப்பவரின் தீர்ப்பில் கோபம் சென்றவருக்கும் உண் வித்தியாசத்தை உணர்ந்திருக்கிறார் புரிகாந்த்.

இது பற்றி பாபிஸ்தானுக்கு திட்டிகள் அப்பவராகக்

சென்று திருப்பியும் சமசாமினியக் கேட்டபோது, "அதைப் பெரிதுபடுத்துதே! அங்குதான் வகுத்தல் தெரிவித்துவிட்டோ" என்று பெருத்தன்மையுடன்.

சென்னை முதல் டெஸ்ட்டில் கோவப் தமது முதல் டெஸ்ட் செஞ்சியை எடுத்தார். கோவப்பின் தந்தை ஹனீப் முகம்மதும் நேர்ந்த பாட்டின்மன். 49-51-ம் பம்பாயில் ஹனீப் அடித்த சதம் தடுத்தது வலது கிரிக்கெட் சிகரங்கள் பலகுக்கு திரைவிருக்கும்.

பாபிஸ்தான் முதலின் ததவி காப்பாற்றுவது விவரந்தாத் காப்பாற்றிய சென்னை கோவப் போட்டுக் கொடுத்த பந்தை விக்காராகக் கொடுத்தியை இந்தியா விடமிருந்து பதித்தவர். கட்டிவிடும் ஹாஸ்காக்கு அடுத்தபடியாக உலகத்திலேயே வேகமாக ஒருநாடு கிரிக்கெட் வீரர் இவர்தான். அப்படி கிரிக்கெட்டிற்கு இடமே வேகமாக ஓடக் கூடியவர் ஏன் அடி அடித்து தான் அடிக்க! இவது ஏன் அடிக்குக்கு வறி வகுத்த வர்கள் வெவ்வேறாக, நெய்மோரே.

வானில் அக்ரம் அகலவ குரர். தமது பங்குக்கு ஐந்து விக்கரிகள் அடித்தார். பாபிஸ்தான் எட்டாவது கிரிக்கெட் பாட்டின்கிப் முன்பு 83; இப்போது 112 ஆக உலாத்துவிட்டது. வானில் அக்ரம் அடிட்டாவி வந்தபோது அங்கத்தின் அனாதைமும் வகுத்து நின்று கதையி மகிழ்ந்த கதையி தாரட்டுத் தெரிவித்தவர்.

— குன்றமுனி
படம்: பாலாஜி

வகையாடும் துறை வீணாக்கும்தம் இரக!

சீயோலில்தான் பார்த்தோமோ! நல்ல வேளைபாக நம் நாட்டின் மானத்தைக் காப்பாற்றினார் உஷா. இன்னும் எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் உஷா பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பது? இன்னும் பல உஷாக்களையும், சுத்தார் சிங்குகளையும் சார்வஸ் புரோமியோக்களையும் எப்போது உருவாக்கப் போகிறோம்? மத்திய அரசும் மாநில அரசும் இதற்கு ஏதாவது முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதா?

மத்திய அரசு தன் பங்குக்கு ஒதுகிட்ட தனது வசூல் நிதி ஒதுக்கீடும் செய்துவிட்டது. அதாவது வருடந்தொழும்புள்ளி அளவில் போட்டி கள் நடத்தி, வீணையாட்டில் ஆர்வமுள்ள, நிறைமயுள்ள, மாணவ மாணவிகளைப் பொதுக்கி எடுத்து அவர்களுக்குத் தனி ஹாஸ்டல் கட்டிக் கொடுத்து வீணையாட்டைத் துருவிவிடலாம்.

விரிவான விஷயமாக்கி பதிற்றிவிடக்கூறாது செய்வது என்பதுதான் இட்டம். இதற்கு மத்திய அரசு பணம் கொடுப்பதோடு சரி, இட்டங்களை அமல்படுத்த வேண்டியது மாநில அரசுகள்தான்!

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரை நிருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயமுத்தூர், சிதம்பரம், சென்னை ஆகிய இடங்களில் இது போன்ற ஸ்போர்ட்ஸ் ஹாஸ்டல்கள் இருக்கின்றன. இவற்றுள் கோயமுத்தூரில் பெண்களுக்கு மட்டுமே இருக்கிறது. இட்டத்திட்ட ஹாஸ்டல்களும் மேற்பட்ட மாணவ மாணவிகள் இந்த ஸ்போர்ட்ஸ் ஹாஸ்டல்களில் தங்கிப் பயிற்சி கொண்டு, தங்களுக்குப் பிடித்தமான வீணையாட்டில் மேலும் மேலும் பவீற்றி யெடுத்துக் கொண்டு, நமது நாட்டிற்குப் பெருமை சேர்க்கத் துடிக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழக அரசு அவர்களைச் சரிவரப்படி கைக்குவிக்கிறதா? உஷாவையும், வசஸ்மாணவையும், வைஷ்ணவையும் உருவாக்கிவிட்ட கேரளத்தைப் பார்த்து வலிற்றியடித்துக் கொண்டதில் அர்த்தமில்லை. சமீபத்தில்

மத்திய வீணையாட்டுத் துறை அமைச்சர் மார்ச் 19-ம் ஆய்வா ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது, 'மாநில அரசுகளுக்கு, வீணையாட்டு வளர்ச்சிக்கென இருபது கோடி ரூபாய்க்கு மேல் ஒதுக்கிவிடும். ஆனால் பஞ்சாப், கேரளா, கத்

* வீணையாட்டுத் துறை, ஆடுவதற்கு மேலும் இடமா?

* டாப்ளிக்

தரபிரதேசம், ஆந்திரா, கர்நாடகா மாநிலங்கள்தான் இந்தத் தொகையை முழுமை வாகப் பயன்படுத்துகின்றன! என்று கூறி விடுகிறார். வீணையாட்டுக்கென ஒதுக்கப் பட்ட தொகையை முழுமைவாகப் பயன்படுத்தாதது வீணைவு.... இதோ.... திருநெல்வேலிக்கு வாருங்கள்....

வீணையாட்டுக்கான பஸ் ஸ்டாண்டி விருத்துவனா இரவுண்டிற்குப் போகும் வழியில் இருக்கிறது அண்ணா ஸ்டேடியம். இங்கு தான் திருநெல்வேலி ஸ்போர்ட்ஸ் ஹாஸ்டல் இருக்கிறது. காலை வேளைகளில் போலஸ் வண்ண, வண்ண ஸ்போர்ட்ஸ் உடைகளில் மாணவ மாணவிகள் பல்வேறு வீணையாட்டுக் களில் பவீற்றியெடுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம். இதைப் பார்க்கும் போது ஏற்படும் ஆனந்தமும் மன நிறைவும் அங்கு உள்ளோருடன் பேசிப் பார்க்கும் போது மாயமாய் மறைவது மட்டுமல்ல; வேதனைகள் தெழுகச் நிறைக்கின்றன. ஹாக்கி போட் டாப்ளிக்கைச் சந்தித்த

* *Trans. Am. Soc. Transl. & Publ. Chem. Eng.*

* ஆர்வத்தோடு படித்தே....

விதரணை வ
வங்கேதரன்
கொண்டு கொட்டு
இருக்கிறாரா?
இப்படி டாமினிக்
சொல்லிக்
கொண்டிருந்த
போதே அந்
செய்திக் கொள்
கொலிதாத் வந்
தார்.

“இந்த ஸ்போர்ட்ஸ் ஹாஸ்டல் கட்டிவிட்டு மொத்தம் எழுபத்திரண்டு மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஒவ்வொரு மாதும்புள்ளதாகும் ஹாஸ்டல் பீஸ் ஒன்றும் 250 ரூபாய்தான். ஆனால் ஆத்திரேலியா ஒரு பையனுக்கு மாதும் 750 ரூபாய் தருகிறார்கள். இவர்கள் கொடுக்கும் பணத்தில் சத்தாபடி கணியைப் பெற வேறு 7 இந்தியாவில் மாநில அரசுகளால் ஸ்போர்ட்ஸ் களில் ஹை மாஸ்டர்

* 1990年12月25日

* திரு. அ. ச. சிவசுப்பிரமணியம்

பேர்து + விட்டால் வினாயகமே! சொல்
லாதி:

தொடர்ச்சியாகப் பொறுத்தவரை மாநில அளவில் வீதிவாண்புலவர்கள் பெரும்பாலும் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். பதினாறு வயதுக்குக் கீழேயும் பன்னிரண்டு வயதுக்குக் கீழேயும் உள்ள மாநிலப் பெண்கள் அமீனியில், பாதிக்குமேற்பட்ட வர்கள் எங்கள் மாவட்டத்துப் பெண்கள்தான். ஆனால் வங்கன் கிரவுண்டைப் பாதித்திருக்கா? எம் வயது மே 18 மீதானவர்களுக்கு கோல் போஸ்டரில் இருக்கும் 'தென்' உடம்பாடுகள், எத்தனை பாதிகள், தது கிடக்கிறதென்று. 1986-87 க்கான வீதிவாட்டு உபகாணங்கள் வாங்குவதற்கு இன்னும் பணம் வந்து தரவில்லை. ஸ்டாக்கிஸ்டி வீதி மேட்டிலிருந்து தத்திப் பன்னிரண்டு வயது வரையில் கோல் போஸ்டரில் இருக்கும் 'தென்' உடம்பாடுகள், எத்தனை பாதிகள், தது கிடக்கிறதென்று. 1986-87 க்கான வீதிவாட்டு உபகாணங்கள் வாங்குவதற்கு இன்னும் பணம் வந்து தரவில்லை. ஸ்டாக்கிஸ்டி வீதி மேட்டிலிருந்து தத்திப் பன்னிரண்டு வயது வரையில் கோல் போஸ்டரில் இருக்கும் 'தென்' உடம்பாடுகள், எத்தனை பாதிகள், தது கிடக்கிறதென்று. 1986-87 க்கான வீதிவாட்டு உபகாணங்கள் வாங்குவதற்கு இன்னும் பணம் வந்து தரவில்லை. ஸ்டாக்கிஸ்டி வீதி மேட்டிலிருந்து தத்திப் பன்னிரண்டு வயது வரையில் கோல் போஸ்டரில் இருக்கும் 'தென்' உடம்பாடுகள், எத்தனை பாதிகள், தது கிடக்கிறதென்று.

* சமீபகால இடமின்றித் திடக் குழி தீர்மானமுடன் உபநித்தானங்கள்.

வன் எப்படி ஆதிதிர நாயகனின் வெல்லு
புதுவதி? சரி, இந்தான் இப்படியென்னான்,
வெவ்வித சென்று கொண்டுமேயுட்கு கனந்து
கொண்டிருப்போது, ஒரு நாளைக்குப் பதி
னைந்து ஆயத்தான் தகுதிபூக்கல். இம்
சுறக்குதான் விவையாடுகின்ற கட்டுப்பாட்டா
தவா? கொள்கையில் இருப்பதைந்து ஆயாப்
கொடுக்கிறார்கள். அகவே, நான்கள்

* பாய்லாண்ட்

* கோல்

டொரெனஷன் வாங்கிக் கொண்டுதான் டோர்னமெண்டுக்குச் செல்ல வேண்டும்.

“எங்கேயாவது வட இந்தியாவில் போட்டி என்னால் கடைசிக் கட்டத்தில்தான் அங்கு செல்ல அனுமதிக்கிறார்கள். இதனால் போட்டி துவங்குவதற்கு முதுநாதான் அங்கே போய்ச் சேர முடியிறது. அங்கே விடுக்கும் தட்ப வெப்ப நிலையில், தமது பையங்கள் தடுமாறுகிறார்கள். ஆனால் கேரளாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அங்காபாத்தில் போட்டியா? பத்து நாட்களுக்கு முன்னரே, டைம் அனுப்பி வைத்து அந்தச் சூழ்நிலைக்குப் பழக்கிவிடுகிறார்கள். இந்தத் தட களத்தைப் பார்த்தீர்களா? எல்லாவையும் மோசமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்...” என்று கோபிநாத் கொல்லிக்கொண்டிருந்தபோதே, ஓய் கொண்டிருந்த மெயின்ஸன் பீட்டர் என்ற மானவரை திறந்திக் கேட்டோம். “ரோம்பக் கடினமான (ஹாட்) பாதை லார். இது இன்னும் மென்மையாக் கப்பட வேண்டும்!” என்றார் அவர்.

இந்த ஓய்வாத சூழ்நிலையிலும் தட கள விளையாட்டுக்களில் திருநெல்வேலி பேர் தட்டிக் கொண்டு போகிறது. டிஸ்கஸ் த்ரோவில் பன்ன ஒன் படிக்கும் சித்ரா தமிழ்நாட்டிலேயே ஐரவிவர் வெவல்போட்டியில் முதலாவதாக வந்திருக்கிறார். ஐரவின் த்ரோவில் ரொமாவில் ஏதென் என்ற மானவர் ஐரவிவர் போட்டியில் முதலாவதாக வந்திருக்கிறார்.

பாஸ்கெட்டில் கோல் போர்டு கேரளாவின் வகுத்தம் கிரவுண்டுக்கு கம்பவுண்ட் கவர் இல்லாதது. ஆர்.மாடு, கழுதை, பன்றிகளுக்கு நடுவில் நூல்கள் விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறோம்” என்றார் தமையாக. திமிநாண்டிக் கோல் நாசனுக்கு ஏகப்பட்ட மனத்தாங்கல் கள். “திமிநாண்டிக்ஸ் பற்றிய சரிவான அறிவே தமது மகன்களுக்கு இல்லை. ஏதோ சர்க்கஸ் வித்தை என்று நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மனித குலம் தோன்றிய வுடனே தோன்றிய விளையாட்டு இதுதான்! 1886 இல் நடந்த முதல் ஒலிம்பிக்ஸில் திமிநாண்டிக்ஸ் இருந்தது. 1952-ல் இந்திய அன

லிவான திமிநாண்டிக்ஸ் போட்டி தமிழ்நாட்டில்தான் நடந்தது. ஆனால் தொடர்ந்து இந்த விளைவாட்டுக் குணக்கம் கொடுக்காமல் விட்டு விட்டார்கள். எங்களுக்கு இந்த ஸ்டேடியத்தில் வெவல் போர்ட் கிடையாது. உபகரணங்கள் இல்லை. இருக்கிற உபகரணங்களை வைப்பதற்கும் சரியான இட வசதி இல்லை. ஒரு தனி ஹால் கிடையாது. இப்படியிருந்தும் எங்கள் மானவர்கள் சனைக்காமல் பல போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு பன்னிரண்டு பதக்கங்களை வென்றிருக்கிறார்கள். எட்டுப் பேர் தேவிய அளவில் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய மானவர்கள் பல போட்டிகளில் கலந்து கொள்ளச் செல்லும்போது ‘கோல்’ என்ன என்றைக் கூட அனுப்பும்தேவியில்லை!” என்று ரொம்பவும் வகுத்தத்தோடு சொன்னார் அவர்.

விளைவாட்டுத் திறமைக்காகவே கூட்ட பொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டுள்ள துமாரி சிதா பவிதி பெறுவதும் இந்த எமதானத்தில் தான். கோவமுத்தூரில் பெண்களுக்கென உள் ஸ்போர்ட்ஸ் ஹாஸ்டலில் தங்கிப் படித்து பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்துக்கு தங்க பெயரைத் தேடித் தந்த இந்த சிதாவின் தந்தை வெவ்கட குருநாதன் ஓர் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்.

“விளைவாட்டுதேரம் விளையாடும் காலவளிக் சீருடைகள் என்று பணச் செலவு வேறு” என்றெல்லாம் சலித்துக் கொள்ளும் தந்தைகளிடையே வித்தியாசமானவர் வெவ்கட குருநாதன். முதல் பிபன் வேத வல்லியை ஒரு சிறந்த பாஸ்கெட்டில் வீராக் களையாக உருவாக்கி, பின்னர் சிதாவை சிறந்த அட்லெட்டாக உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் இவர். தமது குழந்தைகளில் விளைவாட்டு வசத்தாகவே ஸ்டேடியத்தில் அருகில் குடிவருகிறார். இவரின் மூலஸூவது மகள் சித்ராவும், மகன் சுப்பராமனும் தட கள விளையாட்டுகளில் பல பரிசுகள் பெற்றவர்கள். இரண்டாவது மகன் சிதாவை

உலகம் போற்றும் விளைவாட்டு வீரர்களையாக உருவாக்க வேண்டும் என்பதில் மிகவும் தீவிரமாக இருக்கிறார். ஏழு தடவை ஆட்டங்கள் கலந்த நெற்பட்டாத்தலின் எண்ணும் போட்டியில் தமிழ்நாட்டில் சார்பாக தேசியப் போட்டியில் நான்கு முறை கலந்து கொண்டிருக்கிறார் சிதா. 1985-ல் இந்தப் போட்டியில் மாதிலத்திலேயே முதலாவதாக வந்தவர் சிதா. இந்த சிதாவால் கட்டபொம் மன் போக்குவரத்துக் கழகம் மட்டுமல்லாமல் திருநெல்வேலி மாவட்டமும் ஏன் தமிழக முழுமே பெருமைப் படப் போகிற காவல் வரலாம்.

எல்லோருக்கும் 'ஆல் த பெஸ்ட்' சொல்லிவிட்டு வரும்போது ஸ்போர்ட்ஸ் ஹாஸ்டலின் வார்டன் பாலராமனுடன் பார்த்தோம். 'அரக கொடுக்கும் பணத்தில் ஓரளவு சத்தான் உண்டா வணக்கமே கொடுக்க முயற்சி செய்கிறேன். ஆனால் இது போதாது. பொருட்களை சூப்பர் மார்க்கெட்டில்தான் வாங்க வேண்டுமென்று அரக உத்தரவிட்டுள்ளது. அங்கே விஷயெல்லாம் மற்ற இடங்களிலிட அதிகமாக இருக்கிறது' என்று குறைபாட்டுக் கொண்டார்.

ஸ்டேடியத்தில் கட்டடங்களுக்கு வெள்ளை யடிக்கக் கூட அரக பணம் ஒதுக்கவில்லை யாம். கடைசியில் வார்டனே சொத்தப் பணத்தில் வெள்ளையடித்துவிட்டாராம். இந்த விஷயத்தை நம்மிடம் சொன்ன தன சீவன் என்ற இளைஞர். 'இது மட்டுமல்ல சார். 1977-ல் இருந்தே மின்சாரக் கட்டணம் கட்டாததால் போன வருடம்தான் இணைப்பைப் துண்டித்துவிட்டார்கள். ஹாஸ்டல் மாணவர்கள் ரொம்பத் தவித்துப் போய்விட்டார்கள். அப்பறம் சித்திநாதர்கள் கழித்துத்தான் கரெண்ட் வந்தது' என்றார். இந்த ஸ்போர்ட்ஸ் ஹாஸ்டலில் வெலிட் லிப்பிடிச் செய்வதற்கு வசதி கிட்டலாது. நீச்சல் குளம் வருகிறது வருகிறது என்கிறார்கள். திட்டமொன்றுமே இல்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

மத்திய அரசின் நிதியுதவியை முழுமை வாகப் பயன்படுத்தி, நிறமையுள்ள விளைவாட்டு வீரர்களையும் வீரங்களைகளையும் ஊக்குவித்து ஒரு தலவ சூழ்நிலையை உருவாக்கலாமே! உலகப் போட்டிகளில் நானும் தங்கப் பதக்கங்களைப் பெற முயற்சி செய்வலாமே! இதை விட்டுவிட்டு, 'ஹீரோ... சின்ன நாடாள் கொளியா கூட இத்தனை தங்கப் பதக்கங்களைப் பெற்றுவிட்டதே... ஐப்பான் பதக்கங்களை அள்ளிக் குவிக்கிறதே!' என்று லிபோதிபோயென்று அடித்துக் கொண்டவதில் பயன் என்ன?

— கௌசல்யா

அமர்த் இரத்தம்...

தெய்வ மாவட்டத்தில் கல்வி - II

பச்சையாறு அணையை எதர்க்கும் வளத்துறை!

-கவர்ஸ்டீடார்

சுபாநாயகர் தொகுதி எப்படி இருக்கிறது?

-இரு ரவுண்ட் -அப்

"கல்கியரல் எங்கள் பணி சுலபமாகிறது..."

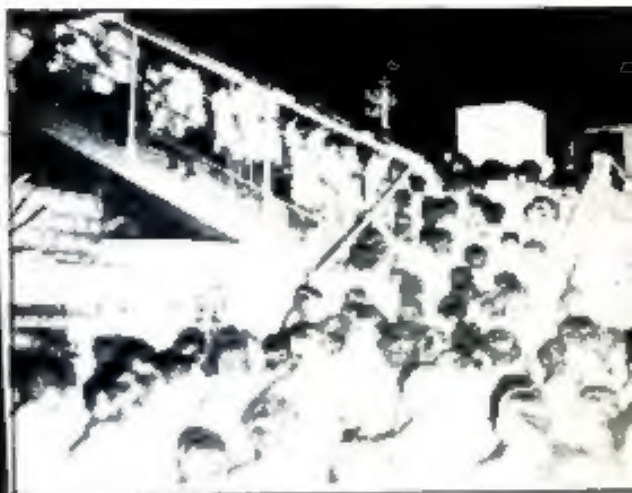
-சுலபம் கல்கியரல்

அட்டைவில் செல்விகன் சிதா. சிதா வண்ணப்படங்களும் தெய்வ மாவட்டச் செல்திகள் தொடர்பான மற்ற படங்களும் எடுத்தவர்: கே. வி. ஆனந்த்

ரெஸ்லை

ஒரு
ஹீன்
ரஷண்ட-
அப்

* நெல்லை ஹீன் ரஷண்ட-அப்

* நெல்லை ஹீன் ரஷண்ட-அப்

* நெல்லை ஹீன் ரஷண்ட-அப்

* நெல்லைஹீன் ரஷண்ட-அப் - நெல்லை
ஹீன் ரஷண்ட-அப் ஒரு ஹீன் ரஷண்ட-அப்
வந்திருக்கின்றன. சில ஆக்கிரமிப்புக்கள்
விலக்கப்பட்டு இடங்கள் வசூலிக்கப்பட்டிருக்கி
யுள்ளன; பஸ் ஸ்டாண்ட் பக்கத்தில் ஆக்கிர
மிக்கப்பட்டிருந்த இடம் - நெல்லைஹீன் ரஷண்ட-அப்
ஹீன் ரஷண்ட-அப் பக்கத்தில் இருப்பதால், பஸ் ஸ்டாண்ட்
கொஞ்சம் விரிவு பட்டிருக்கின்றது; ஆனால்
ஹீன் ரஷண்ட-அப் ரிமயூவல் நடவடிக்கை
எடுத்த சில இடங்கள் திரும்பவும் ஆக்கிர
மிக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன!

* நெல்லைஹீன் ரஷண்ட-அப் ஆக்கிரமிப்பு அகற்றி
வெளியிடப்பட்ட பஸ் ஸ்டாண்ட்

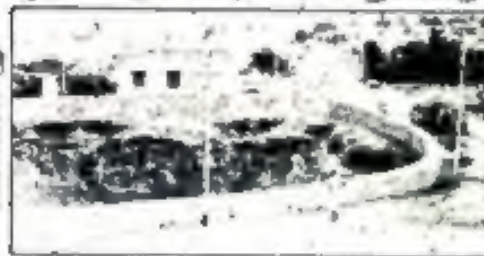
* நெல்லைஹீன் ரஷண்ட-அப் திரும்பத் திரும்பச்
செய்திரிப் புன்காங்கிதமடைந்து போகிற
தாயிரப்பாணி ஆறு கடல் களங்கப்பட்டுப்
போய்விட்டது. ஹீன் ரஷண்ட-அப் விலக்கப்
பெற்று ஆற்றின் இயல்பை மாரிப் போய்
விட்டது பற்றிக் கொஞ்சம் விஞ்ஞானம்
தெரிந்த ஒருவர் ஆறாக குளையாகச் சொன்

* நெல்லைஹீன் ரஷண்ட-அப்

குறி. போய்ப் பார்த்தோம், ஆனந்தம் நோயாளி மாதிரி ஒருக்கமாக ஒடிச் சென்றிருந்தான் தாயிரபரணி. தாயிரபரணி ஆறு எங்கே இருந்து... சர்க்கரை தான் துடிது... என்று சங்கடப்பட்டுச் சென்றார் தொப்பி மாதிரியான குடையில் நீடு இருந்த காய்கள் பின்.

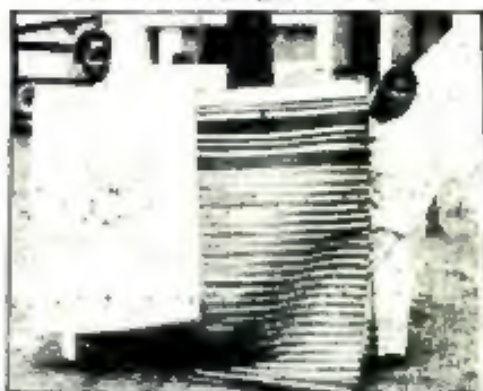
* "ஸ்பெண்டிங் போன முதல் இத்தியர் வார?" என்று சடக்கென்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வீர்கள்? ஆனால் பாண்டிச்சேரி டைட்டிஸ்தான் புஷ்பலதா கங்கையில் இரண்டாம் வருப்புத் தேர்வுக்கான கேள்வி இது என்னும் நம்புவிக்களை? இப்போது

இருப்பது தந்தையாருக்குப் புலனாதான். குடையான சேரிகள். சின்ன வட்டமான பேரின். போட்டுகளில் குழந்தைகள் வளர்த்த விதவிதமான படங்கள் என்று வருப்பி வருவது கவனித்துக் கொடுக்கக்கூடாது. கொஞ்சம் கவனியின் தரம் ஒரு டானிக். "பிண்டிசைத் தனித் தனியா பெர்ஸனலாகக் கவனிக்கும். அதுதான் கொஞ்சம் குழந்தைகளைத் தரம் சேர்த்துக்கொடுக்கும். இது மாண்டிசேரி கல்வி முறை" என்பதற்கு தலைமைமாதிரியானவரான புஷ்பலதா அவர்கள்.

* தெய்வீகத்துப் பாதாளச் சர்க்கரைத் திட்டம் தீயுறையும் தீயுறாக்கள்; திட்டமே கொஞ்சம் கிற்றியும் போய் விட்டது. 113 ஸ்டாக்கள் செலவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு குழாய்கள் எவ்வாறு படுக்கப்பட்டு விட்ட திட்டம், இரண்டு, மூன்று வருஷங்கள் அப்படியே விடக்கொடுத்து. அதற்கான ஆபீஸில் குழாய்களெல்லாம் துருப்பிடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டன. பாதாளச் சர்க்கரைத் திட்டம் என்னாக? ஏன் இப்படி என்னை குரலாவது போய்ச் செருமா? இவ்வெல்லாம் அதுவும் பாதாளத்திற்குத்தான்?

* விதவிதமான சிவங்கள். குழந்தைகளுடன் கூடிய மண்டபம். இதெல்லாம் இருப்பது தெய்வீகப்பார் கொள்கையின்தான். எத்தனை விசுவமாயன் கொள்கை? இருத்தாலும் பத்திரிகை இவ்வீடு. வந்தால் தான் இப்போட்ட பெர்ஸனல்கள் பழங்கால மண்டபங்களில் உட்கார்த்து ஆடுபுலி ஆட்டம் ஆடுகிறார்கள். சிறுவர்கள் விரிக்கெட்ட பந்து வீச. உட்பிரகாரச் சிவக்கெட்டவர்கள் பார்வைமாளராக "சைலன்ட்" டாகப் பார்க்கின்றன. கோயில் குளத்திற்கு நடுவிலுள்ள பழங்கால தீராத்ரி மண்டபம் சமீபத்தில் சரி

திருக்கிறது. வெளியே வருவதில் சமீபத்து மலையாளப் போஸ்டர்கள் மாதிரி செதுக்கப் பட்ட சாஸ்திரச் சிவங்கள். இவ்வெல்லாம் அக்களில் விரித்தபடி வாட்டர் சீட்டு விற்றிருக்கின்றன சிறு கப்பல்கள். எந்தச் சிவமாவது. "தப்பி... எனக்கும் ஒரு ராஜ்யம் பூடான் கொடுத்துவிட்டுப் போயேன்" என்று என் னைக்குச் சொல்லப் போகிறதோ?

* தப்பித் தவறி தெய்வீக மருத்துவக் கல் லாசிக் கட்டத்திற்கு முன்னால் உள்ள கட்டடம் பக்கம் போய் விட்டோம். விசால மான பெரிய கட்டடம். முன்பு இத்தியை ரிங் கரையே இருந்த இடம். அடுத்து பொதுப் பணித்துறை ஆபீஸ். இப்போது? ஐயோ! கெடுக்கெல்லாம் பித்த திடையில் விடக் கொடுத்து. ஏராளமான அறைகள் அடங்கிய அருமையான கட்டடம். ஒரு மறுசீரமைப்பு. ஆனால் மறு சீரமைப்பு திறப்பைப் போர் அடிக்கடி உப யோகப்படுத்துகிற இடம் போலிருக்கிறது. கவனிக்கவும் இவ்வப்படி அருடமி படங்கள். பெரிய தலைவர்களிலிருந்து வாரிசு ஒரு கைக்கெட்டாத காதலி வளர யிக் மோசமான 'வங்கி' வார்த்தைகளில் கலாக்கென்கும் இறைத்து விடக்கொடுக்க. (எவ்வளவோ ஆபீசும் கொடுத்து வெளியில் இயங்குகிற ஆபீசுகள் இங்கு இயக்கினால் எவ்வளவு மிச்சம்?) இப்படிப் படித்த ஸ்தான கள் கிறுக்கிவிருக்கிற வக்கிரத்தை என்ன வென்று சொல்லு?

* டவுன் பக்கம் கத்திரிபதில் முன்னால் அமைச்சர் ஆர். எம். வீ. காதில் விழ வேண்டிய பிரச்சனைகள் நம் காதிலும் விழத் தான். "அன்னா மூன்றாண்டு மேம்பாடும் இருக்குமில்லையா? அதிலே ஐக்கன் மேம்பாடும் இல்லை. ஆட்கள் நடத்து போகக் கட்டிவிடுக்காங்க. ரொம்பக் குறுகலான பாதை. ஐக்கன் காதலிலேயும், மாதலி லேயும் போறதுக்கு எவ்வளவு இடைவி லை இருக்கு? போகாம அதை அண்டர் கிரவுண்டு வயிறாகப் போட்டிருக்கக் கூடாதா?"

"சரிங்க. அப்பறம் பொன்னம்பலம்... உங்களுக்கென்ன பிரச்சனைங்க?"

"இங்கே மின் நகர் E.B. காலனிலேயே சங்கம் ஒன்று உருவாக்கி, அதன் சார்பிலே 143 பிளாட்டுகள் வாங்கி 125 வீடுகளைக் கட்டியும் முடிச்சாக்க. வரிபெயலாம் 'கன்னு' கட்டுறோம், ஆளுமும் தண்ணீர் வசதி, ரோடு வசதி எதுவும் கிடைப்பதுங்க. 73 இல் மேலே அடிப் ஒப்புக் கொண்டு விட்டு, கேட்டால் பணம் இல்லையங்கறங்க. அதுவும் இல்லாமலா வாரும் இதற்கு புதைக்கிறதுக்கு ஒரு மயானம் கூட இல்லை. இங்கிருந்து 15 மி. மீ. தூக்கிக் கொண்டு போய்ப் புதைக்க வேண்டியிருக்குங்க..."

"பிறகு உங்களுக்குக்க?"
"முன்னாடி சொன்னவங்களுக்குள்ள அதே பிரச்சினைதான் நியாகராஜ நகரிலே இருக்குற ஜனங்களால் ஏங்களுக்குமும். அதோடு இந்தப் பக்கம் நடு ரோட்டுமே 'கல்வெட்டான் ஸ்டூட்'ன்னு பெரிய பள்ளமே இருக்கு. யாருமே அந்த மூட முயற்சி பண்ணாமலா வாகையங்கள் எல்லாமே கத்திப் போக வேண்டியிருக்குங்க..."

"இப்படி வாங்க சார்!"
"என் பேசு நாராயணன் சார், நம்ம அரசாங்க ஆஸ்பத்திரி இருக்குமே. அந்த மொட்டையன் ராஜில் நகரிலே இருக்கோம், ஆஸ்பத்திரியிலேயிருந்து வரற கழிவு நீர்மல்லாம் வீட்டுக்குப் பின்னால் உள்ள 'டேவ்'க்குத் துத்தான் சார் வருது. சில சமயம் கெப் பிண்டங்கள் கூட வந்துக்கு. இதனாலே பல பேசு பாதிக்கப்படுறோம் சார். ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க உதவினாத் தேவைய..."

"தெல்லையிலிருந்து மதுவரை செல்லும் தேவிய நெடுஞ்சாலைமீய் தச்சநல்லாருக்கு அருகில் குறுக்கிலும் ராஜில் பாதையில் ஒரு மேம்பாலம் இல்லாததால் பங்களுக்கு எத்தனை இடைஞ்சல்வந்திருக்க...? அந்தமே கொஞ்சம் ஏழுதுங்க சார்..." இப்படி நம்மிடம் தெல்லைய நகரத்திலிருந்து பல குரல்கள்!

"பத்தமண்டி எவ்றுமே பலருக்குப் பால் திணைவுக்கு வரலாம். அதோடு பத்தமண்டிக்கு இன்னொரு லிசேஷும் கலாயி சிவானந்தர் பிறந்த இடமும் பத்தமண்டிதான். பத்து வயது வரை இங்கு இருந்தார் எங்கிராக்கள். பிறகு அலோபதி வைத்தியம் பாடித் து முடிந்தது. அதன் பிறகுதான் துறையிலாகி இருக்கின்றார். கலாயி, டாக்டருக்குப் படித்திருக்கும் அவர் தமது சொந்த ஊரில் பாடுக்கும் வைத்தியம் பார்க்க முடியாமல் போய் வீட்டிலே என்ற சிவரில் நுழைக்கதைப் போக்க, அவர் நூபகார்த்தமாக அவர் பிறந்த ஊரில் ஆசிரமம் மாநிலி உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது பெரிய ஆஸ்பத்திரி, கிராமச் சூரனுடன் கொகு ஒழுங்குடன் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது கூட்டம். 'ஏந்தாழ் சீர்ப்பாசம்' செவ்வில் ஊத்து ஏக்கர் நிலத்தில் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். கூடிய லிசேஷமில் வேலைகளை முடித்து - இலவச மாகுத்துவந்தை ஆரம்பித்து விடுவோம்" என்றார், பொதுச் செவை உணர்வோடு

டெல்லியிலிருந்து இங்கு ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிட வேலைகளைக் கவனித்துக் கொள்ள வந்திருக்கும் இளைஞர் டாக்டர் சஞ்சய்குப்தர்.

"பத்தமண்டிமே பால் தெய்வநிவென்று தனி வாகனஞ் சங்கமே இருக்கிறது. 190 ஏக்கரிலான வரை இருக்கிறார்கள். என்ன திறைத் திறை சாண பாலங்கள் சிலை ஸ்டூக்கானம் மாநிலி கைதில் கருட்டிக் கொள்ளக் கூடிய பாலங்கள். பெயர் பொறித்த நறுவிசை பாலங்கள். துணுக்கமான வர்ணங்களும் வேலைப்பாடுமான பாலங்கள் என்று எத்தனை வகை! பார்க்க ஆச்சரியமாகத்தானிருக்கிறது! மேல் தாடுகளுக்குக் கூடக் கொண்டு போய்ப் பெருமளவோடுக் கொள்ளக் கூடிய மதிப்புள்ள சரக்குகள்தான். ஆனால் பால் பிண்ணுகிறவர்களில் வாழ்க்கை எப்படி இருக்கிறது?"

"சூபாய் ஸ்தூத்து, ஆவிரம் என்று விலை மதிப்புள்ள துணுக்கமான பால்களை நெய்ற துக்கு இரண்டு வாரம் கூட ஆளும் ஆனாலும் இன்னும் 5 லிருந்து 7 சூபாய் வரைதான் கிடைக்கும். கோவர வால்களும், வர்ணம் வாங்கவும் போக கைவிலே ஜாஸ்தி மிஞ்சா துங்க கஷ்டமான தொழில்ங்க" என்றார் பால் பிண்ணுகிறவரான வயதான தூர் ஜகாரன்.

"ஒரு மாதத்துக்கு ஆளும், பெண்ணும் சேர்த்து நெய்தாலே கிடைக்கிறது 180 ரூபாதான்! அதிலும் ஏழு நாட்களும் வேலை, சரிவான வகுமானமில்லையங்க" என்று புலம் பும் ரவீந்தராவே.

"கைவிலே தண்ணீர்ப் பிரச்சினை ஜாஸ்தி. ரொம்ப தூரம் போய்தான் நல்ல தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கு. இதுபற்றிக் கலெக்டரிடம் கூட மகஜர் கொடுத்திருக்கிறோம்" என்றார்கள் வாகதேவநத்துவரைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் சங்கத் தலைவர் மாரியப் பஜும் உறுப்பினரான பார்வைவற்ற இளைஞர் சமுத்திரவோலுவும், சிவர சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே ஊரத்திலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துத் திருப்பிக் கொண்டிருந்த ராஜேஸ்வரி எங்கிற பெண்ணை ஹிசாரித் தோம், கஷ்டத்தைச் சொல்லக் கூட கூச்சம் ராஜேஸ்வரிக்கு.

"இங்கே பக்கத்திலே வந்திரி ஆளுநரையத் தில் சொந்த ஊருக்குப் போகப் பாலம் போட்டாங்க. பாலம் சரிவாகக் கட்டாததால் இரண்டு பக்கமும் மண் அரிச்சு, அதுவும் பக்கத்திலே இன்னொரு பாலமும் ஏதோ தொங்கு பாலம் மாநிலி நிக்குதுங்க. அதோடு இங்கு 119 லாரிஜனங்களுக்கு வீடு கொடுத்தாங்க. இன்னும் பட்டா கொடுக்கலை. பார்க்க ஏற்பாடு செவ்வச் செவ்வ ஊங்க சார்" என்று 50பாட்டுடன் சொன்னார்கள் நண்பர்கள் சங்கத்தைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள். நிறைவெழுத்து பற்றியொல்லாம் கலையப்பாலம் - ஹிடாமல் குரல் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற இளைஞர் களுக்குக் கங்கிராய்ஸ்!

புதுவை சுற்றுலா சொகுசு பேருந்துகளில் புனிதப் பயணம் மேற்கொள்வீர்

புதுவை சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் புனிதத் தலங்களுக்கு சொகுசு பேருந்து மூலம் யாத்திரை வசதிகளை ஏற்பாட்டில் தொடங்கி இருக்கிறது.

பிரதி வெள்ளைகிழமை இரவு தோறும் கைப் பைதிகளும் கொண்ட சொகுசு பேருந்தில் உங்கள் பயணம் தொடங்கும்.

நீரும்பேயில எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பரவாஜியையும், திருத்தணி முருகனையும் காந்தி காமாட்சியையும் தரிசித்து மனவளறவுடன் சனிக்கிழமை இரவு திரும்பி விடுகிறீரும்.

புதுவை சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பிரயாணக் கட்டணங்கள் நிவாயமாக்கிவருவார்களாவது உங்கள் யாத்திரை பயணத்திற்கு அளமையவும், வழியில் உங்கள் தேவையான மனதில் கொண்டு வசதியான இடங்களில் பேருந்துகள் நிறுத்தங்களை செய்வதனோம் உங்கள் புனித யாத்திரைக்கு சேவை செய்வதை நங்கள் முழு பேருமை யாகக் கருதுகிறோம்.

எல்லா லிபரங்களுக்கும் மற்றும் தகவல்களுக்கும் தொடர்பு கொள்ளவும்.

சுற்றுலா தகவல் நிலையம்

பழைய தலைமை செயலகக் கட்டிடம்
கொம்பாத்தி வீதி, பாண்டிச்சேரி-605 001
தொலைபேசி-4575

குளிர் சாதனை வசதி கொண்ட கார்களும் வாடகைக்கு கிடைக்கும்.

**புதுவை சுற்றுலா
வளர்ச்சிக் கழகம்**

பாண்டிச்சேரி-605 001

வெளியீடு : சுற்றுலா இயக்கம், புதுவை ஆக.

சுருணைநிதி குற்றவாளியா?

ஊன் தாப்பேட்டை பதினேராவது கோடி மாலிஸ்திரேட்டின் தீர்ப்பை, மதிக்க வேண்டிய நிலையில் தாம் இருந்தாலும் ஏற்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்தத் தீர்ப்பு விவாதத்துக்குரியது என்று தாம் மட்டும் கூறவில்லை; தமிழகத்தில் பல்வேறு தகராறுகளில் உள்ள பல்வேறு நீதிபதிகளை கூறிவிட்டனர். சென்னையில், சுருணைநிதியும், அவருடன் பெர்ந்து வகதான நி. மு. க. தலைவர்களும் "குற்றம்" செய்ததாகக் கருதப்பட்டுக் கொண்ட தன்மை பெற்றார்கள். ஆனால் அதே காரியத்தை வேறு பல ஊர்களில் செய்து வகதான இதர ஊர் நி. மு. க. தலைவர்களை அந்தகர்களில் உள்ள நீதிபதிகள் "குற்றம் ஏதும் நடக்கவில்லை" என்று கூறி விடுவதற்கு விட்டார்கள். இப்படி குற்றமும் முரண்பட்ட தீர்ப்புக்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

அரசியல் சாசனம் என்பது அது எழுதப்பட்டுள்ள காரணத்தினால் இல்லை; அதனை அமுல்படுத்துகிற அரசாங்கத்தின் கருங்களிலும் மதித்து நடக்கின்ற மக்களின் மனங்களிலும் இருக்கிறது என்ற ஒரு முன்னுள் உயர்த்தியுள்ள நீதிபதி.

இருக்குரலில் ஒரு தான் விழித்து போகும்; தனாலில் விடக்கும்; ஆகவே எடுத்து வார காலிலும் பட்டுவிடக் கூடாதே என்பதற்காக எரித்தே விடுவோம்; அது குற்றமாகாது; நோக்கம் புனிதமானது என்ற ஒரு பழக்க முறையில் அறிந்தார்.

அரசியல் சாசனம் சட்டம் படித்துப் படிப்பதே எழுதினார் வரும் மானவன், சரியாக எழுதினிருக்க மாட்டான்; என்ன இருப்பினும் கையெழுத்திலே அரசியல் சட்டம் புத்தகத்தை ஒரு முகையில் விட்டு விடலாம். அது சாசனத்தை அவமதித்ததாகுமா? என்று கேள்வி எழுப்பினார் ஓர் அனுபவம் மிக்க வழக்கறிஞர்.

சாஜாதியும் அரசியல் சாசனம் எரிப்புத் தொல்பொருளை தெனிலாக எழுதியுள்ளனர். "ஒரு செயல் குற்றம் என்று கருதப்பட்டுப் போகாது; குற்றம் புரிவது நோக்கம் ஒருவனுக்கு இருக்கக்கூடிய வேண்டாம்" என்று சாசன காரியங்களைக் கூறி, ஆதாரமாக முன்னுதாரணங்களையும் எடுத்துக் காட்டி விளக்கியுள்ளார்.

1

சட்ட விசாரணை குற்றம் சாட்டுகிறது. ஏன் ஏன்?

2

குற்றவாளிகள்தான் நீதியை கொடுக்கிறார்கள். தண்டனை! ஏன் ஏன் ஏன்?

3

சிறையிலே கொடுக்கிறார்கள். சிறையிலே கொடுக்கிறார்கள்! ஏன் ஏன் ஏன்?

4

கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கிறார்கள்! ஏன் ஏன் ஏன்?

சுருணாதிதியோ, அரசியல் சாஸனத்தை அவதூறீக்கும் கொடும் துபக்கு இவ்வியே இவ்வியே என்றும், அதில் திரையாயான, காட்டுக்கு தான் பங்கிற், தேவிய ஒருவரைப் பாரட்டுக்கு உதவிற், தீயின திரைநாட்டுகிற ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுவதே தவறு இவ்வியியே என்றும், அந்தக் சுருணை வன்மையான வித்தின் வெவ்வேறுபாட்டால், மத்தியில் ஆட்சியில் இருப்போரின் கவனத்தைக் கவர முடியாது என்பதால், சாஸனத்தின் உண்மையான மட்டும் தனித்தனியே கவரப் பழுதி, அந்தாண் மட்டும் கவரப்பெறும் என்றும் திரும்பத் திரும்பத் திரும்பக் கூறியுள்ளார்.

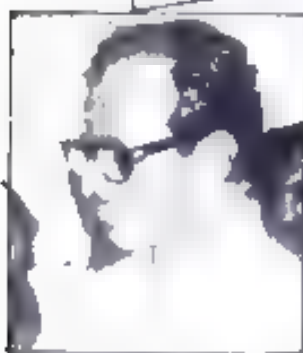
எனவே, சாஸன தீயிதி அளித்த தீயிதி எவ்வாறானது மக்களின் தீயிதி வெகுசந்தான இருக்கும்.

சுருணாதிதி மீது வந்திருந்த தொகுத்து விட்டேன். அவனாயும் கைது செய்து சிறை வைத்து விட்டேன். அவருக்கும் கைது உண்மையாய் விட்டேன். பின்னர் அவரிடம் இரக்கம் காட்டிப் பெருத்தவையாகும் தன்னைக் கவரப் முடியும் முன்னே விடுவித்தும் விட்டேன் என்று கார்த்தியேக் கொண்டு வந்தவருக்கு உதவித்து அளித்தே, வேறு எந்தப் பிரச்சினையையும், தமிழக அரசின் இது தொகுப்பானது வடிக்கைகள் தீர்த்து வைக்கவில்லை.

சுருணாதிதி இந்தத் திணிப்பை மட்டும் எதிர்க்கிறார் என்று சில தேவிய நாளிதழ்கள் கூடக் கூறுகின்றன. அவ்வாறே தவிரவரும் எழுதுகின்றன. பிரதமர்தான் இந்தத் திணிப்பு இராது என்று கூறிவிட்டாரே, போதாது? அப்படியே இந்தத் திணிப்பு அதிபரையாக காரணமாகக் கிதித்து நடத்தலாம், அதன் காரணமாகவும் போதாது? இவ்வளவு பெரிய இயக்கம் தேவையா? என்னுடைய புகழ்மீது, பிரச்சினை இதுவாய்வு மத்தியில் இந்தி மட்டுமே ஆட்சி மொழியாக இருக்கும் என்று அரசியல் சாஸனம் உறுதி கூறுகிறது. இப்படி இந்தக்கு சாஸனத்தின் அளிக்கப்பட்டுப் போது மற்ற மொழிகளைப் போகப் பாரத மக்கள் இரண்டாம் பிரதமரையாகக் கவரவில்லை. தனக்காகத்தான் அவ்வளவும் எம்மே என்று கூறுகிறது பொய்த்துப் போகிறது. சுருணாதிதியின் போட்டி இந்த அளிக்க நிலையை நீக்குவதற்காகவே. இந்தியாவின் மொழியை வகை மொழிகளாக மத்தியில் ஆட்சி மொழியாக ஏற்கப்பட்டு கூடிய காலம் வரையிலும் அவற்று இந்திய மக்களுக்கும் மொழி தக்கவர்கள் மொழிப் பிடித்து அளிக்கின்ற ஆர்வமில்லை மத்தியில் ஆட்சி மொழியாக நீடிக்கும் என்ற உறுதியொழியைப் பிரதமரோ வேறு யாரோ வாய்மொழியாக அளித்தால் போதாது; அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம் அந்த உறுதி மொழி அளிக்கப்பட வேண்டும்.

இது செய்யப்படாத வரை, இந்தி ஏகாதிபத்தியச் செலுத்துப் மேலாதிக்க வெறியும் தீயுக்கும்; இந்தி பேசாத மக்களுக்கு இனாக்கப்படுவதும் அந்நிகை கொடும்; சுருணாதிதியும் அவனார் சேர்ந்த மற்றவர்களும் இன்னும் பவ போராட்டக் கவனத்தைக் காண வேண்டியிருக்கும்.

“மகாத்மாவின் மனம்மாறாமை”

“மகாத்மாவின் மனம்மாறாமை”

தீவிரக் கேட்டலை

— தரகை

“மேலே, பழ. நாகப்பன், சென்னை - 7.
7. “நிர்க்கொ” பாரிக்க துறா வகுத்தாகக் கொடுக்கிறேன்

1. அனார் “நிர்க்கொ” பாரிக்க வந்தால் ம். இம் போதுது. “நிர்க்கொ” ஆ. வேண்டும்— அதாவது “நிர்க்கொ” கடைப்பிடிக்க வேண்டும். “நிர்க்கொ” கடைப்பிடிக்க வேண்டும். “நிர்க்கொ” கடைப்பிடிக்க வேண்டும். “நிர்க்கொ” கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

“அருண், கரோடு - 2.
2. “ஏழைகளின் வாழ்வை எண்ணிச் செயல் படுவதில் காந்தியடிகளைப் போன்றவர் எம்.ஜி. ஆர்.” என்பிருரே, ம. பொ. சி.7

1. காந்தியடிகளின் சமகாலத்தில் வாழும் வாழப்புகி கிடைத்த ம. பொ. சி. அவர்க ளுக்கு அந்த மகாத்மாவின் மனம் மாறாமை தாபமோ!

“கருமரன் தகர் ராஜகோபால், சென்னை - 82.

1. விஷம் சாராயம் மறுபிறவி எடுத்துள்ளது எனதக் காட்டுகிறது?

1. “முப்பிறவி” கண்ட. பெருமைமைய.

“க. இளங்கோ, நந்தியநல்லூர்.

7. விஷம் சாராயம் அருந்திப் பலர் இறந்

துள்ளனரே! விஷம் சாராயத்தை முறியடிக்க முயலாமல் இருக்கும் அரசுக்கு இப்படிப் பட்டதொரு மதுவிவக்கு அகலியம்தானா?

1. இப்போது எம். ஜி. ஆர். உங்களைப் போலவே சித்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறார். ஆகவே, உங்கள் சாராயத்தை ஒழிக்க முயலவில்லை என்று ஒர் அரசே கூறுமாறும். அந்த அரசு தொடுத்த ஆட்சி செயல்படுத்திவிட்டுப் போக விட்டது என்பதுதான் பொருள்.

“பாண்டி அனோக, திருச்சி - 1.”

7. தமிழகத் தலைமைச் செயலகத்தில் கம்பீரம் மூன்று அம்புருத்தப்பட்டுள்ளது குறித்து...?

1. இனி கம்பீரம் 7களும் ஆளப் வேகத் திவ்தான் செயல்படும் என நம்புவோம்.

“ஆர். சித்ரா, அல்தூர்.

1. அதுதற்புப் போய் விட்டது சார்! இந்தக் கேள்வியையாவது பிரகாரிப்பீர்களா, மாட் டீய்களா?

1. அது சரி, கேள்வியே கேட்கவில்லைபோ தீய்கள்!

“எம். சம்பத், வேலாயுதம்பாளையம்.

2. “சார் உள்ளவரும் கடல் உள்ளவரும் தமிழகத்தின் திரத்தரமான முதல்வர் புரட்சித் தலைவர்தான் என்பது மக்கள் தீர்ப்பு - ஆன் டவன் கடட்லா!” என்று ஜெயவர்தன கூறி யுள்ளாரே!

1. கூர் உள்ளவரும், கடல் உள்ளவரும் தாங்களும் திரத்தரக் கொ. ப. செ. என்று சொன்னாரா? இல்லையே! எவ்வளவு சாமர்த் தியர் பாருங்கள்!

“கருமரன் ராஜ், தூத்துக்குடி - 1.

7. “மொழிவாரியாக மாதிலங்களைப் பிரித்

**விஷ்ணு சாராயம்
மாயுபிடுவி
எழுத்துள்ளதே?**

தது தவறு' என்பது போன்ற சேஷனின் கருத்து. அறிவு பூர்வமாகப் பதிலளிக்கும் வேண்டிய அவசியம் இல்லை. 'நீ' என்ற பொருள் தரும் 'நான்' போன்ற சேஷனின் கருத்தும் பதிலளிக்க வேண்டியதுமா?

1. பொதுமக்கள் மாதிரியை பற்றிய அறிவு
புரவாமாய நெய்விசைபோடுதான் சித்
கொய்யாபரமேகம் நெய்விசையுள் அழுகின்றது
கலாபரி.

* ஆதி. சே. அருண்மொகன்தான். வித்திதொடரன்
தொடர்.

7. பழையதுக்குத் தேடிநூல் கொண்டு
ஏற்றலு எது?

1. கல்புரம் போட்டுக் கால மலக்கம்பம் தாக்கத்தக்கானது. இது கல்புரம், பச்சை மிளகாய், நறுக்கிய போட்டி எதுவிதமான காய்காய், அல்லது மிளகாய்ப் போட்டி சேர்த்த காய் எதுவிதமான காயாகும். அதை மீட்டிச் சிறுத்துக் கிடாரத்தால் காயுதல். இவ்வாறு இளசுவை விற்பனை செய்வதற்காக அந்த நூல் இரவு செல்த செல்களாக வந்துள்ளதும்படி, எவ்வாறு பிச்சையாக வந்துள்ளதும்படி கூட்டாட்சி சேத்துக் கொடுக்க மலக்கம்பம் பரிசுத்த நூல்து இதுக்கிறதே. அதற்கு வேறு எதுவும் கூடாது சேர்ந்தால்

* என்ன, என்னுடைய, சீர்திருத்தி.

7. கயிபத்திலும் தாங்குதல் மனைவியுடன்
சேர்ந்து ரசித்துப் பார்த்து நிரைப்படம் எது?
காட்சி என்ன?

! "கொக்கன்" என்ற தலைப்பைப் பதி
னாத் தொகையாய். முதியார் இக்கா
வையில் வாசித்துப் படிப்பது இதுதான்
வந்தது. கொக்கன் என்ற சொல் மகாபா
ரம்: பீர்த்து சொல்லாய் சனாத்தியு
மாக எழுதித்துள்ளார். கட்டித் த
காட்டி தட்டிக்கொட்டிப் படிக்கிறது.

* எஸ். ஜெ. திருநெல்வேலி, திருச்சி-3.

? எக்ஸ். டி. எக்ஸ். எம்என் செக்யூரிட்டி?

1. அங்குத் தங்கையார் அம்மையாரை
அதனாகத் தூக் கொண்டு போகும் கலை
வாகக் கற்றுக் கொண்டு விட்டார்.

* இ. கங்கப்பாண்டி, மேலத்தெரு, ஸ்ரீரங்கபுரம்.

2. கனம் இலங்கைப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே: இப்போது திருநெல்வேலி மாவட்டம் செங்குந்த மக்களாட்சிப் பேரவை?

! இரண்டுபிடிக்க, ஏதோவொரு தெய்வீக சக்தியை அப்படி கார்ப்பாத்திமுன் பித்தலிக் கொண்டுவிடுகிறது.

* 2004年12月31日，本公司与上海浦东发展银行股份有限公司签订了《授信额度协议》，授信额度为人民币10000万元，期限自2004年12月31日至2005年12月31日。

7 கலெக்டர் ஆட்சிமீது பொந்தகாலமா? அல்லது எம். ஜி. ஆர். ஆட்சிமீது பொந்தகாலமா?

1. கனகசெவனவே நற்காலத்தைப் பார்க்கும் போது, நற்காலமே பொற்காலமாக இருக்கிறதேயென்று தோன்றுகிறது.

¹ 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

2. கடன் என்ற சொல்லுக்கும் பொருள் என்ன?

! முன்பெல்லாம் வராத கவிதை 'காந்தி
கணக்கு' என்பதாகும். இப்போது அது
'புரட்சி கணக்கு'.

* கு. 10 பக்கப் பெறுபவர்?

பாண்டி அகாஷ்,
83, திருநகர்,
சுருமணி டிரம்,
திருச்சி - 620 001.

உத்தமபுரத்திலிருந்து வந்து வந்தது. தேய்யோவைத் திருப்பினார்கள். இதை வந்தது. வீட்டுச் சிறு வயசு இதை எங்கேயிருந்து வருகிறதென்று கேட்டார்கள்.

"மாமா உன்னை ஒளித்து கொண்டிருக்கிறார்கள்!" என்றான்.

உடனே வேறு ஒரு ஸ்டேஷனைப் போட்டார்கள். இக்கக் குரலில் பேசக் வந்தது. சிறுவன் சொன்னான்: "மாமா, தரவே மாற்றிக் கொண்டு பேசுகிறார்கள்!"

மலிதாவைப் பற்றிப் புதிய விஷயத்தைத் தனக்குத் தெரிந்த அளவிலேயே நின்று பரிசீலிக்கிறது! தனது சொந்த அனுபவத்தை மூலப்படுத்துவது என்பதும் எனது போலிகிறது.

தீயவர்க்கு நகருக்குச் சமீபத்தில் ஓர் அரசியல் கட்சிப் பிரமுகர் வந்தபோது, தீயவர்க்குத் தமிழர் ஒருவர் மிகவும் ஆதங்கத்துடன் கூறினார்:

"மற்றெல்லா நாடுகளையும், பார்க்கும் போது, தமிழ்நாடு கற்காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற பாய் ஏற்படுகிறது!"

உடனே அந்த அரசியல் தலைவர் தம் கடி காரத்தைச் சரி செய்தவாறு, மூக்கைத் துண்டித்தவாறு கூறினார்: "தமது ஊரில் பல சிமெண்ட் தொழிற்சாலைகளுக்கு இப்போது

உலகில் மாறுதல்கள் நிகழ்ந்த வன்மை இருக்கின்றன. மாறுதல்கள் மூலப்பதன் வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமும் நிகழ்கின்றன. மாற்றங்களை எப்படி நாம் பயன்படுத்துவது?

உலகில் நூற்றுக்கும் மேற்படும் செல்லும் திணைவதாம் கணிக்கத்தெரிந்திருக்க வேண்டும். நம்மை மாறுதல்களுக்குத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும். நம்மிடமுள்ள தாதுப் பொருட்கள் என்ன, விலை பொருட்கள் என்ன, கச்சாய் பொருட்கள் என்ன, தமது இறுமைகள் என்ன என்று நமது வலிமை களைப் பயன்படுத்த தாம் முன்வர வேண்டும்.

சிலிமா முத்த கம்ப்யூட்டர் வரை கூட்டுக் குடும்பம் முதல் தனிக் குடித்தனம் வரை எப்படியெல்லாம் கூந்தலும்பு ஆண்டு களில் தமது வாழ்வில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன என்று எண்ணிப் பாருங்கள்; பட்டியலிடுங்கள். பிரமிப்பாக இருக்கும்.

"மாறுதல்கள் வெகு வேகமாக நிகழ்கின்றன. நம்மைக் கற்றி, அவற்றை உணர்ந்து அதைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கு எடு

"கிரஸம் மாரூப்யேசு!"

வெண்ணெய் கொடுத்திருக்கிறோமே!"

எல்லோரும் 'குபுக்' கொண்டு சிரித்துவிட்டார்கள்!

பிறநாட்டு நடப்புகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல், தனக்கு எட்டிய அளவிலே கூரியம் செய்து கொண்டு போகும் ஒரு கிராம நாட்டாண்மை மனோபாவத்தைக் கண்டு இரக்கப்படுவது அல்லவது சிரிப்பதா...? சிரிப்பது உடம்புக்கு தல்லது!

இந்த உலகம் மூப்புபொல் இல்லை. வெகு வேகமாக மாறி வருகிறது. அதை உணர்ந்து அதற்கு எடு கொடுக்க தாம் கற்றுக் கொள்ளா விட்டால் அது நம்மை விட்டுவிட்டு - நம்மைப் பழங்குடி மக்களாக்கிவிட்டுப்போய் விடும். இன்று உலகம் முழுவதும் பல்வேறு நாடுகளில், ஒன்றை நன்குபடப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மனித மனத்தின் - மனித மூளையின் அபிவிருத்தியில்தான் எதிர்காலம் இருக்கிறது என்ற முடிவுக்கு வந்து செயல்படுகிறார்கள்.

நாடுஇன்றிருக்கும் நிலை, நேற்றைய ஓட்டத்தில் விடையு, நாட்டின் தானைய நிலை, தாம் இன்றெடுக்கும் முடிவுகளையும் செயல்களையும் பொறுத்திருக்கிறது. பழங்காலம் போல, தாம் நடப்பது நடக்கட்டும் என்று அசமந்தமாக உட்கார்ந்திருக்க முடியாது.

கொடுத்து, வாழக் கற்றுக் கொள்ளாவிட்டால் நாம் சிதைக்கிவிடுவோம் என்ற கருத்து தொனிக்கக் கூந்த பதிலின்று ஆண்டு களாக ஆல்வின் டாப்ளர் என்ற ஓர் எழுத்தாளர் எழுதி வருகிறார்; பேசி வருகிறார்.

தொழில் அதிபர்கள் இந்த மாறுதல்

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு அடுத்த இதழில் இடம் பெறும்.

கொண்டாவுக்கு கொண்டாட்டங்கள் என்று வரும் நேரங்களுக்கெற்புப் புதிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்வ முடியும். தனிமனிதர்கள் இதைப் புரிந்து கொண்டாடல்தான், மாறுதல்களுக்குத் தக்கவைத் தயார் செய்கு கொண்டவ முடியும்.

டாப்ளர் தான் சமீபத்தில் எழுதிய புத்தகத்தில் (The West) மனித சரித்திரத்தை மொத்தமாகப் பார்க்கிறது. இன்றுவரை மனித சரித்திரம் மூன்று காலகாலம், மகத்தான மாற்றங்களைச் சந்தித்திருக்கிறது என்று எழுதுகிறார்.

என்ன அந்த மூன்று கால மாற்றங்கள்?

மனித வாழ்வு துவங்கியதிலிருந்து 1800 வரை மனித சமுதாயம் விவசாயத்தை மட்டுமே நம்பி வாழ்ந்தது. மிக மகத்தில் வாழ்ந்தார்கள். ஏறெழு உடம்பை அந்த காலம் வாழ்ந்தார்கள். தங்கள் தேவைகளை - அரிசி, பால், கிழங்கு, கீழ், துணி என்று அவற்றைத் தாங்களே தயார் செய்து கொண்டார்கள். பண்டமாற்றின் மூலம் தங்களது பிரதேசங்களை - மருத்து, பட்டிய - போன்றவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். மனிதர்கள் பெரும்பாலும் உடல் உழைப்பையே தவிர வாழ்ந்தார்கள்.

1800-லிருந்து 1850 வரை ஒரு தொழில் புரட்சி நடந்தது. இது இரண்டாவது நிலை. வந்திரங்கள் தோன்றின. துப்பாக்கி, அணு அணு செய்யும் மிஷின், பருகைப் பிரித்தெடுக்கும் வந்திரம் என வந்திரங்கள் தோன்றின. 1850-ல் கார் வந்தது. இரும்பு, ரப்பர், பெட்ரோலியம் போன்ற பொருட்களை மக்கள் உபயோகிக்கக் கற்றுக் கொண்டனர். தொழில் சாலை ராஜ்யங்கள் உருவாகின. நகரங்கள் தோன்றின. பால்கு, இங்கிலாந்தின் போன்ற புதிய நிலங்களின் தோன்றின. பெற்றியும் பணமும் அதிக செல்வாக்கைப் பெற்றன. தொழிலதிபனும் அரசியல் தலைவனும் முக்கியத்துவம் பெற்றார்கள்.

1920-லிருந்து இன்றுவரை ஒரு புதிய மூன்று வது நிலை உருவாகி வருகிறது. ஒரு பாதை உள்பற்ற உணர்வு துண்டிவிட மக்களிடம் அதிகம் வளர்ந்திருக்கிறது. மேல் திரைப்படம்வ என்ற உணர்வு. மக்களது மாரி வரும் தேவைகளால், தொழில் சாலைகளும் என்ற உணர்வு. ஏவுகணைகளையும் அணுருண்டுகளையும் எண்ணும் போது வாழ்வு - குடும்பம் - சாகசம் மல்ல என்ற உணர்வு.

செல்வாக்கில் இடமாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் தலைவனுக்குப் பதில் 'மக்கள் சக்தி' அதிகம் மேலே நிற்கிறது. தொழில் அபிவிருத்திக்குப் பதில் தொழில்

திரைப்படம் வந்துவிட்டார்கள். புதிய பொருட்களை உற்பத்திக்கும், குரோமோசோம் மாற்றி அமைக்கும் மருத்துவமும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. பெட்ரோலியம் எண்ணெய் கிளையில் திரிந்து போய்விடும் நிலையில் திரைப்படமாகக் கிடைக்கும் நூலக அகிலங்களும், உடல் அமைப்பையும் காற்றையும் உபயோகிக்க மனிதன் முயன்று கொண்டிருக்கிறான். நடைபெறும் பண்பாடுப் பொருள்கள் போல், தூக்கி எறியும் பொருள்கள் மிகுந்துவிட்டன. அதாவது சுவரக் கத்தி போல் ரோஸ் பிளேடுகள் வந்துவிட்டன.

உலகம் அமெரிக்காவாலும் ரஷ்யாவாலும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது என்ற நிலை மாறி உலகம் செல்வாக்கு துப்பாணியும் சூழி அமெரிக்காவாலும், தாய்மாவாலும், தென் கொரியாவாலும் திர்மானிக்கப்படுகிறது. மனிதர்கள் செய்கிற வேல்களையும் கார் தயாரிக்கும்படியாகவும் அமெரிக்காவிலும், ஜப்பானிலும் மனித வந்திரங்கள் (Robots) செய்கின்றன.

எனினும், வசதி என்ற உலகங்கள் தலைவ மனிதன் ஆகும் திருப்பிதான் அவசியம் என்று பேசுகிறான் சமீபத்தில் சோவியத் மக்கள் இந்த ஆகம் திரைவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது தெரியவருகிறது. அமெரிக்காவில் வளர்ந்து வரும் போக சாதனை நிலை வரும்படி, தமது இந்தியச் சாமிவர்களது மட உணர்வு வளர்ச்சியும் செல்வாக்கும் இதைக் கொடுக்காட்டுகின்றன.

மேலும் சாதனை என்ற போபெல் பரிசு பெற்றவர்களுக்கிடமிருந்து: "மனிதமனம் - அதன் சக்தி - இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படாத விஷயமாக இருக்கிறது!"

மனித வாழ்வில், இனி மனிதர்கள், மனித உறவுகளைப் பற்றி அதிகம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்றும் சமாதானமாக வாழ வழி காண்பார்கள் என்றும் அறிஞர்கள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இன்றிருக்கும் ஏவுகணைகளையும் அணுருண்டுகளையும் வைத்துக் கொண்டு பதினெட்டே நூற்றாண்டில் உலகை பல்மமாகிவிட்டலாம் என்று கிறிஸ்துவிகள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே செல்வப் பரிமாற்றம், கருத்துப் பரிமாற்றம், மனம் வீட்டு உணர்வுகளைப் பரஸ்பரம் தெரிவித்துக் கொண்டு சேர்த்து வாழ்தல் - இவை அதிக முக்கியம் பெற்றதாக வேண்டும்.

உலகத்தோடு ஒட்டி ஒருகால்தான் வாழ்க்கை. ஆகவே இந்த உலகம் எப்படி இருக்கிறது எப்படி மாறி வருகிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டால்தான் நம் வாழ்வை அதற்கெற்பச் சரி செய்கு கொண்டு ஒரு கொடுத்த வாழ முடியும். நாம் எல்மோரும் அதிக உலகம் சேஷத்தினுமாய்த் தாம் நமது தாண்டு நமது சமுதாயமும் நிலைநாட்டும் அடுத்த தலைமுறைகளைச் சந்திக்க வேண்டும்.

— டாக்டர் எம். எஸ். உதயமூர்த்தி

**"லக்ஸின் கவர்ந்திழுக்கும் புதுமனம்.
கிதற்கு கீண ஏது?" என்கிறார் நளினி.**

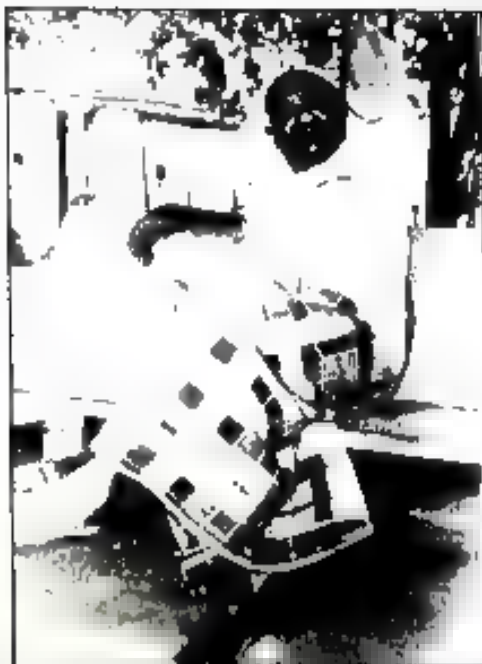
"எனது சகிசர்கள் எனக்குப் புகழ்தான் வந்தது. பற்றி எப்போதும் கேட்கிறார்கள். சரி, அவற்றுள் ஒன்று நிச்சயமாக ஏன் எனினும் அதன் பரிசுதான் மென்மை பராமரிப்பு. எனது மேனிப்பற்றி மென்மைப் பொலிவுடன் கூடுகிறது. ஆகவும், இப்போது லக்ஸின் கவர்ந்திழுக்கும் புதுமனத்திற்கு இணையேது இல்லை" என்கிறார் நளினி.

லக்ஸி-சிவிரமநாத் சத்தியபங்கவின் அழகு சேரம்.

இந்துத்தான் சிவன் விமலெழுத் தாமரை தயாரிப்பு.

**நேர்த்தியான
புது மனம்**

ஒரு வீத்தயாசமான சந்திப்பு!

விருந்து பணம் வாங்கிக் கொண்டு இங்கே மதப்பிரசாரம் செய்கும் போலிகள்தான் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மதப் பிரசாரம் செய்வது மக்களை மூண்டிருக்கும் கொண்டு வருவதற்காக அல்ல; பணம் பண்ணுவதற்காகத்தான். காணிக்கை வாங்குபவர்களிடம் கடவுள் எப்படி இருக்க முடியும்?

கேள்வி: உங்களுக்குப் பணம் எப்படி வருகிறது?

பாலாசர்: நான் காணிக்கை என்று எதுவும் வாங்கவில்லை. ஆனால் அவர்களாக விரும்பிக் கொடுக்கும்போது எப்படி வாங்காமல் இருக்க முடியும்?

கேள்வி: மற்றவர்களுக்கும் அப்படி விரும்பிக் கொடுக்கலாமா? ஏனெனில், அவர்கள் நன்றாகப் படிக்கக் கொடுக்கிறார்கள்.

“கல்கி அவதாரம்”

“பாலாசர் வாரி முத்துகிருஷ்ண” என்ற மகத்தான நாமத்தில் பூமிக்ருவந்துள்ள பூமநாராயணரைத் திருநெல்வேலிக்கு அருகிலுள்ள மண்பேரூரில் ஆசிரமத்தில் தரிசித்து, என்னும் அழியாத அவருடைய ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். வேதங்கள் கூறுகிற கல்கி அவதாரமாவது அவரைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள்...” என்று சொன்னவிலிருந்து ஒரு வாகைச் சிகரத்தினைக் கடிதம் எழுதியிருந்தார். இதை பாலாசருடன் ஒரு சந்திப்பு.....

கேள்வி: எல்லா மதமும் ஒன்றே என்ற உங்கள் கருத்தை நங்கள் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம். ஆனால் நீங்கள் சார்ந்துள்ள லிஸ்துவ மதத்தில் இதற்கு எதிர்ப்பு இருந்திருக்கிறதே?

பாலாசர்: வாரி முத்துகிருஷ்ண! ஏராளமாக இப்பேரூரில் கூடச் சிலர் எதிர்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இதைக் கருத்தை வலியுறுத்தி நான் முதன்முதலில் சென்னை ஸ்ரீமாரக்கெட் அருகிலுள்ள என்.ஆர்.ஏ. இடத்தில் பேசியபோது, என்மீது கற்களையும் செருப்புக்களையும் வீசினார்கள். அதற்காக நான் உண்மையை மறைத்துப் பேச முடியுமா என்ன?

கேள்வி: அப்படியானால் மற்ற மதப் பிரசாரர்கள் உண்மையை மறைத்துப் பேசுகிறார்கள் என்கிறீர்களா?

பாலாசர்: நிச்சயமாக. வெளிநாடுகளில்

ஊனமகள் பேசுகிறார்கள்! குருடர்கள் பார்வை பெறுகிறார்கள்! தொண்டிகள் தடக்கிறார்கள்....

பாலாசர்: அதெல்லாம் வெறும் ‘செட் அப்’. மக்களிடம் பணம் பறிப்பதற்காக, ஆரோக்கியமாய் இருப்பவர்களை அப்படி நடிக்கச் செய்து, குணப்படுத்துவது போல காட்டி விவாபரம் செய்கிறார்கள். அதை வெல்லாமல் தான் நான் மக்களுக்கு அடைவானம் காட்டுகிறேன். அதற்குத்தான் என்னை எதிர்க்கிறார்கள். உண்மையிலேயே கடவுளின் அருள் பெற்றவன் அப்படி ‘ஷோ காட்டமாட்டான்’. உதாரணத்திற்கு என்னை யே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். நான் ஓர் லாஸ்டர் சேந்தி ஒரு குழந்தையின் தோழியில் குணமாக்கியிருக்கிறேன். இறந்துபோன எத்தனைபோல பேரைப் பிழைக்க வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் ஒருபோதும் இவற்றை நான் வெளியில் சொல்லி விளம்பரம் தேடி

கொண்ட தெய்வம்.

கேள்வி: மண்ணிக்க வேண்டும். இப்பொழுது உங்கலாம் ஒரு நோயாளியைத் துணைப் படுத்திக் காட்ட முடியுமா? அவ்வது இந்த ஒருவரை உலியிட்டுக் காட்ட முடியுமா?

பாவாசீ: இப்படியெல்லாம் கேட்டால் எப்படி? ஆனால் செய்து காட்டியிருக்கிறேன் என்பது உண்மை.

கேள்வி: சரி, அதை விட்டுவிடுவோம். உங்களுக்கு ஏதாவது எதிர்ப்பை எப்படிச் சமாளித்தீர்கள்?

பாவாசீ: எப்போது எப்பொழுதும் ஒரு தெய்விக ஓரீ இருக்கும். அதுதான் என்னைத் தாக்க வாரும் எதிரிகளாக உன் கூட வந்தது ஒரே செய்தி. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கூட ரீலாயில் நான் பிரச்சனைச் செய்த பொழுது, என்னைத் தாக்குதலுதற்காகக் கமர்டி பத்துப் பதிலுதரு போர் ஆயுதங்களோடு வந்தார்கள். நான் அவர்களைப் பார்த்தேன். அவ்வளவுவுதான்! இப்போன்று அவர்களில் கண்காணக்கருகிலும், தெய்விலும் திரிசுலத் தால் தந்தவரோ மாதிரி தாக்குதலென்று தந்த பீர்ப்புக் கொண்டது உள் ஆரம்பித்து விட்டது. ஒரே மொண்டிப் பதில் பதில்

தன் நோக்கம் என்று?

பாவாசீ: ஜாதி, மதம், இனம், மொழி என்று எல்லா கற்றறையும் கடந்து வந்து பல் வேறுபாட்டை மனதிட்களும் சென்று வாரும் ஒர் உயர்ந்த இடமாக இருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தான். அதன்படியே இந்து பிராமணர்களிடமிருந்து எல்லா ஜாதிகளும் ஒன்றாகச் சென்று வரத்தொடங்கின.

கேள்வி: உங்களைப் பற்றியதைத் துண்டுப் பிரகாரத்தைப் படிக்க நேர்ந்தது. அதில்தேய்க்கத் தந்தையோடு கடற்கரைக்குப் போயிருந்தீர்களா...

பாவாசீ: ஆனால் அதைச் செய்கிறீர்கள்? ஆம், என் தந்தையோடு சிலோனில் இருக் துப்பொழுது நடந்தது. அது-என் தந்தை பிரா சாயலா கடற்கரை மணலில் உயர்ந்து வியானத்தில் லுத்திய பொழுது, சிறுவருள் லுத் கடற்கரைக்குக் கூட ஆரம்பித்தேன். நடந்து கொண்டு இருந்தேன். கடற்கரை என்னுள் தொடர் முடியவில்லை. ஆம், நான் செல்லச் செல்லக் கடல் பரப்போடுகில் கொள்க கொண்பக இருந்தது. அதற்குள் வியாஸர் முடிந்த என் தந்தை லுத் வந்து வந்திருந்தாக்கி கொண்பெனில். அதன்

நான்தான் என்கிருர்கள்!

வந்த அவர்களிடம் தாக்குதலுதற்போனவர்கள்.

கேள்வி: அப்படி தந்தை வரும்பொழுது எடுக்கப்பட்ட புனகப்பட்டங்கள் ஏதும் இருக்கின்றனவா?

பாவாசீ: கூட தந்தை மதற திகழ்ச்சி களைப் புனகப்பட்டம் எடுக்கிறதோலும் அதை வாரும் வறுக்கலில்லை.

கேள்வி: உங்கள் பிரச்சனையில் என்ன பேசுகிறீர்கள்?

பாவாசீ: ஏதவும், அல்லாவும், நாராயண ஸூத்தியும் ஒன்றே. வாரும் எந்த மதத் திலிருந்தாலும் கடவுளையல்லவாம். மதம் மார வேண்டிய அவசியமெல்லில்லை என்பது நான் எனது பிரச்சனையில் சாராமம்.

கேள்வி: இந்த உயர்ந்த கருத்துக்கள் அப்படியோர் எதிர்ப்பு?

பாவாசீ: பின்பேர் எத்தனைபேர் போலிப் பிரச்சனிகள் தங்கள் வியாஸரத் திற்காக மதங்களில் மூலம் மனதிட்களைப் பீரிந்து வைத்தம். துண்டுசெய்ய அம்பலப்படுத்தும் கருத்தல்லவா அது! அதனுதான் அத்தனை எதிர்ப்பு.

கேள்வி: மனுஜோதி ஆசிரமம் அமைந்த

காக தீபகம் என்மீட்டி திரிப்பது நான் அப்படி நடந்தால் கடல் பரப்போடுகில் செல்லுமா என்று கேட்கக் கூடாது.

கேள்வி: பிசுக்கலில்லை, மெலும் அந்தத் துண்டுப் பிரகாரத்தில் தேய்க்க கொண்பக, நகரில் பிசுக்கலிப்போது...

பாவாசீ: ஆம், மனதின் சந்திரனில் கால வலம்பதற்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்பு, நான் அமெரிக்காவிலுள்ள சிகாகோ நகரத் தில் பிரச்சனில் சென்று கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது என் மாதிரி இருந்து நெருப்பு துண்டுகளைக் வெளியி வந்ததாம். பார்த்தவர் களைல்லாம் செவ்வனாகக். அதோடு வானத்தில் இடிகளில் முழுக்கும், மின்னல் களில் பிசுக்கலில் பக்கலை வியக்கவும் பயம். கொண்டு வரும் வளத்ததாம். அதுவது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விவிலியத்தில் கொல்லப்பட்டிருக்கிறபடி. உலக ஆட்சியை எடுத்துக் கொள்ள, புத்த அரத பரம்பளாயில் இரந்த சம்பந்தமான ஒருவர் தோலு் வேண்டுமென்று எதிர்ப்புக் கப்பட்டிருக்கிறவர் நான்தான் என்பதும் - இந்து மத வேதங்களில் கொல்லப்பட்டிருக் கிற 'கல்கி' அவதாரம் நான்தான் என்பதும் மக்கள் உணர்ந்து கொண்டு தாங்கள் வலும் வலுவில் கொண்டு வரும்.

கேள்வி: உங்கம் காவிலிருந்து தெருப்பு ஸ்தலங்கள் வந்தபோது நீங்கள் எப்படி உணர்ந்தீர்கள்?

பாலாசீர்: எனக்கு ஒன்றுமே தெரிய வில்லை. எப்போதும் போவதான் இருந்தேன்.

கேள்வி: 'கல்வி' அவதாரம் நீங்கள் தான் என்பது மற்றவர்கள் சொல்வது இருக்கட்டும். நீங்கள் அப்படி உணர்ந்தீர்களா?

பாலாசீர்: அந்த நீங்கள் தான் சொல்வ வேண்டும். ஆனால் நான் கடவுளோடு தினமும் பேசுகிறேன்.

கேள்வி: எப்படி?

பாலாசீர்: அது ஒருவகையான உணர்வுப் பரிமாற்றம்.

கேள்வி: கடவுளின் ஒளி எப்போதும் உங்களுடனேயே இருப்பதாகச் சொன்னீர்கள்!

பாலாசீர்: ஆமாம். ஒருமுறை இந்த ஆசிரமத்தில் பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்த ஒருவர் அப்படியே விழுந்து 'கொலாபம்' ஆகிவிட்டார். அனைவரும் அவர் இறந்து போய்விட்டதாகவே நினைத்தார்கள். நான் தொடர்ந்துதான் தாமதம்; அப்படியே தூக்கத்திலிருந்து விழிப்பவர்போல எழுந்து மறுபடியும் பிரசங்கம் செய்ய ஆரம்பித்துவிட்டார். இங்கும் நீங்கள். இப்படியெல்லாம் அற்புதங்கள் செய்ய முடியுமானால், ஆன்பத்திரிகள் எதற்கு? எல்லா நோயாளிகளையும் இப்படியே குணப்படுத்திவிடலாமே? என்று கேட்கக் கூடாது. அதெல்லாம் சில சமயங்களில்தான் நடக்கும். நினைத்தவுடன் நடத்திக் காட்டினீர் முடியாது.

கேள்வி: இந்த ஆசிரமம் அமைத்துள்ள இப்பகுதி மக்கள் உங்களை எதிர்க்கிறார்களா? ஆதரிக்கிறார்களா?

பாலாசீர்: முன்பு திறைய எதிர்ப்பிருந்தது. இப்போது அந்த அளவுக்கு இல்லை. எத்தனை எதிர்ப்புகள் இருந்தாலும் அவற்றையெல்லாம் இவ்வளவு ஆக்கக் கடவுள் எப்போதும் இந்த ஆசிரமத்தைக் காலக் காத்துக் கொண்டுள்ளார்.

கேள்வி: எந்த ரூபத்தில்?

பாலாசீர்: பகலில் மேகங்களாகத் தெரிவார். இரவில் ஓர் ஒளிக் கீற்று ரூபத்தில் தெரிகார். பார்ப்பதற்கு அது நடந்திர ஒளி போல்தான் தெரியும்.

பாலாசீர்: லாஜி முத்துக்கிருஷ்ணசுவர் சத்தித்துவிட்டுத் திரும்பியதில் ஒரு விஷயம் நிச்சயமாகப் புரிந்தது. 'அவரிடம் நம்பிக்கை உன்னைவர்களுக்கு இந்தக் கட்டுரை அற்புதமாகத் தோன்றும்; நம்பிக்கையற்றவர்களுக்கு இந்தச் சத்திப்புக் கட்டுரை அபத்தமாகத் தோன்றும்' என்ற பேருண்மையதான் அது! 'செலுக்கு அபத்தமாகத் தோன்றக் கூடிய கட்டுரைகளை ஏன் எழுதிப் பிரசுரிக்க வேண்டும்?' என்று கேட்காதீர்கள்! வேறு சிலருக்கு அற்புதமாகத் தோன்றுமே என்பதற் காகத்தான் பிரசுரித்துள்ளோம்! பார்த்துப் போனால் அற்புதம். அபத்தம் அனைத்துக்கும் மூலமானவன், பாலாசீரும் ஏற்கின்ற பரம் பொருளை அல்லவா!

— இளங்கோவன்

கல்கி

மார்ச் 1*

ஸ்கூட்டர்-மொப்ரிபை- மொட்டாரி கைக்கிகள் சூடுப்பதற்கு

* மோட்டார் கைக்கிகள், ஸ்கூட்டர், அல்லது மொப் பெட் வாகனம் நிர்மாணித்தீர்களா? மார்ச் 1 கல்கி இதழைப் படிக்கும்வரை காத்திருங்கள்!

* மோட்டார் கைக்கிகள், ஸ்கூட்டர் அல்லது மொப் பெட் வாகனத்திலிருந்தீர்களா? அப்படி வாகனம் அளவியம் மார்ச் 1 கல்கி இதழைப் படித்துப் பாருங்கள்!

உருவங்களும்

நாங்கள் காத்திருந்தோம், அந்த வீட்டு முன் ஹாலில்.

என் பக்கத்தில் என் அப்பா, சற்று தள்ளிக் கீழே என் அம்மா. எதிரிலிருந்த தாக்காளியில் ஏக பரபரப்புடன் அவன் தந்தை.

உள்ளேயிருந்து அவன் வரவில்லை. இந்த இடம், நான் பெண் பரிகல்ப் போகும் பதிலாகுவது இடம். எல்லாவிடங்களிலும் ஒரே பதில்தான் "போகளைச் செய்து எழுதுவதாக." போகளைச் செய்தார்களே? என்றுமே, எழுதுவதில்லை.

நாங்கள் வரத்தக்களை என்று ஒரு கைபாக் கூடக் கிடைக்கவில்லை. தகை தட்டு போட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தவில்லை. கல்வாணத்தின் அட்டம்பரமாக நடத்த வேண்டுமென்றுச் சொல்லவில்லை. தேவியைத் தற்காப்பீர் போல் வாடிக்கைப் கேட்கவில்லை. ஆரவாரம் ஓர் இடம் கூடக் குறியில்லை.

காரணம் என் முக அமைப்பு எப்படிச் சொன்னதும் மகா மேலும் என்மீட்களை அந்தர்ப் கொஞ்சம் கீழே அடர்த்தியில் வரத் தெரியாது. முடிசைப் சொல்வோது? மாறுகண் பாரிசை என்மேன? முகம் முடிவதுப் புதிதாக வாய்க்கி அம்மி போகக் கண்ட துண்டுகளாகக் காட்டுவது? மூக்குறுதியில் பெரிதாக வளர்த்திருந்த அந்தமர் சத்தத்திற் சொல்வது? ஒழுங்கில்லாத பக் வரிசையோ? கறுப்பு நிறம் என்மேன?

போன கிளிட் வளில்மரியாதைக்காகக் கூடப் பெண்கள் தங்கள் முகங்களைக் காட்டி மறுத்துவிட்டன. ஒரு பெண் தற்கொலைக்கே கூடத் துணிந்துவிட்டாள்.

என் அம்மாவிற்கு இன்னும் ஒரு தப்பாமை, எவ்வளவு ஒருத்தி சரி எனத் தன் அசைக்க மாட்டாள்?

படிப்பில் நான் முதல் எடுத்த புயற்சிகை எக்லை. இதைத் தவிர வேறே இப்போது கிட்டாதது. ஸ்காலார்ஸ் வாங்குகிறேன் புதுக் கம்பளக் கமிகுன் என் போன்றே குத்த இன்னும் ஓர் ஆலிம் ஸ்பாய் பிராசிக் செய்திருக்கிறது.

ஆனால் இந்தப் பெண்.... என் இன்னும் வரவில்லை. என் அம்மா சன்னெ போய்த் தனியாகத் திரும்பினாள்.

நான் எழுந்திருக்க சத்தமித்தபோது, அவன் எகலில் பழத் தட்டுடன் வந்தான். அவனைப் பார்த்து நான் கூடப் போகளை அப்படி ஒரு காத்தி- அப்படி ஒரு தகை நிறம். அழகு என்ற சொல்லுக்கு அவன் உருவம் கொடுத்திருந்தான். உயிருள்ள பூக் கொடி.... புத்துக் துணுங்கிக் காற்றில் தகை வதுபோல் என் மூன் திண்டன்.

சம்பிரதாயம் எல்லாம் முடிந்தது.

"மங்களுக்குச் சம்மதம் பெண்ணை ஒரு வார்த்தை கிட்டு எழுதுங்கள்" என் ஓர் என் அப்பா.

"பெண்ணிற்குச் சம்மதம்!" என் ஓர்

அவன் தந்தை.

ஒருக்கால் கட்டாயப்படுத்தியிருப்பார் கிறேன்? சம்பந்திக்காவிட்டால் நாங்கள் தற் கொடு செய்து கொள்வதாகப் பயமுறுத்தி யிருப்பார்களே? இவர்கள் பெண்கள் சம்பிரதாயம் தானியைக் கட்டியுவிட்டு, அவன் வாழ்க்கையை தாமதாக்கி, நானும் நிம்மதி கைத் தொடுத்துவிட்டு....

"உங்கள் பெண்ணுடன் கொஞ்சம் நேரம் தனியாகப் போவோமா?" என்று கேட்டேன்.

பெண்ணைப் பெற்றவர் சற்றுத் தயக்கி ள், தன் விட்டபிராடு கொஞ்சம் பெரிசா, எங்கள் இருவரையும் தனியாகக் கிட்டுவிட்டு அவர்கள் தாத்து போனார்கள்.

"உட்காருங்கள்" என் நென்

"பரவாக்கிட்டு..." என் ஓன் அவன் திண்ட படி.

"இந்தக் கல்வாணத்திற்குச் சம்மதம் கொடுக்கமாட்டே... உன்னையா கவர்?"

"ஆமாம்."

"எனக்கும் உங்களுக்கும் பொருத்தம் என் திரிதகை?"

"எனக்குச் சம்மதம்" என் ஓன் அவன் மிண்டம்.

"அதுதான் எனக்கும் பூரீவதில்லை. என் பக்கம் வேறுகி, என்னைப் பார்த்தாவோ தகைக்கடி அவ்வளவு எவ்வளவு திரிந்து

ஜானி

உள்ளங்களும்...

இருக்கிறார்கள்."

"நான் அப்படி நினைக்கலியில்லை..."

"தம்பலாமா? இது நம் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை. உங்கள் பெற்றோர் வற்புறுத்தலாகக் காக்க..."

"இல்லை... அவர்கள் என் இஷ்டப்படி நான் நடக்கிறார்கள்."

"அவ்வாறுப் பார்த்துக்கொள்கிறீர்கள். நன்றாகப் பொசித்துவிட்டு..."

"மறுபடியும் சொல்கிறேன். எனக்கும் சம்மதம். அப்படித் தங்கள் இஷ்டம்."

"இதுவரை என்னைப் பதிலளித்து பெண் கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்."

"என் நிலைமையை என்ன வாழ்த்தலு? எனக்குச் சரியாக நினைவில்லை. அதற்கு மேலேயே நிராகரித்திருப்பார்கள்."

"உங்களைப்பற்றி, ஏன்?"

"எங்கள் வீட்டில் தராத தவறாக இருக்கும் ஏதாவதொன்றை நான் முன்வைக்கிறேன். சம்பந்தம் இல்லை. அப்படி இல்லை."

"அப்படியானால் நான் மனம் பிடிக்க லியில்லை என்ற காரணத்திற்காகத்தான்..."

"இல்லை, இல்லை, அப்படி இல்லை!" -- அவன் மறுத்தான்.

"என் மனம் இன்னும் சமாதானம் அடைவ லியில்லை!"

"உங்கள் ஆழ்மனமே என்னிடம் சொன்

னார்கள். என் பரிபூரணச் சம்மதம் இருத் தால்தான் நீங்கள் முடிபுகுகொள்வீர்களாம். பெண் உருவத்திற்கு மட்டும் அல்ல, உள்ளத் திற்கும் மதிப்புத் தரவேண்டும் என்று சொல்வீர்களாம்."

"ஆமாம். அதற்காகத்தான் நான் உங்களைக் கப்பிட்டுத்தே..."

"இதுவரைக்கும் என் மனத்தைப் பற்றி யாகும் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. என் உருவத்தையே என் மனத்தைப் புரிந்து கொள்ளத் துடிப்பவர்களிடம் என் எதிர் காலம் தள்ளாக இருக்கும் என்ற தம்பிக்கை யில்..."

"நீங்கள் தள்ளுவேபெகிறீர்கள்!" எனக் கிரித்தேன்.

"இன்னும் நீங்கள் தானா? எந்தெனம் நீ? விடவா?" எனக் கேட்டான் கிரிப்பில் கலித்தாய்.

"இனிமேல் ஏன் எந்தெனம்? தான்தான் உங்களை - உங்களைப் புரிந்து கொண்டு விட்டேனே!"

"வீடு திரும்பியதும் நான் என்னைக் கண் ணடியில் பார்த்துக் கொண்டேன்? எத்த மனமயன் சொன்னான்? நான் அழலியில் என்து?"

என்றது இதுபுகழேன் மேளமும்

“மோகு அக்கா, எங்காவது வெளிநே போய் வரலாமே!”

மோகு புலனாய் அழைப்புடன் பார்த்தான் “சீது... எங்கேயோ போறது?” புலனு உடந்த ஏழெட்டு மாதங்களில் மிகவும் மாறிப்போய் விட்டதாக அவனுக்குத் தோன்றியது. அவனிடம் பழைய துண்டுகளில்லை. அந்தச் சூழலையும், வெறுத்ததும் எல்லாமே மாறத்து போய் விட்டதே போல இருந்தது. அப்பா பள்ளிக்குச் சென்ற பிறகு, வாயில் நெருக்கிய உட்கார்த்து, குழந்தை விட்டுக் கொண்டிருப்பவனிடம் “மோகுவுக்கு இரக்கம் ஏற்பட்டது. துண்டைத் திரியும் பருவத்தில் இப்படி விட்டோடு விடப்படுதல் உடம்போல் விடியலாகியதே. போன ஆண்டு வரை பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருந்த அவனுக்கே விடு இப்போது சிறை வாகத் தொன்றுதருது.

பாவம் புலனு... பள்ளிப் படிப்பு, அப்போது சேர்த்த விண்மயட்டுக் குழம்புகள், தொழிவதுடன் போடும் கும்மாளம் எல்லாம் நடு உழிவினெடு திதுத்தப்பட்டு விட்டன. உலகப்பாவுக்கு எதற்குத்தான் சமர்த்தியம் இருந்திருக்க. இவர்களுக்காவது யாரா இருந்து என்ன பிர சாரணம்... நெருக்கிய மான் ர் ஐயாகிடே செஞ்சிக் கத்தாவு பாவது மனக்குப்பு பாக் போடக் சொல்ல வேணும். டாக்டர் சரீயுபிகெட் லாங்கிக் கொடுக்கலு இத்த அச்சத்திற் பரம்பரை அதுவும் செயல் மாட்டார், அதுதான் போச்சு. மகன் ஏன் பரீட்சை எழுத முடியாது? யோசித்துப் பார்த்துக் கட்டுப் அசாங்க உத்தரவு அது உடவா புகுக்கக்கூடாது? இவர் பிடிவாதத்தால் என் மனக்கு ஒரு வருஷம் படிப்பே போச்சு” என்று ஞானகந்தர் கணவன்மேல் குற்றப் பத்திரிகை படிக்கத் துவங்குவான்.

“என் பொண்ணு, என் பொண்ணுக்கு தலைமேல் தூக்கி வச்சக் கத்தாடுவாரே சேக்கப்பா, உங்ககா என்னுன் செய்தார்” என்று அவர் கது படலே மனை இடிப்பான்.

கத்தாணதப் பொறுத்தவரை அவருக்கும், அவர் மனைவிக்ளும் இடை யில் மிகப் பெரிய பள்ளம் ஒன்று போன்றி விட்டது அவரால் உரை முடிந்தது. அவரை எறித்து அவன் செயல்படத் துணிந்த பிறகு, அவரால் அவனிடம் மனம் விட்டுப் போ முடியாமல் போனதென்னவோ உண்மைதான். ஈன நெருக்கம், உடல் நெருக்கம் இரண்டும் விவகரிவிட்ட திணியில் தாம்பத்யம் வெளும் அர்த்தமற்ற சி ஈகாவிற்று.

சென்னை சென்று நிரம்பிய இத்த எட்டு மாதங்களில் ஒருமுறை தஞ்சாவூரிலும், ஒரு முறை கும்பகோணத்திலும் சென்று இறை வணக்கம் பாடி வந்தபிறகு சரீ தம்பிச் செங்கல் அடிக்கடி விட்டுக்கு வந்து அவனைத் தூவம் விசாரித்துவிட்டு, பாட்டாவுக்கு நுகல் எதிர்பாஸம் இருக்கக்கூட, அடுத்த முறை மெட்டான் போறப்ப தலைவரைப் பார்த்துக் கேட்கறேன்” என்று கந்தர் சென்

ருன். ஆனால் எதுவும் நடக்கவில்லை. ஞானத் திந்தனே அவதம்பிக்கை தோன்றியது. மோகு விச் உயரணத்ததப் பற்றிச் வெகாமி அக்காவிட்டும் போ முடியவில்லை. கதவல் தாலி அக்கா மகன் சம்பந்தத்துடன் உரைய போ மோகு சம்பந்திகளில்லை. இருக்கு மிடமே தெரிபாமலிருக்கும் நித்தியாணத் தந்தை எதிர்பார்த்து எத்தனை தாட்கள் அவனுக்குத் திரும்பும் செய்வாமல் வைப் பது? புலனுவுக்கோ படிப்பும் பாதிவில் தின்று விட்டது பாட்டும் ஒழுங்காய்த் தொடரக் காணும். மனத்திரும் நிம்மதி போய் விட்டது.

தெருத் திண்டைவிவமர்த்து, போகிற, வருகிறவர்களை வேடிக்கை பார்த்தும் புலனு, பள்ளி வீதும் நெரத்திய மட்டும் உன்னை ஒடிவிடுவான். ஆரம்ப தாட்களில் தான் செத்து வருங் புதுப் பற்றி வகுப்புத் தொழிகளிடம் பெருகைய போகலான், இப் போது பள்ளிக்குப் போகாத குற்ற சைர் வுடன் அவர்களைச் சந்திக்கவே வெட்கப் பட்டான். “என்ன் புலனு, சம்பந்திவே படடணம் போய் பரட்டினா!” என்று அவர்கள் ஆர்வத்துடன் கேட்டால் கூட, அவர்கள் தந்தைக் கேலி செய்வதாகவே அவன் எண்ணினான்.

“என்னையோ, அப்பா ‘கெதுக்குப் போகிட்டாரா’ சேக் தம்பி விட்டு விடுத்து அவருக்குக் கடிதம் வந்திருக்கு கார்டி வை...” போன்! போன் தந்த கடிதத்தைப் பெறும் போது, அவன் உடலில் தென்றல் துணிவிழும்போன்ற கைமோன்றியது. வாரம் தவறியுதல் தவறும் சேக் அப்பாவுக்குக் கடிதம் எழுதத் தவறுவதில்லை. அவன் அங்கி வந்திய் எழுதும் கடிதங்களை அவனும் தவறாமல் படிக்கினான். புரியாத இடங்களை அப்பா விசைத்துவிடார். அவன் வசிக்கும் தியூயார்க் பகுதியில் இப்போது பூமிமெய்வான் பனி படர்த்திருக்குமாம். அவன் அணுப்பிவிருத்த புகைப்படங்கள் அவ்வளவு அழகாக இருந்தன. பனியில் மனிதர்கள் எப்படி நடப்பார்கள். வாய்க்கிடாதோ? ஈஸ் கட்டிக்கு கடுவிக் திற்பது போல் குளிர் சாதோ. புலனுவுக்கு அநெய்வான் புரியவே விவ்வே சேக் ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் அவனைப் பற்றி விசாரிப்பான். மோகனவைப் பற்றிக் கேட்கான்.

“அப்பா, சேக் இனிமேல் தம்பி னைக் கெய்வான் திரும்ப வரவே மாட்டாளாப்பா” புலனு கேட்ட, கத்தாய் பெருமூச்சு விடுவான்.

“வருவான்மான்... கட்டாயம் வருவான். அவன் பாட்டினை, தம்பை எல்லாம் பார்க்க சப்பலாவது கட்டாயம் வருவான். ஆனால், அது எத்தனை வருஷம் ஆகுமோ? திரும்ப தானே என்னுளில் அடிமெடுத்து வந்திருக்கான் இன்னும் அநிக வருஷமோ, நறு

உஷா சுப்பிரமணியன்

"அம்மா! அந்தாது வகுப்பமா?" புலகு வாய் பிளந்தான். இத்தாது வகுப்புகள் கழித்துச் சென்ற பார்த்தால் அங்கு யாருமே தெரியுமோ? குளிரை காணிலே. எல்லாருமே விவரப்பா, தக்காளி, பூவும் மாநிலி ஆகியிரு வுங்கொளும்... சேகர் உடல் சிவந்து, உடல் உப்பி விடுவாரென... சேகர் ஏதெனவே ரொம்ப உயரம் பன்னிலிலே அவனுக்குப் புடவையாகப் என்று பாட்டுப்பெயர் கூர் என்று அவர்கள் வீட்டுக்கு வந்த கதையில் அவன் குளித்துதான் உண்டு வர வேண்டும். அமெரிக்காவிலிருந்து திரும்பும் போது, தெய்வசாஸனக் கையால் எட்டிப் பறித்துதான் பறித்து விடுவான். அவன் அங்கே போய் ஆடு, மாடு, பன்றி சாப்பிடு வாரென... அவர்களுடைய பன்றி மாமிசம் கூட சாப்பிடுவாங்களாம். உட்காரும் சேகர் உடம்பு பருத்துவிடுவான். அவன் சதை போட்டால், அந்த உயரத்துக்கு ரொம்பவும் தண்டு இருக்கும், பெரிதாக மிளகை தாடி... ஸ... ஸ... தாடி வெண்டாம், சிவ வர்க்கும், வித்துவான்களும்தான் தாடியில் அழகாக இருப்பார்கள். இப்போ, சேகர் வெண்டைக் காரன் மாநிலி கு... கொட எல்லாம் போட் டிருப்பான். குளிரில்லையா?

சேகர் எழுந்து கடித்ததைக் கையில் பிடித்த படியே, புலகு கற்பனையில் அழுத்தான். சேகர் ஊரை விட்டுச் சென்றதிலிருந்து அவனாக: அவனை சிகர் திரைக்காரன் இருக் கவே முடியவில்லை. அவர்கள் இருவருக்கும் தனிமையில் நிழல்த் தந்தி... அப்போது பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. என்னதும், சேகரின் பிரிவில் அவன் தோட்ட போது ஏதாவது ஊர்வரும் பேசினிருந்த பொரு ளும் ஒரு தனி இன்பத்தைத் தந்தது. உங்களுடைய சொல்வதைக் கேட்டுண்டு படிப்பை நிறுத்தி விட்டதே புலகு! என்று அவன் எடுத்துச் சொன்ன போது அவன் மேல் கோபம் வந்ததே. இப்போதுதான் அது எல்லாவை சரிவர எடுத்துக்கொண்ட புரி வினது.

சேகருக்கு வட்டியாகவது ஒரு கடிதமா வது எழுத வேண்டும். அமெரிக்காவுக்குக் கடிதம் எழுதும் போது, கவரெல்லாம் எங்கே விட்டாலும், அதை விடையாருமோ? அவன் ஓர் ஆண் பிள்ளைக்கு, என்னதான் குறையு தன்பன் என்னதும், கடிதம் எழுதிவது தெரிந்தான் அமர கம்மா இருப்பாரா?

சேகரைப் பற்றிய எண்ணம் வந்தது. மேலே நாகம்மாப் பாட்டி திரைவடிவ வந்தது இப்போது அவர் பெண் சிவையுமல் அமரையை அழைத்து வெற்றிலை பாக்குத் தந்தார் மயிலிடை பூத்த போதெல்லாம் தோட்டக்காரனிடம் கொடுத்ததுப்போல, கொளிலில் புலகுவைப் பார்த்தால், "என்டிரு... ஸ... ஸ... கவர்க்காரன் ஊருக்குப் போயிட்டு வந்துக்காது இந்தக் கெழுவியை லம் குறையடியாய் மழுத்து தாது? உனக்குப் புதிதாக் கோடடி புத்தகம் வாங்கிண்டு வாந்தி ருக்கேன். வீட்டுக்கு வா, தர்னேன்" என்று அழைப்பான். புலகுவுள் பொழுது போகாத

போது பாட்டி வீட்டுக்குச் சென்று, இன்று பாட்டுப் பாடிக்காடுவான். தோட்டத்தில் கற்றி விட்டுத் திரும்புவான். பாட்டி வீட்டு எல்லாவதுதான் அன்பிருந்தாலும், சேகர் போன பிறகு அங்கே வேறுவா வாகத் தோன்றியது பூத்துச் சென்றிருக் கும் மயிலிடைப் பூவோ, காற்றில் காணும் அதன் வாசமோ அகன்ற ப் பழைய ஆவிரத் துண்டை மயில், இவன் புரியாத ஏக்கத்தைவே அளித்தது.

"அம்மா, அப்பா வந்தா இந்தக் கடி தாவினம் கொடுத்தது. தான் சேகர் பாட்டி வீட்டு கவரையிலே போயிட்டு வர்னேன்..." புலகு சேகர் கடித்ததை அம்மனிடம் தீட்டி விட்டுத் திரும்பிவிட்டுவிட்டு எழுந்தான்.

"இப்பப் பாட்டி தந்தா தோர். சித்த சாதி தந்திக்குப் போ..."

"இல்லைம்மா, இப்பவே போனேன்."

"சரி போ... கம்மாத் தொண்டாநே, எங்கேயாவது போய்த் தொடு."

புலகு படியிறங்கி நடத்தான் வெளிய் அவ்வளவாக இல்லை. சிங்கெடுத்துப் பாண்டி விடுத்து விளையாட மிக்கவாக்கா கழல்... அதுவும் பூடியாவது... விளையாடக் கவாகத்த வந்த பொண்ணு எந்த எந்த விஷயத்தையும் சொல்லு... என்னவாவது இடிப்பார்கள் குழந்தைகளையும் தோர் குழந்தைகளில், பெரியவர்களை மாறவும் வந்தி தெரியவில்லை...

"கத்தர் அவ்வா மக புலகோதவரி தாசெய்யா, எங்கேயா சிவப்பி... காணி செருத்து கண்டி எட்டியத் தந்திகிறதும் தான் போகிக்கிட்டு இருக்கேன்..."

சேகர் வீட்டுத் தோட்டக்காரர் கிறான்.

"ஓ... பாட்டி பூ தந்தாங்களா?"

"இல்லைம்மா, உங்கிட்டே தனியா ஒரு விஷயம் பேசுவோம்..."

"எங்கி... தனியாப் பேச என்ன விஷய மிருக்கு தாத்தா?"

"கொஞ்சம் அந்தப் பக்கமா வாயென்..."

புலகு கிழவியைத் தொடர்ந்து மத்த மத்தச் சென்ற சிவவன் கண்டி செவடியில் எதைவோ துழைகிறான்.

"பொன்னிலைக் கட்டு தெடநிலா தாத்தா?"

"பொன்னிலையில்லை, ஒனக்குப் பொன்ன வல்..."

புலகு அவரை விவரம் சொல்கிறான்.

"இந்த சேகர் தம்பி என் வீட்டுக்குக் கடிதாதி போட்டிருந்தது, அதோட உன் கிட்டத் தரச் சொல்லி இந்தக் கடிதாதி லம் வச்சிருக்கு... எனக்கு ஒரு பாக்குக் காதலம் கூட அனுப்பிவிடுக்கான், அதை பாக்குவை எடுத்தியா இருந்து நுபாய் தத் தாங்க அதிலே பாதி உனக்குத் தரணு மான்..."

"எனக்கு எதுக்குக் காத தாத்தா?"

"அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது தாதி... இந்தப் பணம்... எனக்குக் கடி தாதி..."

"எனக்குப் படிக்கத் தெரியா தாத்தா..."

புலகு அவரை விவரம் சொல்கிறான். இதைக் கேட்டு சேகர் மகிழ்ந்தான். புலகு அவரை விவரம் சொல்கிறான். இதைக் கேட்டு சேகர் மகிழ்ந்தான்.

கோகுலம் மூர்ச் கேதில்

16 பக்க வண்ணப் படக்கதை

பாலன் ப்ரகலாதலுக்கு
சூரன்

நாராயண நரசிம்மா

கதை: ஆனந்த படம்: வினா

"சாஸ்திரம்... எம் பின்னை பத்தாவது படிக்கிறேனில்ல. அவன் படிச்சுச் சொன்னான்..."

புவனபுத்தப் பவமாக இருந்தது. சேகர் அவனுக்குக் கடிதம் எழுதிவிரும்பாததால், பணம் அனுப்பிவிரும்பாததால் அந்தப் பவன் ஊர் முழுவதும் தழுக்கம் போட்டு விட்டால் என்ன செய்வது?

அவன் எண்ணத்தை கணித்தது போல் தோட்டக்காரன் சொன்னான்: "எம்பின்னை நூக்க ஊர் மாட்டான், தாமி... அவன் புத்தகம் வாங்கத்தானே தம்பி பணம் அனுப்பான். உனக்குப் பட்டு, படிப்புன்னுதான் ஏதாவது எழுதிவிரும்புது நிறைக்கிறேன். வேலிற மாநிரி எதுவும் இருக்காநிலவ. நம்ம குடும்பங்களவ தப்புத் தண்டா வரக் கூடாது... அது ஊக்குச் சந்த தடுமியம்... நீங்க சாமி, பூண்ட செய்வற வர்சம்..."

"போ, தாத்தா... சேகர் எனக்கு புத்தகம் வாங்கத்தான் காகம், கடிதமும் அனுப்பி விடுக்கான்..."

"சரி... நான் வந்தேன்... என்னைக்காட்டிக் குடுத்துச் சேத..."

சேகரின் கடிதத்தை நெடுஞ்சொடு அனைத்த படி புவன நாகயாஸப் பாட்டி அடு செல் னாமல் ஆத்தங்கனாப் பக்கம் சென்றான். திண்ணை வைத்த அலமார திறவில் வாரும் பார்க்காத பக்கமாக வரக்கார்த்து கொண்டு கடிதத்தைப் பிரித்தான்.

அம்புள்ள புவன, நான் உனக்கு இப் படித் திருட்டுத்தனமாகக் கடிதம் எழுது போன் என்று நீ விரிவார்த்திருக்க மாட்டாய். கடந்த எட்டு மாதங்களாக உன்னுடன் எப்படி நேரடித் தொட்பு கொள்வது என்று புரியாமல் சூழ்மீத்கலிக்கின். சமீபத்தில் உன் அப்பா, மன்னிப் படிப்புத் திறந்தப்பட்டு, நீ எப்படி கடிதப்பிச் ஸாமல், சொர்த்து காணப்படுகிறாய் என்று எழுதிவிரும்புது. சொர்த்து போவிரும்பும் புவனவை என்னுடன் தற்போ செய்து கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. உனக்கு ஆளுதலாக ஏதாவது எழுத விடும்பு திறன். ஆனால் என்ன எழுதுவது

என்றுதான் புரியவில்லை. ஒன்று மட்டும் திறையில் வைத்துக் கொள். இங்கே என் படிப்பை மூன்றிட்டு நான் இருந்தாகவேண்டிய அவசியமிருந்தாலும், என் நெஞ்சில் திறந்தது. என்னை ஆட்டுவிப்பது எது தெரியுமா புவன? சதா புத்தகம் பளிச்சிடும்குன் மூக்கம்... உன் திசில்கும் கண்கள்... மானுத சத்தோஷத்தில் விரியும் உன் உதடுகள்... எல்லாவற்றிற்கும் மேல் சோர்வே தெரியாத உன் மனம்... பூப்போன்ற உன் மனத்தான் எனக்கு இன்செயிரேனன்..."

சேகர் இன்னும் இரண்டு பக்கம் தன் அமெரிக்க வாழ்வு, படிப்பு இவ்வ பற்றி வினக்கமாக எழுதிவிரும்புது. தனக்குத் தொடர்ந்து அவன் கடிதம் போட வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்திருந்தான். தோட்டக்காரன் உதவியுடன் ஸ்டாம்பு, ஷாட் வாங்கிக் கொள்ளும்படி எழுதிவிரும்புது. "புவன, உன் ஓய்வொரு கடிதமும் என் வாழ்வில் ஒரு இனிமையான கசத்தத்தைத் தருக்கும். என் செயல்களின் பின்னால் உன் மதராப்புப் புன்னகைதான். உனக்காக நான் என்றும், உலகத்தின் எத்த லாடிகளாவது காத்திருப்பேன் என்பதை மறந்து விடாதே..."

புவனவின் கண்களிலிருந்து நீர் பெரு வது. இப்படிப்பட்ட அன்புக்கு அவன் அருக்கைதயுள்ளவன்தானா? பணம், படிப்பு, நேற்றம் எல்லாவற்றிற்கும் அவனை விட வலிந்தவனான சேகர் அவனிடம். எனக்கு உனக்கு இப்படி மோகம் கொள்கிறேன். அவனுக்கு அருக்கைதயுள்ளவனாகத் தன்னை மாற்றிக் கொள்வது எப்படி? ஒரு வருடம் படிப்பு தன் மட்டுமே தான் தடியா முதுகிலிருந்து? சேகர் எழுதிவிரும்புது போல் தானையைப் பற்றியல்லவா சித்திக்க வேண்டும்?

முதல் கட்டமாக அவன் சத்தோஷங்கள், பங்குகள், விரிவாரிப்புக்களைச் சேகருடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். புவன அவரை, அவரைமாத போன், அபேகக்கு ஓடினான்.

(தொடரும்)

ஓ,
எந்திர
வேளைய!

கவிதை

கம்ப்யூட்டர்கள்

தொழில்நுட்பம்

கடந்த 28.12.86 தேதியிட்ட கவலை கம்ப்யூட்டர் திறப்பிதழைப் படித்து விட்டு எழுதப்பட்ட புதுக்கவிதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவை.

முதல் பரிசுக் கவிதை:

இருட்டுத் திரையில்
வண்ண ஜாலம் காட்டுக
எந்திர லூசியோ!
டெக்ஸ்டில் நீ
ஒருடிவைகள் மேக்கர்
இருண்டதில் நீ
ஒருமேர் மேக்கர்
காலத்தின் கட்டாணை நீ
நாஸியை மந்திரியாடி
நாட்டை ஆளலாம்.
வழியை வாங்க நாட்டை
அத்தவகையில் சந்தோஷியோ!
ஆனால் உன் குழல்
வேலைவழக்கும் மாந்தருக்கு
மாற்று என்ன கருவியும்?
வாழ்க்கையை நீயில்
கருவி வரும் மொட்டுக்கள்
மலர் என்ன வந்தொவ்வாய்?

— க. கனகா கமேஸ்வரி,
அரவின் கவிதைத் தொகுதி வெளியீடு பக்கம்,
அன்புத்தாய்,
தென்னை — 52.

இரண்டாம் பரிசுக் கவிதை:

வேலைவழியைப் பட்டதாசிகளின்
எண்ணிக்கையை அதிகமாகக்,
நாட்டின் சொம்பேறித்தனத்தை
நீர்விட்டு வளர்த்து,
மாணவர்களின் தலைவிலியைப்
பரீட்சை முடிவை நினைவிக்க
அமர்த்தப்பட்டதன்
புதிய பிரதமர்

— டி. கந்தசு,
27. சமயவெ "ஸ்" கருப்பு,
கடக்குத் தொகுதி வெளியீடு,
இருட்டு — 5.

கம்ப்யூட்டர்
காலத்தில்
இறங்கு-
வேலைவழியைத்
இண்டாட்டம்
மொட்டிவை
படித்துக்
கட்டிவிடுக்கிறது
வேற்றி
வாருக்கோ?

— வி. விஜயகுமார்,
இரண்டாம் பரிசுக் கவிதைத் தொகுதி வெளியீடு பக்கம்,
அன்புத்தாய்,
தென்னை — 52.

மக்கள் தொகை பெருக்கம்
பக்குவமாக வித்திட்ட
வேலைவழியைத் தண்டாட்டம்
எல்லாம் விஷம் செலுத்த
கம்ப்யூட்டர் கவப்புடன்
தெளவிடலாம்?

— எம். கமேஸ்வரி,
அரவின் கவிதைத் தொகுதி வெளியீடு பக்கம்,
அன்புத்தாய்,
தென்னை — 52.

பொன்னியின் சிசல்வன்

பதினேராம் அத்தியாயம்
திடும்பிரவேசம்

நதாளில் கும்பகோணம் என்ற பெயரால் ஆங்கில அகராதியிலே கூட இடம் பெற்றிருக்கும் நகரம் நம்முடைய கதை நடந்த காலத்தில் குடந்தை என்றும் குடமூக்கு என்றும் வழங்கப்பட்டு வந்தது. புண்ணிய சிந்தன மகிமைமையன்றிக் 'குடந்தை ஜோதிட'ராலும் அது புகழ் பெற்றிருந்தது.

குடந்தைக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் தென்மேற்குத் திசையில் கோழர்களின் இடைக்காலத் தலைநகரமான பழையாறை வான அளவிய அரண்மனை மாடங்களுடனும் ஆலய கோபுரங்களும் சம்பிரமாசக் காட்சி அளித்துக் கொண்டிருந்தது.

பழையாறை அரண்மனைகளில் வசித்த அரச குலத்தினர் அனைவருடைய ஜாதகங்களையும் குடந்தை ஜோதிடர் சேகரித்து வைத்திருந்தார். அப்படிச் சேகரித்து வைத்திருந்த ஜாதகங்களைப் புரட்டித்தான் கொடும் பாணர் இளவரசி வானதியின் ஜாதகத்தை அவர் கண்டுடுத்தார்.

சிறிது நேரம் ஜாதகத்தை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த நேரகு ஜோதிடர் வானதியின் ஜாதகத்தை எறிட்டுப் பார்த்தார். திருப்ப ஜாதகத்தைப் பார்த்தார். இப்படி மாற்றி மாற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாரே தவிர, வானத்திறந்து ஒன்று

சொல்லுகிற வழியைக் காணவில்லை.

"என்ன, ஜோதியே! ஏதாவது சொல்வப் போகிறீரா, இல்லவரா?" என்று குத்தவை தேவி கேட்டாள்.

"தாயே! என்னத்தைச் சொல்வது? எப்படிச் சொல்வது? முன் ஒரு தடவை தற்செயலாக இந்த ஜாதகத்தை எடுத்துப் பார்த்தேன். எவ்வளவுமே தம்ப முடியவில்லை. இப்படியும் இருக்க முடியுமா என்று சந்தேகப்பட்டு வைத்துவிட்டேன். இப்போது இந்தப் பெண்ணின் திருமுகத்தையும் இந்த ஜாதகத்தையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது, திசைக்க வேண்டியிருக்கிறது!"

"திசையும் திசையும் போதுமான வரை திசைத்துவிட்டுப் நிறகு ஏதாவது குறிப்பாகச் சொல்லுமி!"

"இது மிகவும் அதிர்ஷ்ட ஜாதகம். தாயே! தங்கள் மதுவும் வித்தியாசமாக நினைத்துக் கொள்ள மாட்டீர்கள் என்று சொல்கிறேன். தங்களுடைய ஜாதகத்தைக் காட்டிலும் கூட இது ஒரு படி மேலானது. இம்மாதிரி அதிர்ஷ்ட ஜாதகத்தைதான் இதுவரை பார்த்ததில்லை!"

குத்தவை புன்னகை புரிந்தாள்.

அமரர்க்கிலிக்

வானதியோ வெட்கப்பட்டவனாய், "அக்கா! இந்த துரதிரஷ்டக்காரியைப் போய் இவர் உலகத்திலேயே இல்லாத அதிரஷ்டக்காரி என்கிறேன்! இப்படித்தான் இருக்கும் இவர் சொல்லுவதெல்லாம்!" என்றான்.

"அம்மா! என்ன சொன்னீர்கள்? நான் சொல்லுவது தவறுதல் என்று உய தொழிலைய விட்டுவிடுகிறேன்" என்றார் ஜோதிடர்.

"வேண்டாம், ஜோசியரே! வேண்டாம். அப்படியெல்லாம் செய்து விடாதீர், ஏதோ நானு பேருக்கு தல்வலார்த்தையாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் வெறுமனே பொதுப் பணியாகச் சொல்கிறீரே தவிர, குறிப்பாக ஒன்றும் சொல்வதில்லையே? அதனுலேதான் இவன் சந்தேகப்படுகிறான்!"

"குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமா? இதோ சொல்லுகிறேன். நானு மாதத்துக்கு முன்னால் அபசகுனம் மாநிரி தோன்றக்கூடிய ஒரு காரியம் நடந்தது. ஏதோ ஒன்று தவறி விழுந்தது. ஆனால் அது உண்மையில் அபசகுனம் இல்லை. அதிலிருந்துதான் இந்தக் கோமகனாக்கு எல்லா அதிரஷ்டங்களும் வரப் போகின்றன!"

"வானதி! நான் என்னடி சொன்னேன்? பார்த்தாயா?" என்றான் குத்தவைதேவி.

"முன்னாலேயே இவருக்கு நீங்கள் சொல்லி வைத்திருக்கிறீர்கள் போலிருக்கிறது!" என்றான் வானதி.

"பார்த்தீரா, ஜோதிடரே, இந்தப் பெண்ணின் பேச்சை!"

"பொகட்டும், தாயே! இப்போது எது வேணுமானாலும் பேசட்டும்! நாளைக்கு மன்வர மன்னனை மணந்து கொண்டு....."

"அப்படிச் சொல்லுங்கள். இன்னும் பெண்களிடம் கலியாணத்தைப் பற்றிப் பேசினால் அல்லவா அவர்கள் சந்தோஷமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்....?"

"அதைத்தான் நானும் சொல்ல வருகிறேன், தாயே! திருதிப்பென்று கலியாணப் பேச்சை எடுக்கக் கூடாது அல்லவா? எடுத்தால், 'இந்தக் கிழவனுக்குப் புத்தி கேட்டுவிட்டது' என்று

சொல்லிவிடுவார்கள்!"

"இவனுக்குப் புருஷன் எங்கிருந்து வருவான்? எப்போது வருவான்? அவனுக்கு என்ன அளவாயும்? - ஜாதகத்திலிருந்து இதைச் சொல்லாம் சொல்ல முடியுமா, ஜோதிடரே!"

"ஆகா! சொல்ல முடியாமல் என்ன? நம் நம்மர் சொல்ல முடியும்!" என்று கூறிவிட்டு, ஜோதிடர் ஜாதகத்தை மறுபடியும் கவனித்துப் பார்த்தார். கவனித்துப் பார்த்தாரோ, அல்லது கவனித்துப் பார்ப்பதுபோல் அவர் பாசாங்குதான் செய்தாரோ, நமக்குத் தெரியாது.

மறு, தலைநிமிர்ந்து நோக்கி, "அம்மணி! இந்த இளவரசிக்குக் கணவன் வெகு திரத்திலிருந்து வர வேண்டிய தில்லை. சமீபத்தில் சள்ளவள்தான். ஆகிலும் அந்த வீராதி வீரன் இப்போது இந்நாட்டில் இல்லை. கடல் கடந்து சென்றிருக்கிறான்!" என்றார் ஜோதிடர்.

இதைக் கேட்டதும் குத்தவை வானதியைப் பார்த்தான். வானதியின் உள்ளத்தில் பொங்கிய உவகையை அவன் அடக்கிக் கொள்ளப் பார்த்தும் முடியவில்லை. முகம் காட்டிவிட்டது.

"அப்பறம்? அவன் யார்? என்ன குலம்? தெரிந்து கொள்ள ஏதாவது அடையாளம் உண்டா?"

"தன்னுடனே, இந்தப் பெண்ணை மணந்துகொள்ளும்பாக்கியசாலியின் திருக்கரங்களில் சங்கு - சக்கர ரேகை இருக்கும். அம்மா!"

மீண்டும் குத்தவை வானதியைப் பார்த்தான். வானதியின் முகம் கனிந்து பூமியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

"அப்படியானால், இவளுடைய கைகளிலும் ஏதேனும் அடையாள ரேகை இல்லாமற் போகுமா?" என்றான் குத்தவைப் பிராட்டி.

"தாயே! இவளுடைய பாதங்களை எப்போதாவது தங்கள் பார்த்துண்டா....?"

"ஏன் ஜோசியரே! இது என்ன வார்த்தை! இவளுடைய காலில் பிடிக்கும்படி என்னைச் சொல்கிறார்?"

“இவ்வீ; அப்படியெல்லாம் நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் ஒரு காலத்தில் ஆவிரமாயிரம் மன்னர் துவப் பெண்கள், பட்டமகிஷிகள், அரசினங் குமரிகள், ராணிகள், மகாராணிகள், இந்தப் பெண்ணரசியின் பாதங்களைத் தொடும் பாக்கியத்துக்காகத் தவம் கிடப்பார்கள் தாயே!”

“அக்கா! இந்தக் கிழவர் என்னைப் பரிகாசம் செய்கிறார். இதற்காகவா என்னை இங்கே அழைத்து வந்தீர்கள்? எழுத்திருங்கள் போகலாம்!” என்று உண்மையாகவே பொங்கி வந்த கோபத்துடன் கூறியான் வானதி.

“தீ என்னத்துக்குப் பதறுகிறாயடி. பெண்ணே! அவர் ஏதாவது சொல்லிக் கொண்டு போகட்டுமே....”

“நான் ஏதாவது சொல்லிவிட வில்லை. எல்லாம் இந்த ஜாதகத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன். ‘பாதத்தாமரை’ என்று ஏதோ கவிதை உபசாரமாக வர்ணப்பார்க்கள். இந்தப் பெண்ணின் உன்னதக் காவீசர் சிறிது காட்டச் சொல்லுங்கள். அதில் செந்தாமரை இதழ்களின் ரேகை கட்டாயம் இருக்கும்....”

“போலும்! ஜோதிடரே! இவனைப் பற்றி இன்னும் ஏதாவது சொன்னால் என்னைக் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டுவிடுவான். இவனுக்கு வாய்க்கப் போகும் கணவனைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுங்கள்....”

“ஆகா! சொல்கிறேன்! இவனைக் கைப்பிடிக்கும் பாக்கியவான் வீரநதி வீரனுலிருப்பான்; தூறு தூறு போர்க் களங்களில் முன்னணியில் நின்று வானக மாலை குடுவான். மன்னாதி மன்னனுலிருப்பான்; ஆவிரமாயிரம் அரசர்கள் போற்றச் சக்ரவர்த்தியின் சிம்மாசனத்தில் பன்னெடுங் காலம் வீற்றிருப்பான்....”

“தீர் சொல்வதை நான் நம்ப வில்லை. அது எப்படி நடக்க முடியும்?” என்று கேட்ட குத்தகை தேவியின் முகத்திலே ஆர்வமும் மகிழ்ச்சியும் ஐயமும் கவலையும் கலந்து தாண்டலு மாடின.

“நானும் நம்பவில்லை. இவர் எதையோ நினைத்துக் கொண்டு போகிறார். இப்படிச் சொன்னால் தங்களுக்குச் சந்தோஷமாயிருக்கும் என்று

கறுகிறார்!” என்று வானதி.

“இன்று நீங்கள் நம்பாவிட்டால் பாதகமில்லை. ஒருகாலத்தில் நம்புவீர்கள். அப்போது இந்த ஏழை ஜோதிடனை மறந்துவிடாதீர்கள்....”

“அக்கா! நாம் போகலாமா?” என்று மறுபடி கேட்டான் வானதி. அவனுடைய சரிய விழிகளின் ஓரங்களில் இரு கண்ணீர்த் துளிகள் எட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

“இன்னும் ஒரே ஒரு விஷயம் சொல்லிவிடுகிறேன். அதைக் கேட்டு விட்டுப் புறப்படுங்கள். இந்த இளவரசியை மணந்து கொள்ளப் போகும் வீரனுக்கு எத்தனை எத்தனையோ அபாயங்களும், கண்டங்களும் ஏற்படும். பணகவர்கள் பலர் உண்டு....”

“ஐயோ!”

“ஆனால் அவ்வளவு அபாயங்களும் கண்டங்களும் முடிவில் பறந்து போகும் பணகவர்கள் படுநாசம் அடைவார்கள். இந்தத் தேவியை அடையும் நாயகன் எல்லாத் தடைகளையும் மீறி மிகோந்த பதவியை அடைவான்... இதைவிட முக்கியமான செய்தி இன்னொன்று இருக்கிறது.... தாயே! நான் வலதானவன். ஆகையால் உன்னை ஒளியாமல் விட்டுச் சொல்கிறேன். இந்தப் பெண்ணின் வயிற்றை நீங்கள் ஒருநாள் பாருங்கள். அதில் ஆஸிலை ஏன் ரேகைகள் இல்லாவிட்டாய்நான் இந்த ஜோதிடத் தொழிலையே விட்டு விடுகிறேன்....”

“ஆஸிலின் ரேகையில் என்ன விசேஷம், ஜோதிடரே?”

“ஆஸிலின் மேல் பள்ளி கொண்ட பெருமான் வார் என்பது தெரிவாதா? அந்த மகாலிஷனுயின் அம்சத்துடன் இவன் வயிற்றில் ஒரு பின்னிதேற்ப்பான். இவனுடைய நாயகனுக்காவது பல இடைஞ்சல்கள், தடங்கல்கள், அபாயங்கள், கண்டங்கள் எல்லாம் உண்டு. ஆனால், இந்தப் பெண்ணின் வயிற்றில் அவதரிக்கப் போகும் துமாரனுக்குத் தடங்கல் என்பதே கிடையாது. அவன் நினைத்ததெல்லாம் கைகூடும்; எடுத்ததெல்லாம் திறைவேறும்; அவன் தொட்டதெல்லாம் பொன்னாகும்; அவன் கால் வைத்த இடமெல்லாம் அவனுடைய

ஆட்சிக்கு உள்ளாகும்; அவன் கண்ணால் பார்த்த இடமெல்லாம்புலிக்கொடி பறக்குமா. தாயே! இவளுடைய துயரின் தாத்திச் செல்லும் எதன்மீது அவன் வெள்ளத்தைப்போல் எங்குப் தங்கு தளம் இன்றிச் செல்லும். துயல்க்கூறி, அவனுக்குக் கைகாட்டி நின்று செல்கப் புரிகான். அவன் நிறத்த தாட்டின் புகழ் எழவுலகமும் பரவும். அவன் நிறத்த தலத்தின் கீர்த்தி மக்கள் மள்ள அளவும் நின்று நிலவும்....!

இவ்வாறு ஜோதிடர் ஆலோசனை வந்தவர்போல் சொல்லி வந்தபோது தந்தைவ தேவி, அவருடைய முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு, அவர் கூறிய வாய்க்கனகளை ஒன்றுவிடாமல் விட வந்தவன் போல் கொஞ்சம் கொண்டிருந்தான்.

"அக்கா!" என்ற இளமையான குழைக் கேட்டுத் திடுக்கிட்ட திடுக்கிப்ப பார்த்தான்.

"எனக்கு என்னமோ செய்கிறது!" என்றுமேலும் தீவிரமாகக் கூறினான் வாய்விட்டு நிமிர்ந்து மாய்ந்த தளரவில் சாந்ததான்.

"ஜோதியே! சிக்கிரம் கொஞ்சம் கண்ணீர் கொண்டு வாருங்கள்!" என்று சொல்லிவிட்டு, வாய்விடையத் தூக்கி மடியின் மேல் கொண்டு கொண்டு வாய். ஜோதிடர் தண்ணீர் கொண்டு வந்தார். தந்தைவ தண்ணீரை வாங்கி வாய்விடையின் முகத்தில் தெளித்தான்.

"ஒன்றும் ஜோதிடர் அம்மா! கவலைப்படாதீர்கள்...." என்றார் ஜோதிடர்.

“ஒரு கவலையும் இல்லை. இவளுக்கு இது வழக்கம். இந்த மாதிரி இதுவரையில் ஐந்தாறு தடவை ஆகிவிட்டது! சற்றுப் போனால் உன் விழித்து எழுந்திருப்பான். எழுந்ததும் இது பூலோகமா, கைலாசமா என்று கேட்பான்!” என்றுள் குந்தவை.

பிறகு, சிறிது மெல்லிய குரலில், “ஜோசியரே! முக்கியமாக ஒன்று கேட்பதற்காகவே உங்களிடம் வந்தேன். நாடு நகரங்களிலே சில காலமாக ஜனங்கள் ஏதேதோ பேசிக் கொள்கிறார்களா? வாஸந்தியில் சில நாளாக வாய் நட்சத்திரம் தோன்றுகிறதே? இதற்கெல்லாம் உண்மையில் ஏதேனும் பொருள் உண்டா? இராஜ்யத்துக்கு ஏதாவது ஆபத்து உண்டா? மாலுதல், குழப்பம், ஏதேனும் ஏற்படுமா?” என்று இளைஞியிரட்டி கேட்டாள்.

“அதை மட்டும் என்னைக் கேட்கா தீர்கள், தாயே! தேசங்கள், இராஜ்யங்கள், இராஜாங்க நிகழ்ச்சிகள் - இவற்றுக்கெல்லாம் ஜாதகமும் இல்லாது; ஜோசியமும் சொல்ல முடியாது. நான் பயின்ற வித்தைதில் அதெல்லாம் வரவில்லை. ஜாஸ்களும் ரீஷிகளும், மகான்களும், ஸாஸிகளும் ஒருவேளை ஞான திருஷ்டியில் பார்த்துச் சொல்லலாம். இந்த ஏழைக்கு அந்தச் சக்தி இல்லை யாது. இராஜரீக காரியங்களில் நான் நட்சத்திரம் ஜாதகம் ஜோசியம் எல்லாம் சக்தியற்றுப் போய்விடுகின்றன....”

“ஜோசியரே! மிக சாமர்த்தியமாகப் பேசுகிறீர். இராஜாங்கத்துக்கு ஜாதகம் பார்க்க வேண்டாம். ஆனால் என் தந்தையைப் பற்றியும் என் சகோதரர்களைப் பற்றியும் பார்த்துச் சொல்லலாம் அல்லவா? அவர்களுடைய ஜாதகத்தைப் பார்த்தால் இராஜாங்க ஜாதகத்தைப் பார்த்தது போல் ஆகிவிடுமே அல்லவா?”

“சாவகாசமாக இன்னொரு நாள் பார்த்துச் சொல்கிறேன். ஆம்மா! பொதுவாக, இது குழப்பங்களும் அபாயங்களும் நிறைந்த காலம். எல்லாருமே சிறிது ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டியதுதான்....”

“ஜோசியரே! என் தந்தை, சக்கர வர்த்தி.... அவர் பழையாற்றையை விட

இத் தஞ்சாவூருக்குப் போனதிலிருந்து எனக்கு ஒரே கவலையாக இருக்கிறது.”

“முன்னமே சொன்னேனே தாயே! மகாராஜாவுக்குப் பெரிய கண்டம் இருக்கிறது. தங்கள் குடும்பத்துக்கே பெரிய அபாயங்கள் இருக்கின்றன. ஊர்க்கா தேவிலின் அருள் மகிமை மீனும் எல்லாம் நிவர்த்தியாகும்.”

“அக்கா! நாம் எங்கே இருக்கிறோம்?” என்று வானதிலின் தீனக் குரல் கேட்டது.

குந்தவையின் மடியில் தலை வைத்துப் படுத்திருந்த வானதி கண்ணீர்தம் கண் வண்டின் சிறகுகளைப் போல் கொட்டி மலர் மலர் விழித்தாள்.

“கண்ணீர்! இன்னும் நாம் இந்த பூலோகத்திலேதான் இருக்கிறோம்! சோர்க்க லோகத்துக்கு அழைத்துப் போகப் புஷ்பக விமானம் இன்னும் வந்து சேரவில்லை. எழுத்திரு! நம் முடைய குதினா பூட்டிய ரதத்திலேயே ஏறிக் கொண்டு அரண்மனைக்குப் போகலாம்!” என்றுள் குந்தவை.

வா

வதி எழுந்து சாகர்த்து கொண்டு, “நான் மயக்கம் போட்டு விழுந்துவிட்டேனா?” என்றுள்.

“பலக்கர் போடவில்லை! அக்காவின் மடியில் படுத்துக் கொஞ்சம் தூங்கிவிட்டால் தாலாட்டுக் கூடப் பாடினேன். உன் காதில் விழவில்லை யா?”

“கோபியாதீர்கள், அக்கா! என்னை அறியாமலே தலை கிறுகிறுத்து வந்து விட்டது.”

“கிறுகிறுக்கும், கிறுகிறுக்கும். இந்த ஜோசியர் எனக்கு அப்படி ஜோசியம் சொல்லியிருந்தால், எனக்குக் கூடத் தான் கிறுகிறுத்திருக்கும்.”

“அதனால் இல்லை. அக்கா! இவர் சொன்னதையெல்லாம் நான் நம்பி விட்டேனா, என்ன?”

“நீ நம்பியிருப்போ, நம்பவில்லையோ? ஆனால் ஜோசியர் பயத்தே போய்விட்டார்! உன்னைப் போன்ற பயங்கொள்ளியை இனிமேல் எங்கும் அழைத்துப் போகக் கூடாது....”

“நான்தான் ஜோதிடரிடம் வர

விவிலியென்று அப்போதே சொன்னேனே? நீங்கள் தானே....?"

"என் குற்றத்தான். எழுந்திரு போகலாம். வாசல் வளையில் தூறு அடிதடக்க முடியுமா? இவ்வளவிட்டால் இடுப்பில் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு போகவேண்டுமா?"

"வேண்டாம்; வேண்டாம்! நன்றாய் நடக்க முடியும்."

"சற்றுப் பொறுங்கள். தாயே! தேவியின் பிரஸாதம் தகுநிறைவாங்கிக் கொண்டு போங்கள்!" என்று ஜோசியர் சொல்லிவிட்டு ஒலைச் சுவடியைக் கட்டத் தொடங்கினார்.

"ஜோசியரே! எனக்கு என்ன வெல்லாமோ சொன்னீர்கள்; அக்காவுக்கு ஒன்றுமே சொல்லவில்லையே?" என்று வானதி கூறினாள்.

"அம்மா! இளைய பிராட்டிக்கு எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறேன். புதிதாக என்ன சொல்ல வேண்டும்?"

"அக்காவை மணந்து கொள்ளப் போகும் வீராதி வீரர்...."

"அக்காவ குரர்!" என்று ஒத்தவை குறுக்கிட்டுச் சொன்னாள்.

"சந்தேகம் என்ன....? மகாபரதக் கிரமசாலியான இராஜகுமாரர்...."

"முப்பத்திரண்டு சாமுத்திரிக வட்சணமும் பொருந்தியவர்; புத்தியில் பிரகாஸ்பதி; வித்தையில் சரஸ்வதி; அழகிலே மன்மதன்; இவ்வளவு அர்ஜுனன்!"

"இளைய பிராட்டிக்கு ஏற்ற அந்த ஸுகுமாரரான இராஜகுமாரர் எங்கிருந்து எப்போது வருவார்....?"

"வருகிறார். தாயே! வருகிறார்! கட்டாயம் வரப் போகிறார். அதி சீக்கிரத்திலேயே வருவார்."

"எப்படி வருவார்? குதிரை மேல் வருவாரா? ரதத்தில் ஏறி வருவாரா? கால்தடையாக வருவாரா? அல்லது நேரே ஆகாசத்திலிருந்து கூரையைப் பொத்துக் கொண்டு வந்து குதிப்பாரா!" என்று குத்தவை தேவி கேளியாகக் கேட்டாள்.

"அக்கா! குதிரைக் காலடிச் சத்தம் கேட்கிறது!" என்று வானதி சிறிது பரபரப்புடன் சொன்னாள்.

"ஒருவருக்கும் கேளாதது எனக்கு

மாத்திரம் அதிசயமாகக் கேட்கும்!"

"இவ்வளவு வேடிக்கைக்குச் சொல்லவில்லை. இதோ கேளுங்கள்!"

உண்மையாகவே அப்போது வீதியில் குதிரை ஒன்று விளரந்து வரும் காலடிச் சத்தம் கேட்டது.

"கேட்டால் என்னடி? குடத்தைப் பட்டணத்தின் வீதிகளில் குதிரை போகாமலா இருக்கும்?" என்றான் குத்தவை.

"இவ்வளவு; இங்கே வருகிறது மாதிரி தோன்றியது!"

"உனக்கு ஏதாவது விசித்திரமாகத் தோன்றும். எழுந்திரு. போகலாம்!"

சமயத்தில் அந்த வீட்டின் வாசலில் ஏதோ குழப்பமான சத்தம் கேட்டது. குரல் ஒலிகளும் கேட்டன.

"இதுதானே ஜோசியர் வீடு?"

"ஆமாம்; நீயா?"

"ஜோசியர் இருக்கிறாரா?"

"உள்ளே போகக் கூடாது."

"அப்படித்தான் போவேன்."

"விட மாட்டேன்."

"ஜோசியரைப் பார்க்க வேண்டும்."

"அப்புறம் வா!"

"அப்புறம் வர முடியாது. எனக்கு மிக்க அவசரம்."

"அடே! அடே! நிம்! நிம்!"

"சட்! விலகிப் போ! தடுத்தாயோ, கொன்றுவிடுவேன்...."

"ஐயா! ஐயா! வேண்டாம்! உன்னை போக வேண்டாம்!"

இத்தனைய குழப்பமான கூச்சல் தெருங்கி தெருங்கிக் கேட்டது.

படார் என்று வாசற் கதவு திறந்தது.

அவ்வளவு பிரமாதமான து.புட லுடன் ஒரு வானிபன் உள்ளே திடும் பிரவேசமாக வந்தான்.

அவனைப் பின்னாலிருந்து தோள் களைப் பிடித்து இழுக்க ஒருவன் முயன்று கொண்டிருந்தான்.

வானிபன் நிமிறிக்கொண்டுவாசற் படியைக் கடத்து உள்ளே வந்தான்.

வந்த வானிபன் யார் என்று வாசலர்கள் ஊகித்திருப்பார்கள். நமது

வீரன் வந்தியத் தேவன்தான்!

விட்டுக்குள்ளே இருந்த மூன்று பேருடைய கண்களும் ஏக காலத்தில் அவ்வீரனைப் பார்த்தன.

வந்தியத்தேவனும் உன் னிருந்தவர்களைப் பார்த்தான். இவ்வி; உள்ளே யிருந்தவர்களில் ஒரு வரைத்தான் பார்த்தான். அதுகூட இவ்வி. குத்தவை தேவியை அவன் முழுமையாகப் பார்க்கவில்லை. அவனுடைய பொன் முகத்தை மட்டுமே பார்த்தான். முகத்தையாவது முழுமையும் பார்த்தானே என்றால், அதுவும் இவ்வி! வியப்பினால் சிறிது விரிந்திருந்த அவனுடைய பவளச் செவ்வாயின் இதழ்களைப் பார்த்தான்; கம்பீரமும் வியப்பும் குறும்புச் சிரிப்பும் ததும்பியிருந்த அவனுடைய அகன்ற கண்களைப் பார்த்தான்; கண்ணிமைகளையும் கரிய புருவங்களையும் பார்த்தான்; தந்தவாளை நெற்றியைப் பார்த்தான்; குங்குமச் சிவப்பான குறித்த கன்னங்களைப் பார்த்தான். சங்கையொத்த வழு வழுப்பான கழுத்தைப் பார்த்தான். இவ்வளவையும் ஒரேமையத்தில் தனித்தனியாகப் பார்த்தான். தனித்தனியாக அவை அவன் மனத்தில் பதிந்தன.

இதெல்லாம் சில விநாடி நேரத்தான். உடனே சட்டென்று திரும்பி

ஜோதிடருடைய சீடனை நோக்கி. "எனப்பா, உள்ளே, உள்ளே... பெண்பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள் என்று நீ சொல்லக் கூடாது? சொல்லியிருந்தால் தான் உள்ளே இப்படி வந்திருப்பேனா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே சீடனை மறுபக்கம் தள்ளிக் கொண்டு வரசற்படியை மீண்டும் கடந்தான். ஆயினும் வெளியில் போவதற்குள் இன்னும் ஒருதடவை குத்தவைதேவியைத் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டுத்தான் போனான்.

"அடே அப்பா! புயல் அடித்து ஒய்த்தது போல் அல்லவா இருக்கிறது?" என்றான் குத்தவைப்பிராட்டி.

"இன்னும் ஒய்ந்தபாடியில்லை; அபேத கேளுங்கள்!" என்றான் கொடும்பாளூர் இளவரசி.

வாசலில் இன்னமும் வந்தியத் தேவனுக்கும் ஜோதிடரின் சீடனுக்கும் தர்க்கம் நடந்து கொண்டிருந்தது. "ஜோசியரே! இதுயார்?" என்றான் குத்தவை.

"தெரியாது தாயே! யாரோ அரசனாக்காரன் மாநிலி இருக்கிறது. பெரிய மூரட்டுப் பிள்ளையென்று நோன்றுகிறது."

குத்தவை திமிறென்று எதையோ நினைத்துக் கொண்டு கலகலவென்று சிரித்தான்.

"எதற்காக அக்கா, சிரிக்கிறீர்கள்!"

"எதற்காகவா? எனக்கு வரப் போதும் மன்றான் குதிரையில் வரப் போகிறாள். யானையில் வரப் போகிறாள். அவ்வது கூரை வழியாக வந்து குதிக்கப் போகிறாள் என்று பேசிக் கொண்டிருத்தோமே, அதை நினைத்துக் கொண்டு சிரித்தேன்!"

இப்போது வானத்திலும் சிரிப்புத் தாங்க முடியாமல் வந்தது.

இருவருடைய சிரிப்பும் கலந்து அலை அலையாக எழுந்தது.

வெளியில் எழுந்த சச்சரவுச் சத்தங் கூட இந்த இரு மயங்கையரின் சிரிப்பின் ஒலியில் அடங்கிவிட்டது.

ஜோதிடர் மெளன சிந்தனையில் ஆழ்த்தவராய், அரச குமாரிகள் இருவருக்கும் குங்குமம் கொடுத்தார்.

பெற்றுக் கொண்டு இருவரும்

எழுந்தனர். வீட்டுக்கு வெளியில் சென்றனர்.

ஜோதிரும் கூட வந்தார்.

வீட்டு வாசலில் சிறிது ஒதுங்கி நின்ற வந்தியத்தேவன், பெண்மணிகளைப் பார்த்ததும், "மன்னிக்க வேண்டும். எள்ளே பெண்கள் இருக்கிறார்கள் என்று இந்தப் புத்திரோலி சொல்லவில்லை. ஆனகயினுல்தான் அப்படி அவசரமாக வந்துவிட்டேன். அதற்காக மன்னிக்க வேண்டும்!" என்று உரத்த குரலில் சொன்னான்.

குந்தனை மலர்ந்த முகத்துடன் குறும்பும்சேலியும் மிடுக்கும் துண்டியை கண்களினால் வந்தியத்தேவனை ஒரு தடவை ஏறிட்டுப் பார்த்தான். ஒரு வார்த்தையும் மறுமொழி சொல்ல வில்லை. வானதினை ஒரு கையினால் பிடித்துக் கொண்டு ரதம் நின்ற ஆவ

மரத்தடியை நோக்கிச் சென்றான்.

குடந்தை நகரத்துப் பெண் களுக்கு மரியாதையே தெரியாது போலிருக்கிறது. ஏதடா ஒரு மனிதன் வலிய வந்து பேசுகிறானே என்பதற் காகவாவது திரும்பிப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்லக் கூடாதோ?

என்று வந்தியத்தேவன் இரைந்து கூறியது அவர்கள் காதில் வீழுந்தது. ரதத்தில் குதிளையைப் பூட்டிச் சாரதி ஆயத்தமாக நிறுத்தியிருப்பான். இளவரசிகள் இருவரும் ரதத்தில் ஏறிக் கொண்டதும், ரத சாரதியும் முன்னால் ஏறிக் கொண்டான்!

ரதம் அரிசிவாற்றங்கரையை நோக்கி விரைந்து சென்றது.

வந்தியத்தேவன் ரதம் மறையும் வரையில் பார்த்துக் கொண்டு தின்றான்.

பன்னிரண்டாம் அத்தியாயம்

நந்தினி

கொ

ள்ளிடக் களையில் படிகில் ஏற்றி நாம் வீட்டுவிட்டு வந்த வந்தியத் தேவன் குந்தை ஜோதிடரின் வீட்டுக்கு அச்சமயம் எப்படி வந்து சேர்ந்தான் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும் அல்லவா?

ஆழ்வார்க்கடியான் படிகில் ஏறியதை ஆட்சேபித்த சைவப் பெரியார் படகு நகரத் தொடங்கியதும் வந்தியத் தேவனைப் பார்த்து, "தம்பி! உனக்காகப் போனால் போகிறது என்று இவனை ஏறவிட்டேன். ஆனால் ஓரத்தில் இருக்கும்வரையில் இவன் அந்த எட்டெழுத்துப் பெயரைச் சொல்லக் கூடாது. சொன்னால் இவனை இந்தக் கொள்ளை த்தில் பிடித்துத் தள்ளி விடச் சொல்லுவேன். ஓர் காரர்கள் என்னுடைய ஆட்கள்!" என்றார்.

"தம்பி அடிகளே! தங்களுடைய திருச்செவியில் வீழுந்ததா?" என்று வந்தியத்தேவன் கேட்டான்.

"இவர் ஐந்தெழுத்துப் பெயரைச் சொல்லாதிருந்தால் நானும் எட்

டெழுத்துத் திருநாமத்தைச் சொல்ல வில்லை!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"சாக்ஷாத் சிவபெருமானுடைய பஞ்சாட்சரத் திருமந்திரத்தைச் சொல்லக் கூடாது என்று இவன் யார்தனை செய்வதற்கு? முடியாது! முடியாது!"

கற்றுணைப்பூட்டி கடலிற் பாய்ச்சினும் நன்றுணையாவது நமச்சிவாயவே!

என்று சைவப் பெரியார் கம்பீர கர்ஜனை செய்தார்.

"நாடினேன் நாடி நான் கண்டு கொண்டேன் நாராயண என்னும் நாமம்!"

என்று ஆழ்வார்க்கடியான் உரத்த குரலில் பாடத் தொடங்கினான்.

"சிவ சிவ சிவா!" என்று சைவர் இரண்டு காதிலும் கைவிரலை வைத்து அடைத்துக் கொண்டார்.

ஆழ்வார்க்கடியான் பாட்டை நிறுத்தியதும், சைவர் காதில் வைத்திருந்த விரல்களை எடுத்தார்.

ஆழ்வார்க்கடியான் வந்தியத் தேவனைப் பார்த்து, "தம்பீ! நீயே அந்த வீர சைவனரக் கொஞ்சம் கேள். இவர் திருமாலின் பெயனரக் கேட்பதற்கே இவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறாரே? ஸ்ரீரங்கத்தில் பள்ளி கொண்டிருக்கும் பெருமானின் பாத கமலங்களை அலங்கரிப்பது இந்தக்கொள்ளிடந்தி சீழே வருகிறது. பெருமானின் பாதம்படி. தீர்த்தம்புண்ணியதீர்த்தம் என்றுதானே வெபெருமான் திருவாணக்காவலில் அந்தத் தண்ணீரிடைய முழுதித் தவம் செய்கிறார்....?" என்று சொல்வதற்குள்ளே, சைவப் பெரியார் மிக வெகுண்டு ஆழ்வார்க்கடியான் மீது பாய்ந்தார். படகின் ஓரத்தில் இரண்டு பேரும் சைவக்கவேட்பு குகலிந்துவிடும்போலிருந்தது. இக்காரர்களும் வந்தியத் தேவனுப் குறுக்கிட்டு அவர்களை விலக்கினார்கள்.

"பக்த சிரோமணிகளே! நீங்கள் இருவரும் இந்தக் கொள்ளிட வெள்ளத்திலே விழுந்து நேரே மோட்சத்துக்குப் போக ஆசைப்படுவதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் எனக்கு இன்னும் இந்த மலகத்தில் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் மிக்கமிருக்கின்றன!" என்று வந்தியத்தேவன்.

ஒடக்காரர்களில் ஒருவன், "கொள்ளிடத்தில் விழுந்தால் மோட்சத்துக்குப் போவது நிச்சயமோ என்னமோ, தெரியாது! ஆனால் முதலியின் வயிற்றுக்குள் நிச்சயமாகப் போகலாம்! அதோ பாகுங்கள்!" என்று.

அவன் சுட்டிக்காட்டிய இடத்தில் முதலை ஒன்று பயங்கரமாக வானைத் திறந்து கொண்டு காணப்பட்டது.

"எவக்கு முதலையைப் பற்றிச் சிறிதும் அச்சம் இல்லை; கஜேந்திரனை ரட்சித்த ஆதிமூலமான நாராயண மூர்த்தி எங்கே போய்விட்டார்?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான்.

"எங்கே போய்விட்டாரா? பிஞ்ஞாயனத்து கோபிகாஸ்திரிகளின் சேலைத் தலைப்பில் ஒருவேளை ஒளிந்து கொண்டிருப்பார்!" என்றார் சைவர்.

"அவ்வது பன்முகரானுக்கு வரங் கொடுத்துவிட்டு அவறிப் புடைத்துக் கொண்டு ஓடியது போல் சிவனுக்கு

இவ்னொரு சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அந்தச் சங்கடத்திலிருந்து சிவனைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் திருமால் போலிருக்கலாம்" என்று தம்பீ.

"திரிபுர சம்ஹாரத்தின்போது விஷ்ணு அடைந்த கர்வபங்கம் இந்த வைஷ்ணவனுக்கு நூபகம் இல்லை போலிருக்கிறது!" என்று சைவப் பெரியார்.

"கவாமிகளே! நீங்கள் எதற்காகத் தான் இப்படிச் சண்டை போடுகிறீர்களோ, தெரியவில்லை! யாருக்கு எந்த தெய்வத்தின் பேரில் பக்தியோ, அந்த தெய்வத்தை வழிபடுவதுதானே?" என்று வந்தியத்தேவன்.

இசை

வாய் பெரியாரும் ஆழ்வார்க்கடியானும் வன் அயலிதம் சண்டை மிட்டார்கள். வீரநாராயண பூரத்தில் என் இதே

மாநிரியான வாதப் போர் நடந்தது என்பதைப் பற்றி வாசகர்களுக்கு இச்சமயத்தில் சொல்லிவிடுவது சித்தமாயிருக்கும்.

பழத் தமிழ்நாட்டில் ஏறக்குறைய அறுநூறு வருஷ காலம் பெளத்த மதமும் சாண மதமும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. இந்தச் செல்வாக்கினால் தமிழகம் பலநலங்களை எய்தியது. சிற்பம், சித்திரம், கவிதை, காவியம் முதலிய கலைகள் தழைத்தோங்கின. பின்னர், ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தொன்றினார்கள். அமுதொழுதும் தெய்வத் தமிழ்ப் பாசுரங்களைப் பொழிந்தார்கள். வைஷ்ணவத்தை யும் சைவத்தையும் தழைத்தோங்கச் செய்தார்கள். இவர்களுள் யசிரசார முறை மிக சக்தி வாய்ந்ததாயிருந்தது. சமயப் பிரசாரத்துக்குச் சிற்பக்கலை யுடன்கூட இசைக் கலைமையும் பயன்படுத்திக் கொண் டார்கள். ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களையும் மூவர் தேவாரப்பண்களையும் தேவகானத்தை யொத்த இசையில் அமைத்துப் பலர் பாடத் தொடங்கினார்கள். இந்த இசைப் பாடல்கள் கேட்போர் உள்ளங்களைப் பரவசப்படுத்திப் பக்தி

வெறிபை ஊட்டின. ஆழ்வார்களின் பாடல் பெற்ற விஷ்ணு ஸ்தலங்களும் மூலரின் பாடல் பெற்ற சிவ ஸ்தலங்களும் புதிய சிறப்பையும் புனிதத் தன்மையையும் அடைந்தன. அதற்கு முன் செங்கல்லாலும் மரத்தினாலும் கட்டப்பட்டிருந்த ஆலயங்கள் புதுப் பித்துக் கற்றளிகளாகக் கட்டப்பட்டன. இந்தக் திருப்பணியை விஜயாலய சோழன் காலத்திலிருந்து சோழ மன்னர்களும், மன்னர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வெகுவாகச் செய்து வந்தார்கள்.

அதேசமயத்தில் கேரள நாட்டில் ஒரு விசேஷ சம்பவம் நடந்தது. காலடி என்னுமிடத்தில் ஒரு மகான் அவதரித்தார். இளம்பிராயத்தில் அவர் உலகைத் துறந்து சந்நியாசி ஆனார். வ. மொழியிலுள்ள சகல சாஸ்திரங்களுக்கும் படித்துக் கரை கண்டார். வேத உபநிஷதம், பகவத் கீதை, பிரம்ம சூத்திரம், - இவற்றின் அடிப்படையில் அத்வைத வேதாந்தக் கொள்கையின் கொடியை நாட்டினார். வடமொழியில் பெற்றிருந்த வித்வத்தின் உதவியினால் பாரத தேசம் முழுவதும் திக்விஜயம் செய்து ஆங்காங்கு எட்டு அத்வைத மடங்களை ஸ்தாபனம் செய்தார். இவருடைய கொள்கையை அவலம்பித்த அத்வைத சந்நியாசிகள் நாடெங்கும் பரவிச் சென்றார்கள்.

இவ்விதம் தமிழ்நாட்டிலும் கதை நடந்த காலத்தில், அதாவது சுமார்

1,020 வருஷங்களுக்கு முன்பு, பெரிய தொகு சமயக் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. இந்தக் கொந்தளிப்பிலிருந்து தீங்கு தரும் அம்சங்கள் சிலவும் தோன்றிப் பரவின. வீர வைஷ்ணவர்களும் வீர சைவர்களும் ஆங்காங்கு முளைத்தார்கள். இவர்கள் கண்ட கண்ட இடங்களில் எல்லாம் சண்டையில் இறங்கினார்கள். இந்த வாதப் போர்களில் சிவசமயம் அத்வைதிகளும் கலந்து கொண்டார்கள். சமய வாதப் போர்கள் சிவசமயம் அடித்த சண்டையாகப் பரிணமித்தது.

அந்தக் காலத்து சைவ-வைஷ்ணவப் போரை விளக்கும் அருமையான கதை ஒன்று உண்டு.

ஸ்ரீரங்கத்து வைஷ்ணவர் ஒருவர் திருவாளக்காவல் ஆலய வெளிக் கவரின் ஓரமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தார். தலைவில் திடீரென்று ஒரு கல் விழுந்தது. காயமடைந்திருந்தமூலம் களித்தது. வைஷ்ணவர் அண்ணாந்து பார்த்தார். கோபுரத்தில் ஒரு காக்கை உட்கார்ந்தபடியால் அந்தப் பழைய கோபுரத்தின் கல் இடிந்து விழுந்திருக்க வேண்டும் என்று அறிந்தார். உடனே அவருக்குக் காயமும் வலியும் மறந்துபோய் ஒரேகுதுகலம் உண்டாகி விட்டது. "சீரங்கத்து வீர வைஷ்ணவக் காக்காயே! திருவாளக்காவல் கோயிலை நன்றாய் இடித்துத் தள்ளு!" என்றாராம்.

அந்த நாளில் இத்தகைய சைவ-வைஷ்ணவ வேற்றுமைப்பாட்டை

மிகப் பரவியிருந்தது. இதைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் பின்னால் இந்தக் கதை வயத் தொடர்ந்து படிப்பதற்கு மிக்க அநுசூலமாயிருக்கும்.

உடம் அக்கரை சென்ற தும், சைவப் பெரியார் ஆழ்வார்க்கடி யாளைப் பார்த்து, "தீநாசமாய்ப் போவாய்!" என்று கடைசி சாபம் கொடுத்துவிட்டுத் தம் வழியே போனார்.

வந்தியத்தேவனுடன் வந்த கடல் பூர் வீரன் பக்கத்திலுள்ள திருப்பனத் தாளுக்குச் சென்று குதிரை சம்பாதித்து வருவதாகச் சொல்லிப் போனான். ஆழ்வார்க்கடியானும் வந்தியத்தேவனும் ஆற்றங்கரையில் அரசமரத்தின் அடியில் உட்கார்ந்தார்கள். அந்த மரத்தில் விசாவமான அடர்த்தி நிறைகளிலூற்றுக்கணக்கான பறவைகள் மதுரமான கலகலத்தவனி செய்து கொண்டிருந்தன.

வந்தியத்தேவனும் தம்பியும் ஒரு வருடைய லாபை ஒருவர் பிடுங்கி ஏதாவது விஷயத்தைக் கிரகிக்க விரும்பினார்கள். முதலில் சிறிது நேரம் சுற்றி வளைத்துப் பேசினார்கள்.

"என் தம்பி! கடல்பூர் மாணிகைக்கு என்னை அழைத்துப் போகாமல் விட்டு விட்டுப் போனால் அய்வலா?"

"நான் போவதே பெரிய கஷ்டமாகப் போய்விட்டது. தம்பிகளே!"

"அப்படியா? பின் எப்படித்தான் போனாய்? ஒருவேளை போகவேயில்லையோ?"

"போனேன், போனேன். ஒரு காரியத்தை உத்தேசித்துவிட்டால் பின் லாங்கி விடுவேனா? லாசத் காவலர்கள் தடுத்தார்கள். குதிரையை ஒரு தட்டுத் தட்டி உள்ளே விட்டேன். தடுத்தவர்கள் அத்தனை பேரும் உருண்டு தளையில் விழுந்தார்கள். பிறகு, அவர்கள் எழுந்து வந்து என்னைச் சூழ்ந்து கொள்வதற்குள் என் தண்பன் கத்த மாறன் ஓடி வந்து என்னை அழைத்துப் போனான்."

"அப்படித்தான் இருக்கும் என்று நானும் நினைத்தேன். மிக்க தைரிய சாலி நீ. சரி, அப்புறம் என்ன நடந்தது?"

"யார், யார் வந்திருந்தார்கள்?"
"எத்தனையோ பிரமுகர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய பெயரெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. பழுவேட்டையார் வந்திருந்தார். அவருடைய இனம் மனையாளும் வந்திருந்தான். அப்பப்பா! அந்தப் பெண்ணின் அழகை என்னவென்று சொல்வது....?"

"தீ பார்த்தாயா என்ன?"

"ஆமாம், பார்க்காமலா? என் தண்பன் கத்தமாறன் என்னை அந்தப் புரத்துக்கு அழைத்துச் சென்றான். அங்கே பார்த்தேன். அவ்வளவு ஸ்திரீகளிலும் பழுவேட்டையாரின் இளைய ராணிய்தான் பிரமாத அழகுடன் விளங்கினாள்! மற்ற கருதிறத்து மங்கை யர்க்கு தடுவில் அந்த ராணியின் முகம் பூரண சந்திரனைப் போல் பொலிந்தது. அரம்மை, ஊர்வசி, திலோத்தமை, இத்திராணி, சந்திராணி எல்லாரும் அவளுக்கு அப்புறந்தான்!"

"அடே அப்பா! ஒரேயடியாக வர னீக்கிறாயே? பிறகு என்ன நடந்தது? குரலவக்கத்து நடந்ததா?"

"நடந்தது. மிகவும் நன்மையிருந்தது. அப்போது உம்மை நினைத்துக் கொண்டேன்.

"எனக்குக் கொடுத்து வைக்க வில்லை. அப்புறம் இன்னும் என்ன நடந்தது?"

"வேலனுட்டம் நடந்தது. தேவரானனும் தேவராட்டியும் மேடைக்கு வந்து ஆவேசமாக ஆடினார்கள்."

"சந்ததம் வந்ததா? ஏதாவது வாக்குச் சொன்னார்களா?"

"ஆகா! நினைத்த காரியம் கைகடும்; மனது பெய்யும்; நிலம் விளைவும்" என்றெல்லாம் சந்ததக்காரன் சொன்னான்...."

"அய்வளவுதானா?"

"இன்னும் ஏதோ இராஜாங்க விஷயமாகச் சொன்னான். நான் அதை யொன்றும் கவனிக்கவில்லை."

"அடாடா! இவ்வளவுதானா? கவுனித்திருக்க வேண்டும், தம்பி! நீ இனம் பின்னை; தல்ல வீரபராக்கிரமம் உடையவனுய்த் தோன்றுகிறாய். இராஜாங்க விஷயங்களைப் பற்றி எங்கே யாவது யாராவது பேசினால் காதி

கடலைத் தாவி இலங்கையை அடைந்த அனுமான்
ஒரு மாத்தின் மீது நின்று சந்திர ஒளியில் நகரின்
மாளிகைகளைப் பார்க்கிறான் பொன்னால் கட்டியதோ
பெரிய பெரிய மாணிக்க. மாகதக் கற்களை
அடுக்கிக் கட்டியவைபோ. என
மலைக்கிறான்

மலைப்பு ஊட்டுவது அல்ல
எமது லட்சியம்!

குறைந்த செலவில் கட்டிடங்களின்
அதிக பரப்பளவை நீண்ட காலத்திற்கு
பளபளப்பாக வைக்க உதவுவதே எமது

லுனாதாபெம்®

ஆயுர்வேத முறையில் புற்றுநோய் சிகிச்சை

நான் தந்து குழந்தைகளுக்கு அம்மை, எனக்கு 39 வயதாகிறது. வெள்ளை நீக்கத்தினால் வயிற்றில் வலி விடுத்தவையிற்று. பல டாக்டர்களின் பரிசோதனை ஆய்வுக்கும் பிறகு கழுத்துப் பகுதி சீப்பு வடிவில் புற்று நோய் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. பக்கித ஆயுர்வேதசாஸ்திரத்துப் பிறகு அவற்றில் நோய்வியடைந்து, பின் டாக்டர் எம். பாபுராய் அவர்களைப் பற்றியும், ஆயுர்வேத சிகிச்சை பற்றியும் தெரிந்து கொண்டேன். டாக்டர் எம். பாபுராய் அவர்கள் உதவியைக் கடைசிக் கட்ட அரசு நாயுடுவை, பன்னிரண்டு வாரங்களுக்கு ஆயுர்வேத சிகிச்சை செய்த பிறகு எனக்குப் புது வாழ்வு வந்தது.

இன்று நான், முழுதும் புற்று நோய் அறிகுறிகளிலிருந்து விடுபட்டு மகிழ்ச்சிகரமான வாழ்வு நடத்துகிறேன். நானும் எனது குடும்பத்தினரும் இந்தப் பத்திரிகையின் வாரிசாக எங்கள் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். நான் என்னும் டாக்டர் எம். பாபுராய் அவர்களுக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

தகவல் அனுப்பியவர்: எம். ஜெயலட்சுமி, கட்டுவண்டி வேல், கத்தி போஸ்ட், மங்கலூர் (கந்தாடகா ராஜ்யம்).

விவரம்	பொன்	பரிசோதனை நேரம்
டாக்டர் எம். பாபுராய் புற்றுநோய் சிகிச்சை நிபுணம். (காரியாலயம்) 1-1-371/3. சிக்கப்பள்ளி. கனகதரபாத - 380 020.	64725	ஒவ்வொரு விவரமும் வெளியும்.
C/o. நேமாட்டல் கனகரா, உஸ்மான ரோட், இயக்கராம நகர், சென்னை - 17.	445184	ஒவ்வொரு சனியும்
C/o. நேமாட்டல் பிஞ்சுதாவன், எம். ஜி. ரோட், பெங்களூர் - 360 001.	373271	ஒவ்வொரு ஞாயிறும்
C/o. நேமாட்டல் நடராஜ், பழைய கஞ்சி, இம்பீரியல் நிவேட்டர் அருகில், புதுதில்லி.	522699	ஒவ்வொரு செய்வாரும்
C/o. நேமாட்டல் கிட்டி டவுன் அந்தேரி ரவிகுமார் கட்டைகள் கதிரில் மேற்கு பம்பாய்.	628482	ஒவ்வொரு புதன் திழைமையும்

கேட்டு வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

"நீர் சொல்வது உண்மை. எனக்குக்கூட, இன்று காலைநில அப்படித்தான் தோன்றியது."

"காலைநில தோன்றுவானேன்?"

"காலைநில கத்தமாதிரியும் நானும் பேசிக் கொண்டே கொள்ளிடக்கரை வனரவில் வந்தோம். இராத்திரி நான் படுத்துத் தூங்கிய பிறகு, கடம்பூர் மானிக்கைக்கு வந்திருந்த விருந்தாளிகள் கூட்டம் போட்டு ஏதேதோ இராஜாங்க விஷயமாகப் பேசினார்கள்."

"என்ன பேசினார்கள்?"

"அது எனக்குத் தெரியாது. கத்தமாதிரி ஏதோ கூடமாகச் சொன்னால் தவிர, தெளிவாகச் சொல்லவில்லை. ஏதோ ஒரு காரியம் சிக்கிரம் நடக்கப் போகிறது, அப்போது சொல்கிறேன்" என்றுள். அவன் பேச்சை மர்மமாய்க் குத்தது. ஏன், கவாயிகளே! உங்களுக்கு ஏதாவது தெரியுமா?"

"எதைப் பற்றி?"

"நாடு நகரமெல்லாம் ஏதேதோ பேசிக் கொள்கிறார்களே? வானத்தில் வாய் நட்சத்திரம் காணப்படுகிறது. இராஜாங்கத்துக்கு ஏதோ ஆபத்து இருக்கிறது. சோழ சிம்மாசனத்தில் மாறுதல் ஏற்படும். அப்படி, இப்படி என்றெல்லாம் பேசிக் கொள்கிறார்கள். தொண்டை மண்டலம் வளரவில்லை. இந்தப் பேச்சு எட்டியிருக்கிறது. இன்னும், பாரியாரோ பெரிய கைகள் சேர்ந்து, அடிக்கடி கூடி, அடுத்த பட்டத்துக்கு யார் என்று யோசித்து வருகிறார்களாம். உங்களுக்கு என்ன தோன்றுகிறது? அடுத்த பட்டத்துக்கு யார் வரக்கூடும்?"

"எனக்கு அதெல்லாம் தெரியாது. தம்பீ! இராஜாங்க காரியங்களுக்கும் எனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? நான் வைஷ்ணவன்; ஆழ்வார்களின் அடிபார்க்கு அடியான்; எனக்குத் தெரிந்த பாகரங்களைப் பாடிக்கொண்டு ஊர் ஊராய்த் திரிகிறேன்!"

இவ்வாறு ஆழ்வார்க்கடியான் கூறி, "திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்" என்று பாடத் தொடங்கவும், வந்தியத்தேவன் குறுக்

கிட்டு, "உமக்குப் புண்ணியமாய்ப் போகட்டும், நிறுத்தும்!" என்றுள்.

"அட்டா! தெய்வத் தமிழ்ப் பாகரத்தை நிறுத்தச் சொல்கிறாயே?"

"ஆழ்வார்க்கடியான் நம்பிகளே! எனக்கு ஒரு சந்தேகம் உதித்திருக்கிறது. அதைச் சொல்லட்டுமா?"

"நன்றாய்த் சொல்லு!"

"தடியைத் தூக்கிக் கொண்டு அடிக்கவர மாட்டாரே?"

"உண்டாயா? உன்னை அடிக்க என்னுடைய முடியுமா?"

"உம்முண்டாய வைஷ்ணவம், பக்தி, ஊர்தவபுண், சம், பாகரப் பாடல், எல்லாம் வெறும் வேஷம் என்று சந்தேகிக்கிறேன்."

"ஐயையோ! இது என்ன பேச்சு? அபசாரம்! அபசாரம்!"

"அபசாரமும் இல்லை, உபசாரமும் இல்லை. உம்முண்டாய பெண்ணுடைய மறைப்பதற்காக இந்த மாதிரி வேஷம் போடுகிறீர். உண்மைப் பொய் இன்னும் சிலரையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன். பெண்ணுடைசித்துப் பிடித்து அடிகிறார்கள். அப்படி என்னதான் பெண்களிடம் காண்கிறீர்களோ, அதுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. எனக்கு எந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தாலும் வெறுப்பாகவே இருக்கிறது."

"தம்பீ! பெண் பித்துப் பிடித்து அடிகிறார்கள் சிலர் உண்டு. ஆனால் அவர்களோடு என்னைச் சேர்க்காதே. நான் வேஷதாரி அல்ல. நீ அவ்விதம் சந்தேகிப்பது ரொம்பத் தவறு."

"அப்படியானால், பல்லக்கில் வந்த அந்தப் பெண்ணிடம் ஒலை கொடுக்கும்படி என்னை ஏன் கேட்கிறீர்? அதிலும் இன்னொரு மனுஷன் மணம் புரித்து கொண்ட பெண்ணிடம் மணத்தைச் செலுத்தலாமா? நீர் கடம்பூர் மானிக்கைக்கு வரவேண்டும் என்று சொன்னதும் அவனைப் பார்ப்பதற்குத் தானே? இல்லை என்று சொல்லவேண்டாம்!"

"இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதற்கு நீ கூறிய காரணம் தவறு. வேறு தகுந்த காரணம் இருக்கிறது. அது பெரிய கதை."

"குதிரை இன்னும் வரக்கூடாது."

அந்தக் கதைவழத்தான் சொல் லுங்களைச்! கேட்கலாம்!"

"கதை என்றுல் கற்பனைக் கதை அல்ல; உண்மையாக நடந்த கதை. அதிசய வரலாறு. கேட்டால் நீ தினைத் துப் போவாய். அவசியம் சொல்லத் தான் வேண்டுமா?"

"இஷ்டமிருந்தால் சொல்லுங் கன்!"

"ஆம், சொல்லுகிறேன். கொஞ்சப் பாளக்கு அவசரமாய்ப் போக வேண் டும். இருந்தாலும் சொல்லிவிட்டுப் போகிறேன். மறுபடியும் உன்னிடம் ஏதாவது உதவி கோரும்படியிருந்தா லும் இருக்கும். அப்போது திட்டமில் செய்வாய் அல்லவா?"

"நியாயமாயிருந்தால் செய்வேன். உங்களுக்கு இஷ்டமில்லாவிட்டால் ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம்."

"இல்லை, இல்லை. உன்னிடம் கட் டாயம் சொல்லியே தீரவேண்டும். அந்த இரணியாகரம் பழுதோட்டை ரை யனின் இளம் மனைவி இருக்கிறாள். தான் உன்னை ஒரே கொண்டு போகச் சொன்னேனே, அவள் பெயர் நத்தினி. நத்தினி பற்றி தான் சொல்லப் போவதைக் கேட்டால் நீ ஆச்சரியப் பட்டுப் போவாய். உலகில் இப்படி யும் அக்கிரமம் உண்டா என்று பொங்குவாய்!" - இந்த முன்னுரை யுடன் ஆழ்வார்க்கடியான் நத்தினி யைப் பற்றிய கதையை ஆரம்பித்தான்.

ஆழ்வார்க்கடியான் பாண் டிய நூட்டில் வைகை நதிக்கரையில் ஒரு பிரா மத்தில் பிறந்தவன். அவ னுடைய குடும்பத்தார் பரம பக்தர்களான வைஷ்ணவர்கள். அவனுடைய தந்தை ஒரு தான் நதிக்கரையில் உள்ள நத்தவனத்துக்குப் போனார். அங்கே ஒரு பெண் குழந்தை அநாதையாகக் கிடப்பதைக் கண்டார். குழந்தையை எடுத்துக் கொண்டு வீட்டுக்கு வந்தார். குழந்தை களையாகவும் அழகாகவும் இருந்தபடியால் குடும்பத்தார் அன்புடன் போற்றிக் காப்பாற்றினார்கள். நத்தவனத்தில் கிடந்து அகப்பட்டபடியால் நத்தினி என்று குழந்தைக்குப் பெயரிட்டார்

கன். அடியான் அப்பெண்ணைத் தன் தங்கை என்று கருதிப் பாராட்டி வந்தான்.

நத்தினிக்குப் பிராயம் வளர்ந்து வந்ததுபோல் பெருமாளிடம் பக்தி யும் வளர்ந்து வந்தது. அவள் மற்றொரு 'ஆண்டான்' ஆகிய பக்தர்களையெல் லாம் ஆட்கொள்ளப் போகிறாள் என்று அக்கம்பக்கத்திலுள்ளவர்கள் நம்பினார்கள். இந்த நம்பிக்கை ஆழ் வார்க்கடியானுக்கு அதிகமாயிருத் தது. தந்தை இறந்த பிறகு அப் பெண்ணை வளர்க்கும் பொறுப்பை அவனே ஏற்றுக் கொண்டான். இரு வரும் சகர் சகராகச் சென்று ஆழ் வார்களின் பாசரங்களைப் பாடி வைஷ்ணவத்தனப் பரப்பி வந்தார் கள். நத்தினி துன்ப மான அணிந்து பக்திப் பாவைத்துடன் பாகரம் பாடி யதைக் கேட்டவர்கள் மதிமயங்கிப் போனார்கள்.

ஒருசமயம் ஆழ்வார்க்கடியான் திரு வேங்கடத்துக்கு யாத்திரை சென்றான். திரும்பி வரக் காலதாமதமாகி விட் டது. அப்போது நத்தினிக்கு ஒரு விபரீதம் நேர்ந்துவிட்டது.

பாண்டியர்களுக்கும் சோழர்களுக் கும் இறுதியி் பெரும்போர் மதுரைக்கு அருகில் நடந்தது. பாண்டியர் சேனை கள் வநாசம் அடைந்தது. வீரபாண்டி யன் உயிர் பெல்லாம் காயங்களுடன் போர்க்களத்தில் விழுந்திருந்தான். அவனுடைய அந்தரங்க ஈழியர்கள் சிலர் அவனைக் கண்டுபிடித்து எடுத்து உயிர் தப்புவிக்க முயன்றார்கள். இர ஷக்கிரவே, நத்தினியின் வீட்டில் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள். பாண் டியானை யதிலைமையைக் கண்டு மன மிரங்கி நத்தினி அவனுக்குப் பணி விடை செய்தாள். ஆனால் சிக்கிரத்தில் சோழவீரர்கள் அளதக் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள். நத்தினியின் வீட்டைக் குழ்த்துகொண்டு உட்புகுந்து வீர பாண்டியனைக் கொன்றார்கள். அவ் கிருந்த நத்தினியின் அழகைக் கண்டு மோகித்துப் பழுவேட்டையைர் அவனைச் சிறை பிடித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்.

இது மூன்று வருஷத்துக்கு முன் னால் நடந்தது. பிறகு ஆழ்வார்க்கடி

யான் நத்தினியைப் பார்க்கவே முடியவில்லை. அன்றுமுதல் ஒரு தடவையேனும் நத்தினியைத் தனியே சந்தித்துப் பேசவும் அவள் விரும்பினால் அவளை விடுதலை செய்துகொண்டு போகவும் ஆழ்வார்க்கடியான் முயன்று கொண்டிருக்கிறான். இது வரையில் அம்முயற்சியில் வெற்றி பெறவில்லை....

நத்த வரலாற்றைக் கேட்ட வந்தியத் தேவனுடைய உள்ளம் உருகி விட்டது. கடம்பூர் மாளிகையில் பல்வகையில் இருந்தது நத்தினி இல்லை என்றும், இளவரசன் மதுராத்தகன் என்றும் ஆழ்வார்க்கடியானிடம் சொல்லிவிட்டலாமா என்று ஒருகணம் யோசித்தான். பிறகு, ஏதோ ஒன்று மனத்தில் தடை செய்தது. ஒருவேளை இந்தக் கதை முழுதும் ஆழ்வார்க்கடியானின் கற்பனையோ என்று தோன்றியது. ஆகையால் கடம்பூர் மாளிகையில் தான் அறிந்து கொண்டு, இரகசியத்தைச் சொல்லவில்லை.

அப்போது சற்றுத் தூரத்தில், கடம்பூர் வீரன் குதிரையுடன் வந்து கொண்டிருந்தான்.

"நம்பி! எனக்கு நீ உதவி செய்ய வாயா?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கேட்டான்.

"நான் என்ன உதவி செய்ய முடியும்? பழுவேட்டையர் இந்தச் சோழப் பேரரசையே ஆட் குவிக்கும் ஆற்றல் உடையவர். நானோ ஒரு செல்வாக்குமில்லாத தன்னத்தனி ஆள். என்னால் என்ன செய்ய முடியும்?" என்று வந்தியத்தேவன் ஜாக்கிரதை யாகவே பேசினான். பிறகு, "நம்பிகளே! இராஜாங்க காரியங்களைப் பற்றி உமக்கு ஒன்றுமே தெரியாது என்று சொல்கிறீர்கள்? சுந்தர சோழ மகாராஜாவுக்கு ஏதாவது நேர்ந்துவிட்டால், அடுத்த பட்டத்துக்கு உரியவர்தான் என்று உம்மால் சொல்ல முடியாதா?" என்றான்.

இப்படிக் கேட்டுவிட்டு, அடியானுடைய முகபாவத்தில் ஏதாவது மாறுதல் ஏற்படுகிறதா என்று வந்தியத் தேவன் ஆவலுடன் பார்த்தான். வல

லேசமும் மாறுதல் ஏற்படவில்லை.

"அதெல்லாம் எனக்கு என்ன தெரியும், நம்பி! குடந்தை ஜோசியரைக் கேட்டால் ஒருவேளை சொல்வார்!" என்றான் நம்பி.

"ஒஹோ! குடந்தை ஜோதிடர் உண்மையிலேயே அவ்வளவு கெட்டிக்காரர்தானா?"

"அசாத்திய கெட்டிக்காரர்! ஜோதிடமும் பார்த்துச் சொல்வார்; மனத்தை அறிந்தும் சொல்லுவார்; உலக விவகாரங்களை அறிந்து அதற்கேற்பவும் ஆளுடம் சொல்லுவார்!"

அப்படியானால் அவரைப் பார்த்து விட்டுப் -போகவேண்டியதுதான்!" என்று வந்தியத்தேவன் மனத்தில் தீர்மானித்துக் கொண்டான்.

ஆதிக்காலத்தினிருந்து மனித குலத்துக்கு வருங்கால நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து கொள்வதில் பிரேமை இருந்து வருகிறது. அரசர்களுக்கும் அந்தப் பிரேமை உண்டு; அன்டிகளுக்கும் உண்டு. முற்றும் துறந்த முனிவர்களுக்கும் உண்டு; இல்லறத்தில் உழலும் ஜனங்களுக்கும் உண்டு. அறிவிற்பிறந்த மேதாவிகளுக்கும் உண்டு; மூட மதியினர்களுக்கும் உண்டு. இத்தகைய பிரமை, நாடு நகரங்களைக் கட்டி, பல அபாயங்களுக்குத் துணிந்து, அரசாங்க அந்தரங்கப் பணியை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருந்த நம்முடைய வாலிப வீரனுக்கும் இருந்ததில் ஆச்சரியம் இல்லை அல்லவா?

(தொடரும்)

பார்க்கப்

செழுந்திரைச் சுவாமிநாதர்.

இளவரசனாகக் கவர்த்து
வரும் குறகத்தி.

இளவரசனாகக் கவர்த்து
வரும் குறகத்தி.

இளவரசனாகக் கவர்த்து
வரும் குறகத்தி.

பார்க்க...

¹¹ <http://www.ksars.org>

சுமார் 1000 மீட்டர் தூரத்தில்

குழுவிலிருந்து தனித்து விலகிவெளிகு அடிப்படையான நிலைகள்? இவையெல்லாம் தரக்கூடியன? துருத்தியும், இவையாகியவைத் தரக்கூடியன? குழுமற்ற ஒன்றிவெளிகு கவனிக்க. இவையெல்லாம் தரக்கூடிக் கொண்டு பொருளும்பொருள்பெற்று ஒரு குறும்பு மாண்புபாடி, எல்லாவற்றையும்கொண்டு குத்தி, குறையுள்ளவா எல்லாவுகூடப் பீதிபெற்றுவிடும். எல்லா நன்மைமுதலாய் வரும்படித் தரக்கூடிக் கொண்டு அத்துமீறும் கொடுக்கல்கள், எல்லா வாய்ப்புருவதற்கு தரக்கூடியன? பீதிபெற்று அத்தியாவசியமாக இருக்கிறதொன்றிலிருப்பும்; மாதிரியாக ஒரு சாகசியும் பூக்கொண்டு ஒரு சாகசியுமாக வித்தியாக மான ஒரு பான்மை அருகிற அந்தக் கால கவர்த்திக் கண்ணிபிடி. தக்கிர அன்னமைய வெளியிப்படுத்துவதொன்றாகக் கொண்டு இப்படி எத்தனை பிழைகள்?

தன்னை போருல் மண்
மதன்; ஏதிரே முக்குத்தி
ஓட்டை கூடத் தெளி
வாகத் தெரிய. ரதி; வரி
வரியாகத் தாடி தெரியத்
தண்டாவுதல் ஏத்தின்
த்திற்றக்குன்ன முனிவர்,
மாரும் பாரையும் கோத்து
திரியும். 'து இன் ஈன்'
நீய், இன்னும் வினாடி
பாண யாவினன். முனி
வனர வஞ்சகம் உடைய
வாகக் காதுக்கும்
(என்னவொரு கூத்தர்?)
பெண் சிவம். இப்படி
பெணவாகுகள் தநீய்
சிறாக மேய்கிற ஆதற்
மண்டபத்தில் எத்தனை
பேர சிவிகள். 73-ல்
இருப்பணி துவங்கிய
தாக் அறிவிக்கிறது
பேரந்ரு. ஆண்கு முன

www.pearsoned.com

யான பணி தடந்த மரநீர்த் தெநியவழிமே,
புதிதாக— இந்த மரநீரி நுணுக்கம் பரவின
நிலைமது நம்மால் உருவாகக் முடியாது
என்குதும் தன் பெயர், புகழ் என்று எனது
பற்றியும் கவலைப்படாமல் கமர் தானு
வருங்களுக்கு முன் ஏதோ ஒரு பழந்த,
தமிழர் கலைஞன் பரபரப்பில்லாமல்
உலியாஸ் உணுததததததக் கூடவர மதிப்புத்
தொடுக்கக் கூடாது?

— 44 —

**“ULIP ஒன்றே,
ஒரு குடும்பத்துக்கு
முழுமையான—
நம்பகமான
பாதுகாப்பு”**

நிரந்தர புதிய தகவல்.
குடும்பத்தினுக்கி.

இலக்கு நொக்கவரை ரூ. 3000 - முதல்
ரூ. 40,000/- வரை தேர்ந்தெடுக்கைய
வாதி, விபத்து மற்றும் ஆயுள் காப்பீடு,
7.5% வரைவிரை போனஸ் (திட்டம்
பூர்த்தியாகும்போது கொடுக்கப்படுவது)
மற்றும் வருவாய்வரி கட்டம் 80C பிரிவின
கீழ் முழுவரிலிலகரு முதலிட சிறந்த
அமர்ச்சகக கொண்டது. பூமிட்
இணைந்த இன்சூரன்ஸ் திட்டம்.

10 ஆண்டு திட்டத்தில் சேரு
வதற்கு அபிகபட்ச வயது
50 ஆண்டுகளாக தற்போது
உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

ஆண்டிற்கு ரூ. 4000/- வீதம்
ரூ. 40,000/- குறிவிட்டுத் திட்டத்தில்
சேர்ந்து செலுத்துவதன் மூலம்
10 ஆண்டுகள் முடியில் கிட்டத்தட்ட
ரூ. 69,000/- முதல் ரூ. 72,000/- வரை
பெறலாம்.

உங்கள் குடும்ப நலனில் ULIP அகவரை
செலுத்துவதுபோல் இவ்விட்டத்தை
வழங்கிடும் பூமிட் டாஸ்ட் ஆப்
இந்தியா உங்கள் முதலிடத்திற்கு முழுமை
பரன் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.

உள்ளுமாரானதே தேர்ந்தெடுக்கன்.
அருகிலுள்ள உரை வங்கியின் கிளை
களிலோ அல்லது பூமிட் டாஸ்ட்
ஏஜென்டுகள் மற்றும் தகவலை
பிரதிபிதிசனைபோ அணுகுங்கள்.

மேலும் விவரங்களுக்கு இந்தக் கப்பலின்
அதில் காணப்படும் முகவர்களுக்கு பூர்த்தி
செய்து அனுப்புகள்.

Send Form at India Post Box 3063, Madras - 600 001
Please send me the copy of ULIP literature

Name _____
Address _____
_____

34

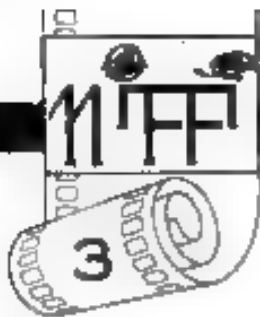
**யூனிட் டிரஸ்ட்
ஆப் இந்தியா**

தலைமை அலுவலகம்: பம்பாய் 20.
(ஒரு பொதுத்தொடர் நிதி ஏஜன்ஸி)

தலைமை அலுவலகம்: “மேலும் தகவல்”
46, பாகை-2, வகை 68, சென்னை-600 001
போன் 27433/24146
குடிக்கப் செலுத்தக் கீழ்க். ஏ. தனபரம்,
கோயம்புத்தூர் போன்: 34776
திரு. எம். எம். ராஜாநி, மதுரை,
போன் 30160, 43173 கீழ்க். கே. குந்தாசாமி,
தஞாவூர் போன் 20374 கீழ்க். ஏன். கே.
இளங்கோவன், கோயம்புத்தூர்: 51520
திரு. எம். எம். ராஜாநி, திருச்சி, போன்: 28280
திரு. ஜி. காமராசன், வேலூர்,
போன் 21575 கீழ்க். எம். சாமசுந்தரன்,
கடலூர், போன் 546, 46 கீழ்க். என். கபாசன்
கந்திப்போல், தர்மபுரம் போன்: 4449

ULIP- முதன்மையான, முழுமையானதொரு திட்டம்.

அவர்கள் ஒரு பெரிய மேஜையைப் பற்றி வட்டமாக அமர்ந்திருந்தார்கள். ஆண்டன், பெண்டன், வயதானவர்கள், கட்டுக்குப் புறமுதுகு காட்டிய இளைஞர்கள், எல்லாருக்கும் ஒரு பொதுவான பிரச்சனை: மதுப் பழக்கம். மைய இருக்கையில் உட்கார்ந்திருந்த பீவர் எழுந்தார்:

“குடிப் பழக்கம் என்பதை நிவாரணம் செய்ய முடியாத தோல் என்று நினைத்திருந்தால் அது தவறு என்று உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். எந்தத் தயக்கமும் இல்லாமல், பொய்ச்சின் அடுக்காமல், வாருக்கும் வெட்டப்படாமல் உங்களைப் பற்றிய உண்மைகளை இந்த அறைமுக நுள்புறக் குட்டன் பரிந்து கொள்ளுங்கள்...”

வரிசையில் போடியில் இருந்த கைமேலுக்கு இவை தேவ வார்த்தைகளாகத் தோன்றின.

வேண்டும் போலிருக்கும்போது இனிய சர்பத் சாப்பிடு. புத்தகங்களைப் படி. கடினத்து அடியில் போய் திடீர். கடற்கரை மணலில் ஒரு தடசத்திரங்களை எண்ணிக் கொண்டிரு. இன்றிரவுத் தீ புதிய மனிதன் என்பதை உணர்வாய்...

“முடியுமா? என்னால் முடியுமா?”
“முடிய வேண்டும். இதை என்பது கடின. உன் அந்தரால் உருவாவது. அந்தக் கலையை மது அழித்துவிட. அனுமதிக்காதே. கடினத்து உன்னை அடப்பணித்துக் கொள். மதுவுக்கு அகல்.”

“தம்பிக்கையோடு நீங்கள் சொன்னதை பெங்களும் செய்யப் போகிறேன். மிஸ்டர் பீவர்...”

கைமேலுக்கு எதிரில் இருந்த பெண் வீரல் கண்கள் கோத்துக் கொண்டுப் பிரித்தான்.

“நான் என் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை.” என்று ஆரம்பித்தான். “நான் எப்படி இந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமை

அஞ்சல் தொடரும்...

உணர்ச்சியால் கொத்தெடுத்த குரலில் பேச வானம்:

“என் பெயர் கசமன். தரைதின் பெரிய ஆர்க்கைட்டராவில் தலைமை வயலின்கள்: டாக் இருக்கிறேன். இங்கே, இருந்தேன். ராகங்களை மீட்ட வேண்டிய விரல்கள் இப்போது கோப்பைகளை ஏதிக் கொண்டிருக்கின்றன...” அவன் கண்களில் மெய்தான தீர்.

“தன்பென், மதுவை நீ நாயுப் போக என்று காரணம் என்று யோசித்திருக்கிறாயா?” பீவர் அன்புடன், தலையும் ஆர்வத்துடன் கேட்டார்.

“பிரஷர், இதை பற்றிய சித்திரமும், வெள்கின் மும்மாளும் என் மனைவியின் பிடிவாதமும் எப்போதும் என் ரத்தத்தை ரென் விட்டுக் கொண்டு. இருக்கின்றன. எனக்கு ஒப்படி தேவை. அதுதான் தேவை. நான் கேட்டதை எல்லாம் நா வின்வி தயாராக இருந்தேன்...”

தவறு நம்புபேன்... வில்கு உன் தொனில் எனப்போட்டு நுள்புறப் போல் தடித்தானம் சமயம் பார்த்து அதே தொலைப் பிடித்து அதுவ பாதானத்திற்குள் தள்ளி விடும். குடிக்க

வானம்? என் பால் ஒரு நான் என்னை அழைத்தார். “இதோ பார் சில்லியா, கொஞ்சம் கம்பெனி கொடுக்க...” வார்த்தை வயப் பாதியில் திறத்திவிட்டுச் சிரித்தான். “என் பெயர் தெரிந்துவிட்டது இல்லையா? ஆமாம், சில்லியாதான்... என் பால் சொன்னது என்ன குடிக்க ஆரம்பித்தேன், என் வேலை போய்விடுமோ என்று பயத்து மதுவை குடித்தேன். இப்போது அந்த சமுத்திரத் திறிக்குத் வெளியே வர வயலில்லாமல் தந்திக்கிறேன்...”

“சில்லியா, நீ செய்ய வேண்டியதெல்லாம்...” என்று பீவர் ஆரம்பித்தார்.

“ஆனாலுக்குப் பிரச்சனை கலைகளை இருக்கி. அலசி ஆரம்பித்துவிட்டு அனைவரும் கலித்த பிரது. கசமன் சில்லியாவிற்காகக் காத்திருத்தான்.

“சில்லியா... நான் உனக்கு உதவ வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன்...”

“தயா?” சில்லியா புன்னகை புரிந்தான். “நீயே உதவி கேட்டு இந்தக் கொப்பிந்து வந்த வந்தானே?”

“நான் இருவரும் சேர்ந்து நம்மைக் குழித்து என் அந்தப் பிரகாச வீரட்டியடிப்போம். சில்லியா...”

“உன் அன்பும் அக்கறையும் என்னைத் தொட்டு விட்டன; உன் சேர்த்து ஒரு கிளால்

துக் கொண்டான். மேரிக்கு மனித உணர்வு களைவிட இசையில், அதன் மூலம் அவன் பெறப் போகும் புகழில்தான் ஆர்வம் என்பதை எண்ணியபோது, அவன் மேல் கோபப்படுவதா, பரிதாபப்படுவதா என்று புரியாமல் தவித்தான். மேரி, இசைக்கு அவன் ஒதுக்கும் நேரம் அதிகரிப்பது கண்டு மகிழ்ந்தான். அவளுக்கு நம்பிக்கை வந்து களை அது விளம்பிவிட்டது.

"சைமன், நினைவிருக்கிறதா, நாளைக்குத் தான் கூடைசிகரிச்சல். பிசிய இசைத்துட்டுக் கூப்பெனியிலிருந்து வந்து கேட்கப் போகிறார்களாம். ஆர்க்கெஸ்ட்ராவில் எல்லோரும் நீதிரும்பி வந்தது பற்றி எத்தனை சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். தெரியுமா? நாளை சிகரிசுலுக்கு நீ போட்டுப் போக வேண்டிய உடைகளைக் கூட நான் ரெடி செல்லு விட்டேன். தெரியுமா?"

மிறுநான் அந்தக் கசுதிதமான உடைகளை சைமன் அணிந்து கொண்டிருந்த நேரத்தில் போய் வந்தது....

சில்லியாவிடமிருந்து.
"சைமன் நீ கூடனே என் வீட்டிற்கு வருவாயா? வந்து என்னை இந்த நாட்களிலிருந்து காப்பாற்றுவாயா?" போனில் சில்லியாவின் குரல் உருங்கிவது.

"சில்லியா... சோல், உன் அட்டானைச் சொல். இரண்டே நிமிடங்களில் நான் அங்கே இருப்பேன்...." அவன் சொன்ன

முகவரிஸை மனத்தில் குறித்தான்.

"தொ...." மேரி குறுக்கே நின்றாள்.

"சைமன், சிகரிசில் உன்னை எல்லோரும் எதிர்பார்த்திருப்பார்கள்...."

"அவர்கள் வலுவானவர்கள், நான் போகாவிட்டாலும் சமாளிக்கும் தைரியம், அவர்களிடம் உண்டு. ஆனால் சில்லியா பல விஷயமானவள்; அவளுக்கு என் உதவி தேவை. அவசியம்...."

சைமன் புயல்போல் வெளிப்பெற்றான்.

சில்லியாவின் அபாயமென்பது, மாடி யில் இருந்தது. கிதவு திறந்தே இருந்தது. கம்பனத்தில் விவ்விதம், பிராந்தியம் திட்டிட்டுக் காத்திருந்தன, மேளையுட்பந்தகங்கள் கவித்துப் போட்ட சீட்டுக்கட்டு மாதிரி பாத்திருந்தன. படுக்கையளையில் சில்லியா பக்காத்திருந்தாள். அவன் கைவிடுத்து டீநே தழுவத் தயாராகக் காண்பான வண்ணுடிச் கோப்பை, தரைமீது உருண்டிருக்கும் பாட்டில்கள்.

"சில்லியா என் அப்புச் சுகோதரியே, செப்பின் நாட் பேசிகனதெல்லாம், கேட்ட அபிஷேகனை வெல்லாம் மறந்துவிட்டாயா?"

"சைமன்... சில்லியாவின் வார்த்தை உன் குழந்தை. "குடிக்காவிட்டால் என்னால் சில்லியாவை இருக்க முடியவில்லை. நான் குடிப்பதை திறத்திவிட்டால், என் வேலை பொய்விடுமே சைமன்...."

"என்றும் போகாது, மா, நாம் மிஸ்டர்

பாடசாலை விதவாத்திகளின் ஒரு பகுதி

அதனால் ஸ்ரீ கோவிந்த தீக்ஷிதர் அவர்கள் 1542ல் கந்தாபிக்ஷம்பட்டு தொடர்ந்து நடந்து வரும் வேத பாடசாலையை மேற்படி வாரிதிகளான தாம் போல் குடிக்கிக் காப்பாற்றி வருகிறது. தற்போது பாட சாலையில் 75 மாணவர்கள் வேதாத்தனாக சென்று வருகின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு நாள் உணவளிக்க கனம் ரூ 100/- ஆகிறது. இந்த திட்டம் தீர்த்தவாசம் நடக்க ரூ 1000/- ரூபாயை ஏற்படுத்தியே அல்லது அங்கப்போது ரூ 166/- அளவியினோ ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் உணவளிக்கும் கைக்கரிந்த இல் பங்கு கொள்ளக் கொடுக்கும்.

தங்கொடை அணாப்ப வேண்டிய பொருள் முகவரிஃ

அத்தவாத விதவாசாரியா மஹா ராஜா வானேற்பு
ஸ்ரீ கோவிந்த தீக்ஷிதர் புண்ட வம்மரண வயிதி
D-76, மூன்றாவது பிராசம் தெரு. ஸ்ரீதகர் காவலி,
கும்பகோணம்-612 001.

இந்த தங்கொடைக்கு 800 விதவிகள் படி வருமான வசியிலிருந்து உண்டு.

பிரியன் வீட்டிற்கு இப்போது போகிறோம்.”

“வேண்டாம்... நான் உன்னோடு வேறு எங்காவது வருகிறேன்...”

“குனி... குனித்துவிட்டு வா. நான் ரிகர்சு துக்குப் போகிறேன், உன்னையும் அழைத்துப் போகிறேன்...”

அரிக்கெஸ்ட்ராவில் வாத்தியங்களுக்குப் பின்னாலிருந்த அந்தனை முகங்களும் இந்த இரண்டு பேர்களையும் காப்பிரியல் விழுந்த கரப்பாக்களைப் போலப் பார்த்தன.

“சைமன், உனக்கு என்ன பைத்தியமா? கண்ட கண்ட குடிக்காயைபெல்லாம் இங்கே அழைத்து வா உனக்கு வெட்டிதளையில்லா? அவளைத் துரத்திவிட்டு வா...”

“சில்லியா இங்கேதான் இருப்பாள், அவள் இல்லாமல் நான் வயலினைத் தொட மாட்டேன்...”

“வேண்டாம்சைமன்... சில்லியா அவள் கைகளைப் பிடித்து இறைஞ்சினாள். “உன்னிடம் இதை இருக்கிறது. என்னிடம் எதுவும் இல்லை. எனக்காக நீ வாழ்க்கையை இழக்காதே. நான் போகிறேன்...”

“ஒழி... ஒழித்து போ... சைமனைப் பிடித்து ஆட்டுவிக்கும் பிரசாசே, எங்கேயாவது ஒடிப் போ...” — ஒரு நண்பன் கத்தினான்.

சைமன் சில்லியாவை அணைத்துக் கொண்டு வெளியேறினான்.

சில்லியாவின் வீடு, கண்கள் திறைய சந்திரன் அமுலையுடன் சில்லியா, சைமனையும் அவன் வயலினிலிருந்து வழிந்த இன் னிசையைமும் பிரமிப்போடு பார்த்தான். அந்த இசை அவனுடைய காவல்களைப் பஞ்சாய் வருடிக் கொடுத்தது. அவன் துக் கத்தைத் துணி வைத்துத் தடைத்தது. அவன் கவலைகளை ரப்பர் போட்டு அழித்தது. கண்

களை ருடி. அந்தக் கணத்தள அப்படியே நெஞ்சில் உறைய வைக்கத் துடித்தான்.

சைமனின் இந்த அமுத இசை எனக்கு மட்டும் சொந்தமாவது எந்த கிதத்தில் ரியா யம்? அவனுடைய மனைவி மேரியின் கவலு களை நான் கலைப்பது தர்மமாகுமா? இதற் கெல்லாம் என்ன முடிவு?

அவமாரியில் எப்போதோ வாங்கி வைத்த பூச்சிக் கொல்லி மருந்து நினை வுக்கு வந்தது. சில்லியாவுக்கு.

“என்னோடு சேர்ந்து உன்னையும் அந்த மனத்துக்கு இழுத்துப் போக எனக்கு இஷ்ட யில்லை; சபோதரா, என்னை மன்னித்து விடு...” என்று மனத்திற்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.

மறுநாள் அந்தச் செதி சைமனின் இது யத்தை வெட்டி வைத்துத் தகர்த்தது.

“சில்லியா... சில்லியா... என்னு ரின்று போன அவன் இதுவரையில் மொழிக் கொண்டு அழுதான். “ஒழித்து போ, விலகு என்று எல்லோரும் சொல்லிக் கொல்லியே உன்னை உலகத்திலிருந்து விரட்டி விட்டார்களே...”

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவன் அமுலை ஒய்ந்தது. கண்களில் மெல்ல உறுதி சேர்ந்தது. அமுலையில் இல்லை. இவனுக்கு அஞ்சலி; எழுந்தான். பெட்டியிலிருந்து வயலினை எடுத்தான். சுருதி கட்டினான். வாசிக்க ஆரம்பித்தான். இங்கே மட்டுமேயில்லை, இனி எல்லா மொடகளிலும் இந்த அஞ்சலி தொடரும் என்று தீர்மானித்தான்.

— ஜெயமன் மதன்

அன்பும், பாசமும்தான் சர்வதேச மருத்து என்பதை வலியுறுத்தும் கதை. தெனியான, துணுக்கமான உயலாகன். LA FEMME DE MA VIE எனும் இந்த லீப்ரெஞ்சு படம் கணர்ச்சிகளின் சரி யான கவனம், இசை கூடுதல் இனிமை,

மாதும் ஒரு மாவட்டம்

இராமநாதபுரம் மாவட்ட மக்களுக்கு நினைவுட்டுவோம்!

கல்வி ஏற்றிடுக்கும் சமுதாயப் பணியில் பதிக் முன்னுயது மாவட்டமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப் பது இராமநாதபுரம் மாவட்டம்தான். ஆகவே, உங்கள் மாவட்டம் பற்றிய பிரச்சனைகளும், குறைகளும், அதி களும், அக்கிரமங்களும் தவிர, சாதனைகளும் ஆலோசனைகளும் கல்வி அலுவலகத்திற்கு வந்து சேர வேண்டிய கடைசித் தேதி: 20.2.87 என்பதை மீண்டும் நினைவுட்டுவோம்.

உடனடியாக எழுதினுப்புகன்!

— ஆடுரியர்

அவன் பெயரோ ஆறுதான்...
செய்வதெல்லாம் ஆறும்தான்

அளவெக்குத் தெரியும், வளரும் குழந்தைகளின்
தேவை என்னென்று!

ஆம்ப்ரோ®
மில்க் பேஸ்

ஊட்டம் நிறைந்த
பிஸ்கொட்

சிவாசி சிவாசி களவுகள்

கதவு தட்டப்படும் சத்தம் கேட்டது. இத்திரா அந்த ஒலியைக் கேட்டுச் சென்று சந்தோஷப்பட்டாள். தத்துவாய் இருக்குமோ? கதவைத் திறந்துதொடிக் கொண்டு ஒலிக்க முடிவதற்காக.

"மெதுவாய் போ இத்திரா. புது எவர்டுக் கிப்போவது. வந்திருக்கிறவங்க தீ கதவைத் திறக்கறதுக்கு முன்னால இருப்பீர் போய் ப் போரூங்களை என்னை" என்றான் பாண்டியன்.

நீது தட்ட என்னு புதுத்திறகுன்... புதித முறை சொன்னி கொண்டு கதவைத் திறந்தான்.

"உள்ள வரலாமா? இல்ல இடைஞ்சலா இருக்குமா?" என்று கேட்டான் ஜெயபால். அநிசாமாய்ச் சிறித நேரத்துடன் இருந்தான். பின்னால் கைதி நின்று கொண்டிருந்தான்.

"வாண்ணா... வாங்க அண்ணி" வேரான ஏமாற்றம் இருந்தாலும் இத்திரா அதை மனத்திற்குள் மறைத்துக் கொண்டாள்.

"அண்ணன் வந்திருக்காருங்க" என்றான் திரும்பிப் பாண்டியனைப் பார்த்து.

"என்னை மாப்பிள்ளே... எல்லாம் செனக ரிவரா இருக்கா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே உள்ளே நுழைந்தான் ஜெயபால்.

"வாங்க... வாங்க... இத்திரா, அண்ணன்களும் சேர்த்து இங்க போடு..."

"இல்லை இல்லை தாங்க இப்பத்தான் வீட்டில் டிபன் முடிச்சிவிட்டு வரேன்" என்றான் ஜெயபால். கூடத்தில் இருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்து கொண்டான்.

"அப்ப காப்பி"

"ம் அதுக்கு ரெடி. இத்தாய்மா இத்திரா. இந்தப் பழத்தை எடுத்து உங்களை கை" என்று கைதி கையில் இருந்த பிளாங்க்டிக் கூடத்தை வாங்கி இத்திராவிடம் தீட்டினான்.

இத்திரா பழக்கவழியை வாங்கிக் கொண்டு சைவல் கூட்டை நோக்கிப் போனாள். ராஜகுமாரியைத் தொடரும் நேரநி போலக் கைதி, இத்திராவின் பின்னாலேயே போனாள்.

"எப்படி இருக்கே இத்திரா?"

"நல்லா இருக்கேன் அண்ணி. சரி வரலாமா?"

"இல்லை, வீடி தள்ளுனா. சினிமாவுக்குப் போலாம் வாடினா கூப்பிட்டாரு. அவரு அப்படி மனசாரக் கூப்புறதே அதிசயம். அதான் அவரை அவதாரமாய்ச் சைவலியை முடிச்சிட்டுக் கிளம்பிட்டேன். அப்படியே உச்சிைப் பார்த்துட்டுப் போனான்னு வந்தேன். கல்யாணத்துக்கு அப்பறம் உங்களைக் கூப்பிட்டு ஒரு விருந்து வைக்கணும்னு அண்ணன் சொல்லிட்டு இருந்தாரு. அடுத்த ருவித்துக் கொழைமும்புலிட்டிக்குச் சம்பிட்டு

சம்பிட்டு" என்று சரிவரப்படி பன்.

இத்திரா காப்பியை ஆற்றினாள். அண்ணனின் சிறித நேரம். அண்ணனின் பெரு இயக்கமாய் ஓட்டுதல்... ஆச்சரியமாக இருந்தது. தன் மேல் வைத்துக் கைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றது அவர் பரிந்துரை?

"காப்பி எடுத்துக்குங்க அண்ணி" என்றான்.

கூடத்தில் அமர்ந்து ஆரவாரமாகச் சிறித நேரம் கொண்டிருந்த ஜெயபாலிடம் காப்பிடம் வராத தீட்டினான்.

"குடுமியா குடு. உங்களை காப்பியைக் குடிச்சி ஒரு வாரத்துக்கு மேல் ஆய்வுச்சோ" என்று வாங்கிக் கொண்டான். ஓர் உறுதி கைதிக்குள்... அண்ணி சொல்லியிருக்கும். அடுத்த வாரம் வந்துடுங்க..." என்றான்.

இத்திரா பாண்டியனை ஏறிட்டாள்.

மாப்பிள்ளையைப் பாக்காதேம்மா. அவரு சரின்னு சொல்லிட்டுரு... என்ன சொல்றே?"

"வரோம் அண்ணா"

"சரி இப்பப் பொறுப்படுங்க ரெண்டு பேரும்"

"எங்கே?" இருவரும் ஒன்றாகக் கேட்டார்கள்.

"சினிமாவுக்குப் போய்ச்சிட்டு டிபன் சோம் செல்லிதான் ஃபாக்டரி, ஸ்கூல் கடை... எல்லா அம்மாட்டமும் இருக்கவே இருக்குது... இன்னிக்கு ஒரு நாளைக்கு கொஞ்ச நேரம் சந்தோஷமா இருப்போம்."

"இல்லன்னா தாங்க வரலை, நீங்க போய்டு வாங்க."

"ஏய்யா?" என்றான் ஜெயபால் வேரான திகைப்புடன்.

"என்னங்க... அவங்க வரலானா னிட்டு வெண்டுவதுதானே... அவங்களைப் போய்ச் சொத்தது பண்ணிவிட்டு" என்று கைதி ஜெயபாலிடம் கொஞ்சம் நினைக்கலாய்க் கண்டித்தான்.

"ஓமேலாம் அப்படியா... சரி, சரி... தாங்க கைப்பிட்டுப்"

ஜெயபால் பாண்டியனைப் பார்த்து ஒரு முறை கண் சிமிட்டியிட்டு அவர்கள் பரிந்துக்குக் கூடக் கைத்திராமல் புறப்பட்டான்.

அவர்கள் புறப்பட்டுச் சென்றுடன் இத்திரா சைவல் அறையில் அமர்ந்து கொண்டாள். கண்ணில் நீர் வேரான திரண்டது. அண்ணனும், அண்ணியும் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள் என்று அண்ணி கொண்டு போனதை நினைத்தான். உத்த வாரம் முழுக்கப் பாண்டியன் அவனை விட்டு விடவி விடவிப் போனது அவளுக்கு

வேதான அதிர்ச்சியைக் கொடுத்திருந்தது. தாமரை இதை நண்ணி வாழ்க்கையை எதற்காக வாழ வேண்டும்? அவளுடைய செயல்களில் ஏதாவது தப்பு இருக்கிறதா என்று தேடித் தேடிப் பார்த்தாள். அவளுக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லை. கண்ணிர் தான் இன்னும் கொஞ்சம் எட்டிப் பார்த்தது. அவசரம் அவசரமாக வெங்காயத்தை எடுத்து வைத்து நறுக்கத் தொடங்கினாள்.

"ஏன் அழறே இந்திரா?"

பாண்டியன் சண்டால் அறை வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

"இவ்வியே... வெங்காயம் அரிசிறென் இல்லை?"

"நான் அரிஞ்சி காட்டட்டுமா வெங் காயத்தைக் கண்ட நண்ணி வராம? பொய் சொல்லாதீர்மா?"

என்ன படுகை சொல்வோள்?

"அண்ணளும், அண்ணியும் நத்துவைப் பத்தி ஒரு யார்த்தைகூட விசாரிக்கவில்லை."

"நான்தான் விசாரிக்க வேண்டும்னு சொன் னேன்! உம் மனை இன்னும் வேதனைப்படு மென்று."

இந்திரா வெங்காயம் நறுக்குவாள் என்று நினைத்து அலகை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள்.

"நீ ரொம்ப கருகிவிட்டு இருந்தே. மனை க்குள்ளே நந்து, நந்துண்டு அழுதுக்கிட

டிருந்தே. நீ கொஞ்சமாவது சத்தோஷப்பட ணும்தான் அண்ணனை வந்துட்டுப் போகச் சொன்னேன்."

"அப்ப அண்ணன் விருந்துக்குக் கூப் பட்டு?"

"அது அவங்களாகக் கூப்பட்டதுதான். அது கூட என் ஏற்பாடுன்னு நெனைச்சிக்காதே. தீசத்தோஷமா இருக்கணும்னுதான் உன்னைக் கல்லாணம் பண்ணிக்கிட்டேன். அது வேற மாதிரிதான் பிடிச்சி, நத்துகொவிச்சிக்கிட்டுப் போய்ட்டான். நந்து என்ன எங்கேயோவா போய்ட்டான்? தங்கராஜ் வீட்டுக்குத்தானே போயிருக்கான். கொஞ்ச நாள் அங்கேயே இருக்கட்டும். அப்பத்தான் தங்கராஜனுக்கும் கொஞ்சம் அழுதுறா இருக்கும். இந்தப் பரி ஷார மாதிரியும் இப்படிப் பண்ணிக்கிட்டிருக் கவில்லா... பாண்டியன் குரல் கம்பிப் போய் விட்டது. சட்டென்று பரிமளா அவர் கண்களினிடையில் இடம் பிடித்துக் கொண்டாள். இந்திரா இப்போது அழுவதை மறைக்க முயலவில்லை, அவளை அழ வைக்கக் கூடாது என்று நினைத்து, மேலும் அழ வைத்து விட்டதைப் பார்த்துப் பாண்டியன் நொந்து கொண்டான்.

"அழாதீர்மா" என்றும், பேச்சை மாற்றி நந்து பக்கம் செலுத்தினால் இந்திரா அழுள்கையை நிறுத்திவிடுவாள் என்று தீர்மான

வித்தான்

நத்துக்கு உம்மேல என்ன கொயம் தெரியுமா?

நான் உங்களைக் கவலாமை பண்ணிக் கிட்டது.

அதான் இவ்வா இனிமே தீ அவனைக் கவனிக்கறதை விட்டுட்டு என்னைவுக் கவனிக்க ஆரம்பிக்குவியோ, அம்பா நனக்கு மட்டுந்தான்னு தெரிவிக்ககிட்டிட்டு இருந்தான். அம்மாணம் நத்தான் காப்பாத்திவைத்து வார்த்தைக்கு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு இருந்தான். இப்ப அது ரெண்டும் இல்லாது ஆய்வுச்சி பாரு. அதான் கொயம், வார்த்தைம் வளராத எப்பான். அத்தான் உம்மேலே அவனுக்கு ஒரு கொறி, தீ அவனுக்கே அவனுக்கு மட்டுந்தான் சொந்தமா இருக்கறதும்து மனசை நெய்ப்பு வளர்த்துக்கிட்டான். எல்லாம் கொஞ்ச நான் போனாச் சரியாய் போய்டுமோ. அவன் அம்மாணம் இதை விட்டுக்கு ஒழுக்கு வாண், தீ கவலைப்படறதை நிறுத்து என்ருன்.

இப்ப நத்து என்ன பண்ணிக்கிட்டிருக்கானோ? என்றான்.

தங்கராஜ் கூட சத்தோஷமா இருப்பான். நான் நாளைக்கு ஸ்பாக்கரிலை அவனைப் பார்த்துப் பேசறேன். விட்டுக்கு வந்துருன்னு சொல்லிப் பாக்கறேன்.

தெரியுமா?

சத்தியமா? என்றான். அவனைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

நிமிர்ந்து பார்த்து இத்திராயின் கண்களில் இரண்டே இரண்டு தீ முத்துக்கள் விழு விழு வதற்குத் தயக்கிக் கொண்டுருந்தான்.

பாண்டியன் நடுவிரை அந்தக் கண்களில் அருகே மிக மெதுவாகக் கொண்டு சென்றான். அந்தநீர்த்துளிகளை மட்டும்குப்பிரிந்துச் சுண்டி விட்டான்.

இத்திரா சிரித்துக் கொண்டான்.

நத்து இந்த விட்டுக்கு வர வரக்கும், அவனுக்குப் புரியாத வரைக்கும் நாம நன் விடே இருப்போம் என்ன? என்று மென் கையாக விசைவினான்.

இத்திரா பேசை ஏழாமல், பிரமித்துப் போய்த் கலையை மட்டும் ஆட்டினான்.

தங்கராஜ் உடன்கொடுத்துக்கொண்டு நடக்கும் போது நழுவிப் பறாபறா மேலேறித் திக் கொண்டான்.

எங்கென்னென போனோம்?

எப்பட்டாச்சி இல்லை. பசி எதுவும் இல்லை? அப்ப நான் போற எடத்துக்கு தீ பேசாம வரணும்?

யா கெல்கு? என்று அவன் கையைப் பற்றி அந்த நகைக் கடைக்குள் துணுத்தான் தங்கராஜ்.

என்ன வேணும்க... வாங்க... கொஞ்சா... நிமிக்கியா... செலினு? உக்காருங்க.

உக்காரு கெல்கு. இத்தாங்க இது என் நகைச்சீட்டு. இது உங்க கெல்கு. சீட்டு முடிச்சாச்சி...

கடைக்காரர் வாங்கிப் பார்த்தார்.

ஆமா... நானிக்கு ஆட்டர் பண்ணி விருத்தியைப் போல இருக்கு.

இப்ப அதுக்கு அவசியமில்லாமாய் போய் புச்சி. அந்தத் தானிக்குப் பதிலா நம்ம கெல்குக்கு ஒரு சென் எடுங்க.

என்னன்னை?

பேசாது இரு கெல்கு கு.

மிக பொல்லிய கலிற் போல இருந்த ஒரு செலியை நீட்டினார் கடைக்காரர். தங்கத் தகடான் ஆன நத்தனும் கொக்கப்பட்ட மணிக் கலிற்றுச் சல்கினி.

தங்கராஜ் அதைக் கையில் வாங்கிப் பார்த்தான். கடை விளக்குகள் சித்திய வண்ண மத்தாப்புக்கு இடை மீல் அந்தச் செலிக் அவனைச் சுண்டி இழுக்க, தங்க ராஜாஜ் பக்கத்தில் இழுத்து அவன் கழுத் தில் பூட்டினான்.

எப்படி இருக்கே பாரு கெல்கு? என்று கண்ணாடிவைக் காட்டினான் தங்கராஜ் கண்களில் தீ மிழமிழக்க.

நத்தமுமார் பேசக் ஏழாமல் நலித்தான்.

போலாம். யா கெல்கு. இன்னிக்கு முழுக்க டவுன்வதான். உங்க அண்ணி கூட நான் கத்தின எப்தைதெய்கலாம் பாரிக்கலாம். நிவேட்டருக்குப் போகலாம். அண்ணியும் நானும் சேர்ந்து போன நிவேட்டரு, கத்தலாம், என்ன சொல்றோ? கடை இங்கேயே டிபனை முடிச்சுக்கிட்டிட்டு விட்டுக்குப் போவோம்? கடைவை விட்டு வெளிப்பட்டார்கள்.

கிணறுதான் ஸ்பாக்கர் காம்பவுண்டில் துணுதுப்போது கூட நத்தமுமாகுக்கு, தங்க ராஜின் பரிவுப் பரிவாவதான் நினைவில் நின்று.

சாவக்காலம் சீக்கிரம் வந்து கெல்கு. இன்னிக்கும் நம்ம எங்கெவாவது வெளியே போய்த் கத்திட்டு வரவோம் என்றான் தங்கராஜ் நெறாட்டலில் கைகறையும் இடத்தில்.

தீக்க வேலைக்கு வரலியா அன்னை?

இன்னும் கொஞ்சநாள் போகும்மாம்... தீ போனவுடனே உங்கண்ணி விட்டுக்குள்ள வந்துதுவாம்... அப்பறம் அவ கூட பேசலியன்னு அது கொவிச்சிக்கும் தீ போ.

நத்தமுமார் பேசாமல் வந்துவிட்டான். தங்கராஜ் நினைத்தான் கண்ணில் அவனை அறிவாமல் தீ போக்குகிறது.

நத்து.

வாறது? என்று விவந்து கொண்டு கடை வைத் தளர்த்தி தின்றான் நத்தமுமார். திரும் பிப் பார்த்தான்.

பாண்டியன் கைவசைத்துக் கொண்டே கைகளில் வந்தான். நத்தமுமாகுக்கு புரீர் என்று ஜலிக்கிட்டு காலை போலக் கொயம் வந்தது.

அருகில் வந்ததும் தளரவில்லை காலை ஊன்றி தின்றான்.

எப்படி இருக்கே நத்து? அம்மா ஒன்றை

தங்கராஜ் பதிலிக்கு அவன் முகமும் போது அந்தக் கடைக்காரர் எதிர்பார்த்துப் போனான். அப்போது... மனச்சாட்சி...

அருள்வாக்கு

மீனாஸின் உழப்பறிகல். உள்ளே அடக்கி வைத்த ஆவசலின் இழுபறி எல்லாம் தூக்கத்திலும் பிடித்துக் கொண்டு கொம்பு வறியிருப்பதால் தூக்கிக் கொண்டு விழுந்துவிட்டால் சாத்தி என்பது இல்லை. தூக்க மருத்துக்கும் கையுறுவன்னைத ஏற்படாமல் தடுப்பதற்குச் சக்தியில்லாததால் அனாத் கொண்டும் பூரண சாத்தமான தித்திரை பெற முடியாது. அப்படியே சாத்தமாக ஆந்தது

நெகிச்சி நெகிச்சிக் கவாப்பப் பருந்தி..

என் டிராபர் சட்டை எல்லாம் அம்மா வோட.. பொட்டியிலே இருக்கு. எண்குப்போட்டுக்கறதுக்கு வேணும்" என்று நந்தகுமார், வேறு பக்கம் திரும்பிக் கொண்டு.

"நான் டிரைவ் வீட்டுக்கு வர வேணும்னு சொல்றேன்? வீட்டுக்கு வந்துட்டா டிராபர் சட்டை எல்லாம் வீட்டிலே வேண்டிய மட்டும் கொடைக்கப் போவது..."

பேசிக் கொண்டிருந்த பாண்டியனைக் கடந்து மாயகிருஷ்ணனின் கார் சர்ரென்று தாண்டியது.

"கொஞ்சம் இரு. முதலாளிவிட்ட ரெண்டு வார்த்தை பேசிட்டு வர்றேன். உன்னைப் பார்த்துட்டுப் போகலாமனுதான் நான் இன்னிகு. இங்க நுணுக்குசேன். இரு... போகிட்டாதே... என்று சொல்லிவிட்டுப் பாண்டியன் ஸைக்கிளை மிதித்தான்.

கார் சந்துதரம் சென்றதும் ஒரு குறுங்குக்குங்கி நின்றது. முதலாளி கார் பின் ஜன்னலில் இருந்து தலையை நீட்டிப் பாண்டியனிடம் பேசத் தொடங்க, நந்தகுமார் பாண்டியனைத் தவிர்த்த விரும்பினான். பாண்டியன் உடனே திரும்பி விடுவான் போலிருக்கிறதே.

நந்தகுமார் சாலைவிலிருந்து சட்டென்று விலகினான். புதர்களிடையே நின்று, பார்த்தான். பாண்டியன் ஸைக்கிளை மிதித்துத் திரும்புவது தெரிந்தது.

தூக்கினாலும் அது ஐந்தாவந்தாடேயன்றிப் பேராணத்தமில்லை.

ஓயாமல் வெளியிலே நுழைக் கொண்டிருக்கும் மனவை உன்னை இழுத்து. உன்ருக்குள்ளே உனக்கு அடி ஆதாரமாக ஒரு காரியமுமில்லாமலிருக்கும் ஆத்மாவை நினை என்று பழக்கிக் கொண்டேயிருந்தாந்தான். அது அப்படியேநினைந்துநினைந்து,கலித்துணிழுந்த போது, ஸாக்ஷாத் அந்த ஆத்மா மாட்டுமே சிரகாதித்துக் கொண்டு விளங்கும். சாக்ஷத சாந்த வெணக்கியத்தை அதுபவிக்கலாம். வேறே வழி இடையாது.

யதோயதோ நிச்சரே மனச்—சஞ்சல மஸ்திரம் |

ததஸ்ததொ தியம்ஸயதத் ஆத்மந்தயேவ வசம் நயேத |

என்கிருர் பகவான். "சந்திரமாக ஒன்றில் தித்தாமல் சந்திரித்துக் கொண்டே இருக்கும் மலலாளை எதெனதப் பற்றி வெளியிலே பூடினாலும், அது ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் இந்த மனாவை இழுத்து அடக்கி, ஆத்மாவிடமே வசப்படுத்தி வைக்கவேண்டும்." என்கிருர்.

— ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்.

நந்தகுமார் அந்தப் புதர்களுக்கிடையில் குழனான். பாண்டியன் தேட்டமும்.. சுற்று வழியாகவாவது அந்த ஆள் கண்ணில் படாமல் ஃபாக்டரியில் நுழைந்துவிடலாம் என்று தீர்மானித்துத் தன் வெளியே தெரியாத வண்ணம் சாத்து போல் நடத்தான் நந்தகுமார்.

புதர்களுக்கிடையில் ஏதோ அவசனமாக கொட்டான் மூந்து. நிமிர்ந்து கர்ந்து பார்த்தான். புதர்களில் சலசலப்புத் தெரிந்தது. சலசலப்பு அவிடவே நோக்கி வந்தது.

அந்த இடத்தை யாரும் தெருங்குவதில்லை. ஃபாக்டரியிலிருந்து கொஞ்சங் லீலகிப் புதர்களுக்கு அருகே தெரிந்துத் தெரியாமலும் இருக்கும் இடம். அங்கேதான் மாயகிருஷ்ணன் மூத்துள்ள ஸ்பெஷல் ஆசாமியாகச் சேர்த்திருந்தார்.

"முத்து! இந்த இடத்தில் நுக்கிற் லீலாகாரம் வெளியே வீசுகாச்சிங்கு தெரிஞ்சது. மொதல்வ உன்னைக் கூட்டுருந்தான் பறுவேலை பாப்பேவ்."

முத்துவுக்கும் புதர்களுக்கிடையில் இப்போது ஒரு தலை தெரிந்தது. அது புதுங்கிப் புதுங்கி மூண்டேறியது.

யா. எர். என்ருள். அருகில் இருந்த ஓர் உருட்டுக்கட்டையை எடுத்துத் தயாராக வைத்துக் கொண்டான்.

(தொடரும்)

[illegible]

• இதுபோல வட்டப் பிள்ளை முதலி நிவகிப்பதற்குக் காரணம் - தண்டாளம் போன்ற காரணம்

கொண்ட. திகழ்ச்சிகளை முதன்முறையாகச்
சுயலம்சாக்ருதி சத்து செய்கிறோம் என்பதைத்
தான் தம்மையப் பற்றிய சுய விமர்சனமாக
சுய நினைவு - க - ஏற்றக் கொண்டாட்டம்.

[illegible]

இந்த முறையில் கூட்டம், பொருளாதாரத் துறாத் தலைவர் விநாயக மூர்த்தி வாலைக் குழந்தை வடிவ வம்சத் தின் பிரதிநிதி எனப் பெயர் பெற்றவர் - சந்திராகிகன் கமிட்டியின் செயல்பட்டியினால், அவரை "ஆக்டிவ் பிரிண்ட்ஸ்" என்று பிரதமர் பதிகித்தார்கள்.

இது இரண்டாவது கட்டம்.
மேலும், கவுண்டர் முதல்வர் என்பது அந்த
தலைப் பதவியை மாகாண அமைச்சரவைத் தலைப்போடு
ஒத்தியோட்டுவதற்காகவே முதல்வர் பதவிக்கு
விமானம் ஏற்றி அனுப்பி வைத்தார்கள்.

இது அந்நேரத்து கட்டம்.
ஆயுதப் பாட்டினினைக்கு அவமானத்தைத்
தலி. அந்நேரத்திலே தூக்கலாக நின்றது! சந்
தியாசிகளின் ஈழத்திற்கு அலகுக்கு உலகம்
இருக்கின்றது உணர்ச்சி எய்திற்று... அவர்
நாடு சென்று காங்கிரஸ் அறியாமலாகத்
தவறவிட்டுவிட்டாரே என்று தண்பர்கள்
அனுதாபப்பட்டபோது 'எல்லிடைக்குறிச்சி
அப்பளர் கூடத்தான் கடல்கடந்து போய்
மது... இந்நிலையால் ஒரு பெருமைமயம்'
என்று தமக்கே உரிய உதாரணப் பேச்சுக்
களால் சமாதானம் சொல்லி வைத்தார்!

ஆகஸ்ட்போர்டு பல்கலைக்கழகத்தில் அறு மாத காலம் பயிற்சி முடிந்ததும் அப்படியே கொடோ - சிங்கப்பூர் என்று உலகப் பயணத்தை மேற்கொண்டு திரும்பினார் ஐதாபக மூர்த்தி கணுநாசியை நிர்வகிக்கும் மடத்திற்கு உலகின் பல பகுதிகளில் கிளைகள் இருந்ததால் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் சிவஸாக்காதச் சேர்த்துக் கொண்டு தாயகம் வந்துசேர்ந்த ஐதாபகமூர்த்தியை, உடல் சுகத்து சென்று இந்த மடத்தில் பெருமை

களைப் பரப்பிய பணியில் விவேகாதத்தரின் இருபதாம் துற்றாண்மைப் பதிப்பாகவே. சத்தியாகிரகம் சமய பாராட்டுத் தெரிவித்தது...

விதாயகமூர்த்திக்கு தடைபெற்ற வர வெற்பு விழாவில், ஆயுதையப்ப பிள்ளையே முதல் தபராக வாழ்த்தத் தெரிவிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டதுதான் சத்தியாகிரகின் வஞ்சகம்! ஆனால் தமிழில் பெருமை சை உலகறியச் செய்து திருமதிய விதாயக மூர்த்தியை மனதாரப் பாராட்டியது ஆயுதையப்ப பிள்ளையின் பெருத்தன்மை! தன்னுடைய முன்னாள் மாணவன் பெற்ற வெற்றியை ஓர் ஆசானாக நின்று பார்த்து நெஞ்சம் மலிந்தார் பிள்ளை. பாராட்டு விழாவில் தன் ஆசிரியரும், விடி முடித்து பொலுப் பெற்றிருக்கும் கங்குலர் முதல்வருமான ஆயுதையப்ப பிள்ளைக்கு கால்களில் விதாயக மூர்த்தி நெடுஞ்சாண்டிலடையாக விழுந்து

தொக்கம் ஆயுதையப்ப பிள்ளைக்கு உதர்த்தது!

தமிழின்பால் அவர்கொண்ட பற்றுக் காரணமாக, இந்த ஆறு மாதப் பதிறியை மேற்கொள்ள முடிந்தது, இன்று தலைமைப் பதவிக்கே அபத்தாக முடிந்தது என்பதை உணர்ந்தார். இந்தப் பதிறிக்கு இவ்வளவு முக்கியத்துவம் இருக்கும் என்பதை அன்று அவரும் உணர்வில்லை, விதாயக மூர்த்தியின் அநிர்ஷ்டம் இவரது பெருத்தன்மையால் விளைந்தது என்பதை உணரும் நிலையில் விதாயக மூர்த்தியுப் இன்று இவ்வீடு!

விதாயக மூர்த்தி கங்குலர் முதல்வராக இருர்! - இது தாக்காவது கட்டம். முதல் மூன்று கட்டங்களைவும் அடறிவாரமாகக் கெடுத்த முதலாய்ப்புக் கட்டம்!

ஆயுதையப்ப பிள்ளை, எதிர்பார்த்தபடி வெசத்தியாகிரகம் கமிட்டி கூடும்தான்வந்தது. எப்படியும் அவர்கள் விதாயக மூர்த்தியே

வணங்கியபோது அவரது குரு பக்தி கண்டு நெஞ்சம் பூரித்துப் போனார். ஆனால் வேண்டிய தன் அகலத்தை அடைந்த விதாயக மூர்த்தி பிள்ளையின் கால்களில் விழுந்ததே அவரை வரர் விடுவதற்கான வாகன நேரத் தைக் குறி வைத்துத்தான் என்பது ஆயுதையப்ப பிள்ளைக்கு அப்போதே தெரிவாய்க் போய்விட்டது.

தென்னைவயப்பர் கங்குலரின் எம். ஏ. எம். எஸ். வி வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்ட போது - சென்னைப் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாதுவிட கூடுதலான தகுதி - ஓர் அவன் நாட்டுப் பல்கலைக்கழகத்தின் சான்றிதழாவது - பெற்ற பேராசிரியரே முதல்வராக நியமிக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று சத்தியாகிரகம் கமிட்டி தீர்மானம் கொண்டு வந்த போதுதான். இந்த அயத்தாட்டுப் பதிறிக்கு விதாயக மூர்த்தி அனுப்பப்பட்ட கங்

கங்குலர் முதல்வராக வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டுவிடப் போகிறார்கள். பதவியில் ஓர் இதரக்கம் வந்துவிடப் போகிறதே என்பதைவிட, பதவிக்காக எப்படியும் விரைந்து கொடுக்கும் விதாயக மூர்த்தியின் தலைமையில் பணிபுரியும் அவலம் நேர்த்து விடப்போகிறதே என்பதிற்பதற்றத்தின்முன்னதாகவே தன் ராஜிநாமாவை சமர்ப்பித்து விட்டார். அதிபுரர்வமாதம் சிந்தனைகளும் இவ்வுரர்வமாதம் தமிழ்ப் பணியும் இனிமேலும் வேகலும் வலிற்றுக்காக அரமாமம் போக வேண்டுமா என்று வேலைவை உதறி விட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டார். வழிமறித்த நண்பர்களிடம் அவர் எப்போதும் கேட்கும் அநேக கேள்வியைத்தான் கேட்டு வைத்தார். "நெஞ்சைத் தாண்டித்தானே வாயிறு?"

தென்னைவயப்பர் கங்குலர் என்னும் ஓடை விவிருத்து தமிழ் இவக்கியம் என்ற பெருங்

4.4 இலாபநிபந்தனாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அநிலகம் கட்டு வசதியிலும், அதற்கான செலவுகளைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளும் முறைகள் பரப்பிவைத்தல் என்றும்.

**தமிழ் புத்தாண்டை முன்னிட்டு நெத்த பரிசுகள்
மற்றும் உடுதல் போனஸ் வட்டி 2%**

* பரிசுத் திட்டங்கள் — 14.4.1987 அன்று குறுக்கல்

1. டெபாஸிட் தொகை ரூ 2000/- 42 மாதங்களில் ரூ 4000/- ஆகிறது. (பியுமுலேட்டிவ் டெபாஸிட்.)
2. ரூ 3000/-ஐ 3 வருடங்களுக்கு டெபாஸிட் செய்தால் மாதாமாதம் 21% வட்டி அளிக்கப்படும்.

பரிசுத் டெபாஸிட்	1 வருடம்	2 வருடங்கள்	3 வருடங்கள்	3 வருடங்கள்
ரூ 1000/-ம் அதன் மடங்குகளும்				
வட்டி	19%	20%	21%	24%

செக்கரில் டெபாஸிட் துடன் வரவேற்கப்படுகின்றன — ரூ 25/-ம் அதன்
மடங்குகளும்

* ■ 10,000/- அதற்குமேல் உள்ள டெபாஸிட் துக்கு வங்கி
பாதுகாப்பு பத்திரம்/இத்திர லீகாஸ் பத்திரம் வழங்கப்படும்.

* உங்கள் பணத்திற்கு முழுப் பாதுகாப்பு * நெத்த சேவை

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:

EEYEFI INDIA LEASING AND INDUSTRIAL INVESTMENTS

(சுளப்பு இத்தியா லீஸிங் அண்ட் இண்டஸ்ட்ரியல்

இன்வெஸ்ட்மெண்ட்ஸ்).

17, 2வது கிராஸ் ரோடு, யுனைடெட் இத்தியா காலனி,

கோடம்பரக்கம், சென்னை-600 034.

தொலைபேசி: 4322229

45 மேலமாசி வீதி

::

மதுரை-625 001

கிளைகள்: காலிகட், எர்ணாகுளம், திருச்சூர், திருர், படகாரா, காகர்காட்,
கண்ணனூர்

விநாயகம் திறக்கப்படவிருக்கும் கிளைகள்: பாண்டிச்சேரி, பெங்களூர்,
மங்களூர், ஐதராபாத், கோயமுத்தூர்

மத்திரி: அரங்குக்குத் திரைத் தந்தை சந்தேகம். ஒரே குழப்பமாக இருக்கார்!

புவியர்: எத்தப் பரட்டியில்? எத்த அடிவில்... சொல்லியா, பொருளிலா?

மத்திரி: மண்ணுக்குட்டி... ககாராணி கிணர்!

— என் அம்மை - குருகுந்தி

அவன்: எழுதாற்றுப் பத்துப் பேர் கொண்டு எங்க விசாரத்துக்கு மேல்நிலை தீர்த் தொட்டி கட்ட ஏற்பாடு செய்வோம்...

கலெக்டர்: எழுதாற்றுப் பதினாறு பேருக்கு மேல் இருந்தாகத்தான் மேல்நிலை தீர்த் தொட்டி கட்ட முடியும்.

— குடத்தை சத்தாணம்

"என்னோட இந்த வாழ்க்கை, நம்ம தலைவர் போட்ட பிச்சை!"

"அப்படியா?"

"ஆமாம்... அவராவதானே இந்தத் தொழிலுக்கே வந்தேன்!"

— கருணை கோபாலசாமி

கதாரிசியர்: என்னோட கதைகள் சின்ன மாறுதல் செய்தால் படம் தயாரா ஒடுமனு சொல்லி வக்கனாமே?"

டைரக்டர்: ஆளுங்கட்கி எம்.எம்.ஏ. மகன் எதிர்த் கட்டு எம்.எம்.ஏ. மகனைக் காதலிக்கிற மாநிலி உன்ன கதையை, ஒரே கட்டில, எதிர்த், எதிர்த் கோஷ்டி எம்.எம்.ஏ. கணோட மகனும் மகனும் காதலிக்கிற மாநிலி மாற்றணும்.

— சி.சி. வெங்கடேஷ்

"நம்ம கட்டுக்கு மாற்றுக் கட்டு ஒண்ணு அவசியம் வேணும்னு யாசி வந்தா அறிக்கை விட்டிருக்கிறீர்களே, ஏன்?"

"ஆமாம், ஒருவேளை நம்ம கட்டு சரி சிவியாக்கு, மாறுவதற்காவது, ஒரு மாற்றுக் கட்டு தேவையிலியலா?"

— கருணை கோபாலசாமி

கற்புக் கொடுத்த தகையாங்கம்!

* எம்.ஜி. ஆர். எழுதும் சிவியாக கதை தலைவர் கம் அருமை! அருமை! அதைப் படித்துவிட்டு எம்.ஜி. ஆர். உயர்வு மிகவும் கோபமாக உள்ளாராம். ஏனென்றால் அவர் சிவியாகவுக்கென்று வைத்திருந்த கதை மகாசாத்திகை இப்படி 'மயக் கென்று ஆட்டைமயப் போட்டு' (மதுரைத் தமிழ், மயக்கிக் கவுடம், 'அபகரித்து' என்று பொருள்) தலைவரால் தீட்டிவிட்டே: அதால், கொண்டதுதான் கொள்ளீர். முழுதான் சொல்லியிருக்கக் கூடாது! பத்திரிகை அதிவிப்பு, 'கத்தி' மகாசாத்திகை போன்ற பரபரப்பான விஷயங்களை விழுங்கி விட்டிருக்கிறார்! இவற்றை மொத்தமிட்டதாலும், காலித் தீர் பிரச்சினையாலும், காய்த்து போன தமிழகத்தென்னாதிமயான தருணை வரத் தெற்குக்கனில் ஆதரவுக்காக, சிவியாக கதைகொழுதும் தென்புப் பணியிலே நெடு கொணரப் போகின்ற முத்தவரை கண்ணாவென்று எண்ணிவிட்டே!!

சிறுவரவர்களே, என். கப்பிரமணியன்.

* எம்.ஜி. ஆர். சிவியாகவுக்கு கதை எழுதுகிறேன் இவ்வியோ, ஒரு சிவியாகவுக்கு கதை எழுது. கான் பிபிசிட். மெயோ டிராமா, சம்பெய்ஸ், கான் மெய்ஸ் டெக்ஸி, கதை, பிபிசாக் பாக், காமேடி, எமோஷனல் திரும்பம், கிரிமோக்ஸ் போன்ற பல இன்றியமையாத பாவின்ட்கள் அவசியம் என்று கவி தலைவரவர்களின் மூலம் கற்றுக் கொண்டோம். நன்றி. சென்னை-4. தி.க. ஸ்ரீராம்.

* வேலையில்லாத திண்டாட்டம், பொருளாதாரப் பிரச்சினை, வன்முறை, எய்வகையுக்குள்ளே காணும், இங்கு முட்டாள்தனமான கவித் முறைதான் என்ற பிரேமா பான்ருதல்களில் பதில்கள் யவனார ஸா வேந்தத்தக்கவை. சிங்கராப்பேட்டை-7, வெ.ஆர். கிங்கப்பிளவன்.

* திருமதி பிரேமா பான்ருதல்கள் பேட்டி சித்திரை கதை துள்ளுவதாக இருக்கிறது. அரவங்கயாலில்கில் ஆரவாரக் கூச்சலிக்குள், இந்தச் சீர்திருத்தக் குழிக்குள்ளில் சிவியாக் கதையை இவ்வாறாக வெளியில் எப்படி அடையும்? பெங்களூர்-56, ப. அருண்மணி.

* அடிக்கடி அரசு ஊழியர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற சம்பள உயர்வுகள், சலுகைகளைப் பற்றிக் கேட்கப் பட்ட கேள்விக்கு, அரசாங்கத்தின் தொகை உரித்துக் கூட்டியுவிட்டே தராம்! வேறுபடு. சென்னை-16, & அ.2. மணிமங்கலம்.

* கவனம் சென்னை கதை அருமை. கவுட்கெனே தொழகமாக எங்கெனோடு பேசியது போன்ற கண்காணகை எப்பகுதியிலிட்டார்கள் உங்கள் திருவர்கள்! எத தலைமே பொருளெய்க்கல் வினாவுக்கப்படுகின்ற இந்தக் காலத்தில் துறருக்குகண்ட அடையாத தரகத்தின் பாலகாக்கப்படுகின்ற செங்கி கைத்துக்கு ஆதரவாக இருக்கிறது. தொப்புத்துறை, சென்.பெ. தாசர்.

* சாதாரண சாதாரண கெழுத்துக் கூட்டிய 'கெழுத்துக்கு முட்டிப்போட்டால்...' கவிதை அற்புதம்! தொப்புத்துறை, என்.எம். கற்புத்தி.

* தூரவாதம் என்ன விஷயத்துக் கூட்டிப் பித்தலா?? போட்டும் முட்டிப்போட்டால் போக்கல்... இவ்வாறும் தவறாததான் இருந்திருக்க கதை! கோவை, உமார்த்தி.

* தூரவாதம் எழுதிய 'தூரவாத அறிவிப்பெண்ட' கெழுத்து, சென். சிசிபிபு சார், திட்ட நாட்டாக்குப்ப பித்த கால்கிட்டுக் சித்திக்குப்பகான கெழுத்துகைய வெளியிட்ட, உக்கெழுத்து என்று பாராட்டுகின்ற, மதுரை-1, என். முர்த்தி.

* என்ன சார் இது, அநியாயமான இருக்கோ! ஆம் பிளவையப் பெரம்பலையா மாத்திரிக்கனோ! பழைய சாகம் விவரணத்தில் இவ்வகையம்பாராக் அம்ச வேகமைய அம்சவேகமைய மாத்திரிகைத்ததால் சொக்கிறேன்!

பெங்களூர்-16, சிவியாக்.

* மாதம் ஒரு மாவட்டம் என்ற திட்டத்தில் கவித் ஏற்று நடத்தும் சமுதாயப் பணியைப் பாராட்டுகிற அதே நேரத்தில், 25.1.87 இதழில் என்று பேட்டி பிரகார மாவியுள்ளதில் ஒரு தவறாக் கூட்டிக் கூட்டி மிரும்புகிறேன், ஒரு சென்னிக்கு என்று பதிலாக, 'இதுபோன்ற சென்னி கிளையெல்லாம் ஒர் எம். எல். ஏ. கேட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை, கேட்கவும் கூடாது' என்று பிரகரிக்கப்பட்டுள்ளது, பேட்டியில் அளிக்கப்பட்ட பதில் பின் வருமாறு:

"அடமினிஸ்ட்ரேடிவ் புரொசீடர்" (Administrative Procedure) என்று ஒன்று இருக்கிறது. அதில் கார்ப்பொஸ் (Lapses) இருக்கலாம். கார்ப்பொஸ் இருந்தால் அதைப் பார்த்த அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதன் பேரில் சிப்போர்ட் எழுதி நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். அதனெல்லாம் கான் அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு மிரால் எக்ஸாமினே (Cross Examination) செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்காகக் கூட்டப் பழம் கூட்டம் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டம் ஆகும்."

தான் பேட்டியில் தெரிவித்த பதிலுக்கும் இதழில் பிரகரமாவியுள்ள பதிலுக்கும் திறமை வித்தியாசமும் அந்தத் மாற்றமும் உள்ளன.

இரு. பழமலை, புதுக்கோட்டை, மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்

பரதம் அச்சத்தில் அச்சிட்டவர் வி. முரளி. பரதம் பன்னிகெய்க்கல் மீனாவேட் கிமிட்டெட் சார்பாக வெளியிட்டவர் வி. கயத்திதாததம். ஆசிரியர்: சி. ராஜேந்திரன்.

திருவரகக் காரியாலகம்: ரெண்டோன் சாலை, சிவங்க. சென்னை-600 032. போன்: 425443 434 737. ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 22, ஐந்தாவது தெரு, ஒர் கட்டம், துங்கம்பாக்கம், சென்னை-600 034. போன்: 473589.

ஆண்டுச் சந்தம் - உண்டாகு: ரூ 75/-; வெளி நாடு கப்பல் துரம் ரூ 230/-; விமானத் துரம் ரூ 520/- (ஆறு மாதக் கட்டம் ஏற்கப்படுகின்ற).

உண்மையிலேயே பாதுகாப்பை
விரும்புவோருக்கு!

ஜெயசக்தி பைனான்சியர்ஸ்

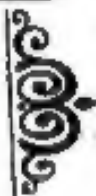
தமிழ்நாடு

(Unit of and Agents for Jayasakthi Group of Finance Companies)

குறைந்த மட்ட டெபாசிட்டு ரூ. 5000/-
எத்துக் கொள்ளப்படும்.

ரூ. 10,000/-க்கு மேல் டெபாசிட்டு செய்வது
ஒவ்வொரு டெபாசிட்டுதாரர்களுக்கும்
ஊக்க போனைஸாக 2% கூடுதல் வட்டி
மற்றும் சிக மதிப்புள்ள அன்பளிப்பும்
வழங்கப்படும்.

கவச்சிக்கரமான வட்டி
விதிதங்களில் பிக்டட்
டெபாசிட்டுகள் எற்றுக்
கொள்ளப்படுகின்றன.

1-வருடம்

18%

2-வருடங்கள்

19%

3-வருடங்கள்

20%

5-வருடங்கள்

24%

உங்கள் டெபாசிட்டுகளை அனுப்பும் முகவரி

சென்னை

35, டிபன் தெரு (2வது மாடு)
சீலாவிழாவு கோவில் அருகில்
உதயகாந்த் ரோடு, தி.கா. கோவை-600017,
போன் : 442218/443494

பெங்களூர்

34/1-A, பாரிசோஸ் ரோடு (10வது திரை)
மலையாளம், பெங்களூர்-560001,
போன் : 366971.

பாண்டிச்சேரி

13, தேரு தெரு (கனகா கவுன் எதிரில்)
2வது மாடு, பாண்டிச்சேரி-605001,
போன் : 6493.

கோயமுத்தூர்

68B, ராஜா தெரு (முதல் மாடு)
கோயமுத்தூர்-641001, போன் : 34369.

மதுரை

41, கட்டை தெரு (மேல் பிதி) (முதல் மாடு)
மதுரை மாநகர் கட்டிடம், மதுரை-625001,
போன் : 36006.

திருச்சி

32, மதுரை ரோடு (முதல் மாடு) ராஜா திரைட்டல்
அருகில் திருச்சிராப்பள்ளி-620009,
போன் : 30773/31374.

தஞ்சாவூர்

18, 2 & 3 முதல் மாடு, தி.கா.காந்த் ரோடு,
தஞ்சாவூர்-613001, போன் : 21626/22200.

திருவள்ளூர்மலை

14/A, அனந்தரட்டி தெரு,
திருவள்ளூர்மலை-605001, போன் : 3463.

பட்டுக்கோட்டை

121, தகவாசி தெரு, (முதல் மாடு)
பட்டுக்கோட்டை-614601, போன் : 453.

கையடாத சேவரிட் சேமியா மனக்குமே உங்கள் கையட்டதும் !

சேவரிட் சேமியா மிக நவீனமான அயல் கார்டு
நியூத்ரிஸ்களால் மிகக் கச்சாநரமான முறையில்
கையடாமல் தயாரிக்கப்படுகிறது.
உயிற்ற சம்பள கோதுமை அளவில் தயாரிக்கப்படும்
சேவரிட் சேமியா சத்து மிகுந்தது. குறைந்த
பேர்தரத்து, சீக்கிரமாகச் சமைக்கக் கூடியது. மேலும்,
சேவரிட் சேமியாவில் வறுக்க வேண்டிய அவசிய
மில்லை. இது சமைத்த பின்னர் பாஸ்போஸ் பெண்ணை
வாக இருக்கும்.
சிற்றுண்டுகளானதும், பாயசம் போன்ற விசேஷ
உணவு வகைகளானதும் சேவரிட் சேமியா உங்கள்
சனையதற்கு உட்பட்டும் களவயம் கூட்டுகிறது.
ஆகையினால்தான் குடும்பத்தை கருதும் குடும்பத்
தலைவிகள் விருந்தி வரவதற்கு சேவரிட் சேமியாவே

முத்தான அம்மா சமைப்பது
சத்தான சேவரிட் சேமியா !

Savori's
சேமியா